

Giới thiệu Cô Dâu Không Nên Là Em

Bạn đang đọc truyện Cô dâu không nên là em của tác giả Phong Quang trên website đọc truyện online. Ở trên thương trường, nhắc tới xí nghiệp Hàn thị, mọi người đều biết người điều hành chân chính là Hàn Thấm. Ai ngờ ngoài việc chăm sóc em gái ở nhà, quản lý công ty giúp anh trai, hiện tại cô lại có công việc mới – trở thành cô dâu trong đám cưới trao đổi lợi ích. Nếu không thể cùng người trong lòng ở chung một chỗ, thì cô nguyện ý cùng em gái trao đổi chủ rể. Như thế em gái mà cô yêu thương nhất có thể gả cho một chàng trai tốt. Trong hồi tưởng của cô, ban đầu ông chồng nghệ thuật gia là người thích lang thang, lại bốc đồng, là người mang cô đi dạo chợ đêm, học cô đứng trước biển lớn hét thật to, cũng là người đã vẽ bức tranh khiến cô cảm động trong ngày lễ tình nhân. Nhưng lúc này hân lại một mực khẳng định lúc trước đây cô là có mang mục đích mà tiếp cận hân. Thế nên chẳng những không muốn cùng cô ở chung một phòng, mà còn luôn gấp thương mạng còn đây ý châm chọc nói chuyện cùng cô. Cô nhẫn nại giúp hân quản lý gia nghiệp dù bị mọi người cô lập, bị cha mẹ chồng ghét bỏ và luôn gây khó dễ. Mặc dù cố gắng nhiều như thế vì chồng, nhưng hân vẫn luôn hoài nghi nhân cách và tình cảm của cô. Lúc này cô mới biết được rằng, tình yêu của họ cũng giống như bức tranh đã bị hân xé bỏ

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

ột đôi chân thon dài mang đôi giày đế bệt, bộ dáng gấp gáp tiến vào đại sảnh xí nghiệp Hàn thị, thân hình xinh đẹp vận trang phục hồng phấn sắc sảo, đứng trước cửa thang máy tao nhã bước vào, một nam trợ lý ngoại hình không thể nào bắt bẻ được đi theo cô phía sau, chỉ còn thiếu chưa trình diễn tiết mục “Carmen”*. Cô tiến vào thang máy, bên trong mọi người liên tục yên lặng không nói. May mắn cô gái xinh đẹp thân hình duyên dáng vẫn không ngừng cảm di động nói chuyện, không rảnh để ý tới mọi người, nếu không sợ bọn họ ai cũng bị loại khí thể bức người của cô dọa chết mà kinh sợ hô to “Ngô hoàng vạn tuế”.

– “Đúng vậy, thực có lỗi, có thể cho tôi cùng tổng tài Carter trực tiếp nói chuyện được không? Cùng quý công ty hợp tác, tôi quả thật có mời tổng giám đốc trực tiếp ký ước, về phần vì sao anh ấy cuối cùng lại ký hạ thương phẩm của công ty Đông Nam Á thì tôi sẽ cùng tổng giám đốc xác nhận lại. Để cho quý công ty chịu tổn thất, thật vô cùng có lỗi.”

Cửa thang máy mở ra, điện thoại cũng vừa chấm dứt. Hàn Thấm đối với những người khác làm như không thấy, bước ra ngoài cửa, một bên hướng trợ lý La Tân nhủ mảy.

La Tân lập tức hiểu ý mở miệng nói: “Phó tổng, kế tiếp là công ty Phi Mã nước Mỹ, kế tiếp chúng ta còn phải liên lạc...”

Hàn Thấm nhìn mi lại: “Còn có Bách Tân xí nghiệp, công ty Cổ Luân Hưu Nhân đúng không?”

– “Đúng vậy.” La Tân thăm khâm phục trí nhớ tốt của cô.

Giơ năm ngón tay trắng muốt, Hàn Thấm chặn lời kế tiếp, ý muốn tạm ngừng công tác báo cáo. Hai người đi qua trước bàn của ba vị thư ký phó tổng giám đốc, cô ra hiệu cho La Tân ở mỗi một bàn bỏ lại một phần văn kiện, cho tới khi hai người trở lại trong văn phòng, cô mới thoảng một hơi thở dài nhẹ nhõm.

– “La Tân”. Cơ hồ là nín thở, cô mới có thể không nghiêng rằng nói tiếp. “Tôi có thể làm thị Hàn Phong?”

“Từ phi cô là con trai, chủ tịch mới có thể không ngại.” – Hân luận sự nói.

Hàn Phong là tổng giám đốc xí nghiệp Hàn thị, cũng là có tiếng phá gia chi tử. Chủ tịch Hàn Mẫn Văn trọng nam khinh nữ, đem vị trí tổng giám đốc công ty giao cho con trai trưởng Hàn Phong, nhưng trên thực tế Hàn Phong chỉ biết dựa vào công ty mà sống phóng túng, tất cả mọi người đều biết người điều hành chính là con gái lớn của Hàn Mẫn Văn – phó tổng giám đốc Hàn Thấm.

– “Nếu tôi là con trai, xí nghiệp Hàn thị hôm nay còn có Hàn Phong cản đường sống sao?” .Cô kiểm chế rất tốt, không trực tiếp dùng ba chữ bất kính ân cần hỏi thăm vị nhân rồi sinh ra anh trai phiền toái kia.

Bởi vì như vậy không cẩn thận cô sẽ mắng luôn đến mười tám đời tổ tông nhà mình, cho nên cô chỉ có thể nhẫn.

– “Đáng tiếc cô không phải”. Cộng sự lâu năm La Tân không chút nào để ý châm chọc cô. “Người của Tổng giám đốc đã nhận tiệc chiêu đãi tại khách sạn cao cấp, kiên trì ký ước thương phẩm của đại lý Đông Nam Á vì thế chúng ta cùng những công ty lớn ở Mỹ ký ước, nhân lực và tài chính không dư chỉ có thể chết. Phó tổng, thật đáng tiếc cô phải ra mặt giải quyết vấn đề, bởi vì tổng giám đốc ký xong hiệp ước liền bay đến đảo Bali nghỉ phép.”

Thật sâu hít vào một hơi, cô bình tĩnh hỏi: “Chúng ta sẽ vì lần này bồi thường bao nhiêu tiền?”

La Tân sáng khoái trực tiếp trả lời, “Năm trước mới có công ty vì thương phẩm đại lý công ty Đông Nam Á đó mà đóng cửa, lần này tổng giám đốc ký ước kim ngạch không nhỏ, khả năng sẽ ảnh hưởng tới hoạt động buôn bán sáu tháng cuối năm, thậm chí là bồi thường danh dự thương nghiệp, về sau nếu muốn ký hiệp đàm với công ty quý quốc, chỉ sợ rất khó.”

Hàn Thắm chỉ có thể mở to mắt tròn trắng. Cô rất muốn nổi bão, nhưng đối tượng nên bị giết đã cao chạy xa bay, không thể đem tức giận ra trút lên người cấp dưới.

-“Anh biết không? Ngày hôm qua vị Hàn tổng giám đốc vĩ đại sau khi ký xong hiệp ước, Hàn chủ tịch càng vĩ đại hơn lập tức liền gọi điện thoại cho tôi. Ông ấy hôn hên mắng tôi, muốn tôi mau chóng giải quyết vấn đề này, giống như họa là do tôi gây ra.” Cô phiền chán lật xem một đồng công văn chồng chất như núi. “Chính con mình gây họa, anh ta lại còn thoải mái đi nghỉ phép, Hàn chủ tịch thế mà nói cũng không nói đến một câu. Anh nói, dựa vào cái gì tôi muốn tiếp nhận việc này?”

-“Bởi vì cô còn có giá trị lợi dụng, phó tổng”. La Tân thẳng thắn nói, hẳn cũng không quen nhìn đôi cha con kiêu ngạo kia.

Hàn Thắm trầm mặc. Cô ở xí nghiệp Hàn thị làm trâu làm ngựa, không ai cảm kích cô, ngược lại đem những việc cô làm hết thảy trở thành đương nhiên. Cô tin tưởng chính mình có năng lực, lại bị ba căn tay cùng anh trai ích kỷ, ở trong công ty buộc tay buộc chân, năng lực không thể phát huy hết.

Nói thực ra, cô cảm thấy chính mình vì xí nghiệp Hàn thị, thậm chí vì Hàn gia đã làm quá nhiều, nếu không vì em gái Hàn Ngừ tâm tính thiện lương sắp tốt nghiệp đại học, ở nhà cũng gặp cảnh khốn cùng, cần cô nhiều hơn quan tâm, chăm sóc, cô đã sớm rời đi cái nơi làm trái tim cô băng giá này, để rồi bắt đầu lại từ con số không.

Nghĩ đến còn có vài cuộc điện thoại cần gọi, hơn nữa muốn giải thích cần phải ăn nói khép nép, mà người khởi xướng việc này hết thảy lại hoàn toàn không đếm xỉa đến, cô càng nghĩ càng bực.

-“La Tân, anh nói đảo Bali khả năng xảy ra sóng thần là bao nhiêu?”. Tốt nhất đem tên phá gia chi tử kia cuốn đi, sau đó cô có thể giả vờ làm như không tính toán hiệp ước Đông Nam Á gì hết.

-“Vài năm trước sóng thần ở Nam Á đã yên không thấy xuất hiện, tôi tin tưởng khả năng xảy ra là rất thấp”. Suy nghĩ một chút, hẳn lại bổ sung thêm: “Gặp phần tử khủng bố đánh bom công kích còn có vẻ có thể. Bất quá, phải làm cho công ty Đông Nam Á bên kia có thể nhận lời giải thích hợp lý mới được.”

Hàn Thắm tức giận trừng mắt nhìn hắn. Đây không phải nói cũng như không nói hay sao?

La Tân làm như không thấy, mở giấy ghi chép trên bàn cô, bình thần đưa tới trước mặt cô. “Còn có, thư ký Trần nhấn lại, chủ tịch hôm nay đã đánh ba cuộc điện thoại đến, nếu đảo Bali gặp chuyện, số lượng điện thoại khả năng sẽ tăng đến ba mươi cuộc gọi.”

Muốn cô hiện tại gọi điện trả lời? đều không có cửa. Hàn Thắm vô cùng xem thường nhưng chỉ có thể thở dài.

-“Được rồi! Kế tiếp muốn gọi cho công ty ở nước Mỹ nào? Trâu rừng vẫn là con ngựa hoang...”

Bị một ngày tức giận, hơn nữa bị phụ thân không có đạo lý mắng một chút, Hàn Thắm mới có thể từ cái ghế công việc trời chặt đó mà rời đi.

Buổi tối mười hai giờ, thật sự là một thời gian rất tốt, có mấy ai làm cho gia đình như cô, ở xí nghiệp nhà mình công tác, hoàn toàn không có đãi ngộ của hoàng thân quốc thích, có khác gì công nhân viên chức hay chú chó nhỏ.

Lái xe về nhà? Không, cô không có hứng thú trở về cùng lão cha mắt to mắt nhỏ trừng nhau. Nhìn chồng công văn cao vút chưa xử lý, trong đó bao hàm công việc của Hàn Phong, có thể làm Hàn thị xí nghiệp chịu tổn thất, cô còn có loại ý nghĩ xúc động muốn hét chói tai.

Không hề nghỉ nhiều, tay lái vừa chuyển, cô lái xe tới cửa hàng tiện lợi, mua mấy loại đồ uống có vẻ ngoài gần giống bia, liền không nói hai lời đem nước ngọt tiến về phía xe.

Ban đêm ở bên tàu, chỉ có thanh âm của sóng thủy triều vỗ vào bờ. Hàn Thắm xuống xe, mang theo đồ uống đi lên đề dài, tựa vào trên lan can nhìn mặt biển không người, nếp nhăn nhều mi rất cực có thể hơi chút thả lỏng.

Ở bờ bên kia đèn đuốc rời rạc, một vài đốm ánh sáng nhỏ le lói trong đêm đen, bất luận là đèn trên thuyền chài, hay là ngọn đèn của nhà dân chưa ngủ, ở trong mắt Hàn Thắm, đều hạnh phúc hơn so với lao công giá rẻ như cô...

Đột nhiên, cô hai tay đặt ở bên miệng, không chút để ý hình tượng kêu to, “Biển mẹ nhà người Hàn Phong! Biển mẹ nhà người Đông Nam Á!”

Âm thanh vọng lại sau đó, nhưng tựa hồ còn chưa đủ, cô không quá nhả nhận mở đồ uống, lại tiếp tục hét to phát tiết.

-“Biển mẹ nhà người nước Mỹ!” Nhìn nhìn trên tay đồ uống, lại quát: “Biển mẹ nhà người quy tắc giao thông!”

Liên tục hét lên vài câu, tâm tình dường như tốt lên một chút, cô đang suy nghĩ tiếp theo hét câu gì, sau lưng đột nhiên truyền đến tiếng nói nam tính đầy ý trêu chọc.

-“Cô chán ghét Hàn Phong, chán ghét Đông Nam Á, thậm chí là nước Mỹ, đều còn có thể làm cho người ta lý giải được, nhưng chán ghét quy tắc giao thông là chuyện gì xảy ra?”

Một người đàn ông mặc áo T-shirt, quần khaki màu xanh nhiều nếp nhăn, dưới thân là quần rộng thùng thình, đột nhiên như vậy xuất hiện ở trước mặt Hàn Thắm.

Ẩn giấu sự tức giận vì bị quấy rầy, cô ngẩng đầu lên, hé ra khuôn mặt không mang nụ cười.

Trước mắt nam nhân không quá xuất sắc, mắt một mí cười thành một cái đường kim, tóc không dài không ngắn rối loạn, cái mũi cao, môi bạc mỏng. Tổng hợp ngũ quan lại, lộ ra một loại tiêu sái hương vị.

Tùy tay giơ lên lon đồ uống, cô tức giận giải thích, “Tôi lái xe, không thể uống rượu, đành phải uống loại nước đen như quỹ này, hương vị không có cồn như bia, anh nói ta có thể không thăm oán một chút sao?”

– “Cho nên cô tuy rằng thăm oán, nhưng vẫn là tuân thủ, đại biểu nội tâm cô kỳ thực rất..... câu nệ.” Hắn đứng trên gối cách chỗ cô không xa, quan sát cô đã lâu. “Mặc trang phục quy củ giấy bệt, lại có thể trước biển năng ra những lời này, cô trên người có loại đối lập rất hay, cô biết không?”

– “Không biết!”. Tốt nhất là khi phụ nữ đang mang chui thô tục, sẽ không hy vọng bị người đàn ông khác nghe thấy phân tích dạy bảo. “Tôi cũng rất muốn biết có người nửa đêm không trở về nhà, lại ở bờ biển tiếp cận cô gái độc thân, đến tốt cùng là muốn làm gì?”

“À, là tôi đến trước, tôi đã ở trong này ngồi nhiều giờ liền. Nghiêm túc mà nói, vẫn là cô... vừa rồi luyện giọng mới khiến cho tôi chú ý”. Hắn chỉ tới chỗ của mình, “Xem, đồ của tôi tất cả đều ở đó, không thể trong thời gian ngắn biến ra được chứ?”

Hắn Thâm xem qua chỗ hắn chỉ, nơi đó có một giá vẽ, thậm chí trên tay anh ta còn có một quyển phác họa, chỉ kì quái duy nhất cái bút máy hắn cầm.

Cô không khỏi quay lại nhìn về phía biển, có chút kinh ngạc quay đầu lại hỏi: “Buổi tối mặt biển toàn một màu đen, anh đến tốt cùng muốn vẽ cái gì vậy?”

– “Đừng xem thường biển đêm, nghĩ như vậy sẽ không tưởng tượng được không gian mới rộng lớn”. Hắn ý bảo cô đi tới hướng giá vẽ, “Xem, trong lòng nghĩ tới hình ảnh gì, đều tự nhiên sẽ hiện ra hết”

Cũng không ôm quá lớn kỳ vọng đi theo hắn, nhưng lúc cô trên đê ngồi dưới ngọn đèn mờ nhạt thoáng nhìn hắn về cảnh vật, nội tâm cũng không khỏi một trận rung động.

Kìa không chỉ là một mảnh đen, hắn dùng màu đen nhợt nhạt, còn có màu lam đậm, nhưng vẫn làm cho người ta dễ dàng phân biệt đây là một cảnh biển- một mảng thần bí biển lớn, phảng phất gào thét muốn ánh sáng, hoàn toàn muốn hấp thu mạch nước ngầm lớn.

– “Anh... Là họa sĩ nổi tiếng sao?”. Hắn Thâm theo bản năng hỏi, phát hiện chính mình đường đột, bồng sửa miệng, “Thật có lỗi, giới nghệ sĩ tôi thực không am hiểu, nhưng tôi cảm thấy anh vẽ rất khá.”

– “Họa sĩ nổi tiếng?”. Nổi tiếng như trong lời nói, tôi hiện tại hẳn phải ở Paris mở triển lãm tranh, mà không phải ở bờ biển tiếp cận cô gái độc thân.” Thấy cô buồn cảnh giác, hắn không khỏi dùng lời của cô tự giễu một phen. “Xem ra bức tranh này của tôi rất thành công. Cho nên mới nói, trong lòng nghĩ tới cái gì, khi vẽ ra sẽ thành thực phản ánh tất cả. Tôi rất ngạc nhiên nếu từ suy nghĩ của cô vẽ ra, sẽ hiện ra cái gì vậy?”

Suy tư một lát, Hắn Thâm méo mếu, “Một đồng đại tiện đi”. Bị tức cả một ngày, đây là hiện tượng bình thường.

Nghe được đáp án bất ngờ đó, hắn cao giọng cười to. “Nếu không vừa rồi cô rỗng giận bị ta nghe được, ta thật không dám tin tưởng tao nhã như cô sẽ nói như vậy. May mắn ta hiện tại tâm tình thực tốt, nếu không vừa rồi thay cô vẽ, không biết sẽ vẽ ra cái gì.”

Hắn thuận tay đưa trên tay bức vẽ tới trước mặt cô, thú vị chờ phản ứng của cô.

Hắn Thâm mở ra bức tranh kinh ngạc thấy chính mình. Vừa rồi cô gái không khí chất kêu to, ở trên bức họa của hắn là lúm đồng tiền như hoa, bút pháp thuần thực đem cô cùng với đường cong duyên dáng, hơn nữa khuôn mặt trông rất sống động, cô không khỏi nghĩ rằng, người này thật sự là có thiên phú.

– “Tôi vừa rồi cũng không có cười.” Dừng một chút, cô nói tiếp: “Bất quá bức tranh này thể hiện không sai tâm tình tốt của lão huynh, tốt hơn nhiều so với suy nghĩ đại tiện của tôi.”

– “Tặng cho cô”. Hắn cười đem bức tranh kéo xuống đưa cho cô, “Tôi vô tình xâm phạm quyền chân dung của cô, chính vì thấy cô thực đặc biệt, tôi không tự chủ được liền hạ bút vẽ. Hơn nữa, khi cô cười lộ lên khẳng định sẽ cực kì xinh đẹp.”

Hắn Thâm nhìn thẳng hắn một lúc lâu, tức giận nhìn khoe môi cười của hắn, vươn tay tiếp nhận bức tranh. “Vừa rồi tôi cũng vô ý làm mất trật tự xã hội, như vậy chúng ta coi như huê nhau. Vì cảm ơn bức vẽ của anh, mời anh một lon nước đen không vi phạm luật giao thông này?”

– “Cám ơn”. Nhìn người đẹp lúm đồng tiền như hoa, trong lòng hắn không khỏi khẽ rung động, tiếp nhận đồ uống, mở ra uống, làm cho cái mát lạnh hạ bớt nhiệt tâm đang nóng của hắn. “Rượu không say nhưng mỗi người tự say, cô tươi cười so với tôi vẽ còn xinh đẹp hơn.”

– “Đáng tiếc tâm tình của tôi làm cho tôi đêm nay chỉ có thể làm Mẩu Dạ Xoa”. Nghĩ đến ngày mai phải đối mặt với một đồng công tác phiền phức lớn, tâm tình của cô đang tốt hơn một chút lại rung động hạ xuống.

– “Được rồi, tôi đây giúp cô cùng nhau uống. Đây..... Biển mẹ nhà người Hàn Phong” Nói xong, hắn mang buồn bức cùng khôn ngoan nhìn phía về cô. “Hôm nay không quá lạnh chứ?”

Biết hắn hiểu lầm, Hắn Thâm nhin không được phụt cười. “Hàn Phong, quả thật là mẹ nó. Bất quá, ta nghĩ đó không phải là điều quan trọng.”

Nam nhân nhún nhún vai, lại uống một ngụm, nói: “Lại biến đi mẹ nguoi Đông Nam Á... Ách, nghiêm khắc lại nói tiếp, tôi chán ghét ,muốn về đất liền sống sót sau cơn bão đều không được.”

-“Cố lẽ anh có thể lo lắng nhập cư trái phép”. Cô bắt đầu cùng hắn nói chuyện tào lao, hai người khoảng cách nháy mắt ngắn lại. “Bất quá chỉ sợ anh đi vào thì dễ đi ra không được.”

-“Cố đạo lý... Lại biến đi mẹ nguoi nước Mỹ, người ta muốn nhập hải quan thế nhưng bị gây khó dễ!”

-“Muốn hay không thử xem liên lạc một chút Âu ba mã (obama) ? Chỉ cần hắn thường thức, anh liền phát huy, nói không chừng còn có thể thay anh trưng bày tranh ở Nhà Trắng.”

-“Tốt lắm. Cuối cùng biến mẹ nhà nguoi quy tắc giao thông! Tuy rằng tôi cảm thấy sau khi uống rượu cầm lái xe thật sự là con mẹ nó hảo chính sách, nhưng tôi ghét mang mũ bảo hiểm khi đi xe máy, quá đường phải xem đèn xanh đèn đỏ...”

-“Này, này, nàyNước đen này hắn không có thành phần rượu chứ?”

Một buổi tối kỳ diệu bất ngờ gặp gỡ, kéo đi sự chú ý của Hàn Thấm, nhưng mà loại thả lỏng này cũng chỉ có một đêm, tới lúc trời sáng, cô vẫn phải đối mặt với sự thật tàn khốc cùng vô tình.

“La Tân, tôi đã đến 』 Vương đại sư trừu tượng họa hai mươi năm triển lãm 』 hội trường của Bảo Bá tiên sinh của công ty Phi Mã nước Mỹ, hôm nay sẽ không tới công ty. Nếu là có người tìm tôi liên lạc, nhắn lại y như thế .”

Cắt đứt điện thoại, cô vội vàng đi vào hội trường triển lãm tranh trừu tượng, một bước đi vào, cô trước tiên nhanh chóng ngắm một vòng đám người, tiếp theo không chút nào lãng phí thời gian đi vào chỗ dành cho khách, vừa ký hạ tên cùng danh hiệu chính mình, vừa hỏi nhân viên công tác ở quầy.

“Xin hỏi CEO Bảo Bá tiên sinh của Phi Mã công ty đến chưa?”

“Vâng, Bảo Bá tiên sinh vừa rời đi.”

Tay đang ký tên dừng lại, Hàn Thấm thiếu chút nữa cô bẽ gãy bút trong tay. Bất quá được giáo dưỡng tốt làm cô bình tĩnh tiếp tục ký xong tên, cũng tươi cười đáp lễ , sau đó mới nắn nắn trong lòng hướng hội trường đi vào.

Mọi người đến đây, ký tên rồi bước đi thì cũng thật không nề mặt mũi chủ nhân, thôi thì tùy ý xem qua một chút coi như lấy cảm tình.

Ở bức tranh kì lạ tiếp theo, cô nhìn chăm chăm , như là muốn nhìn ra bức vẽ đường cong cùng vòng tròn đan vào mà thành, đến tốt cùng muốn biểu đạt cái gì, trên thực tế, căn bản suy nghĩ phức tạp trong đầu làm cô không có tâm trạng thưởng thức.

Cô rốt cục thừa nhận chính mình không có tí gì tế bào nghệ thuật -có lẽ là bị áp lực công việc làm cho tế bào nghệ thuật chết hết, bình thường thời gian là để đi làm, cô căn bản không có khả năng đi thăm triển lãm kiểu như này, bây giờ cô -một người đầy bụng hờn dỗi lại tới cái chỗ triển lãm không có người nói chuyện thì thật khó chịu, biết làm sao bây giờ ?

-” Cô cũng đến đây?”

Sau lưng truyền đến một giọng nam có chút quen tai, làm Hàn Thấm kinh ngạc xoay người, phát hiện quả nhiên là người đàn ông ngày ấy tại bờ biển bất ngờ gặp gỡ, lại ở chỗ này gặp lại.

“Lại gặp được anh !”. Cô nội tâm không khỏi có chút vui sướng, nháy mắt áp đảo tâm trạng uể oải vừa rồi. “Như thế nào, ngày ấy uống xong 』 hắc mạch bia 』, không có bị rượu thù tiêu sao?”

“Nếu tôi bị thù tiêu, cô là kẻ xúi giục”. Hắn cười, trong mắt cũng liếc thấy được vui mừng của cô. “Cô cũng đến thăm triển lãm của Vương đại sư?”

“Vương đại sư?”. Cô cũng nhàn hạ thoải mái thở ra. “Cám ơn trời đất anh chưa nói cái này là do anh vẽ . Cái này họa ý rất cao, loại phạm phu tục tử như chúng ta thật sự không thể lý giải.”

“Ha ha ha...”. Hắn đề thấp thanh âm cười, lặng lẽ tiến sát cô. “Kỳ thật tôi cũng không biết nhiều, bất quá Vương đại sư hướng chúng ta đi lại đây, chúng ta cũng nên giả vờ một chút đi ?”

“Davy! Anh cũng đến xem triển lãm tranh của tôi? Có cái gì chi giáo sao?” Chưa đến 50 tuổi -Vương đại sư cười hớ hớ hướng nam tử đến gần, rào trước đón sau , ánh mắt không khỏi bị vẻ tao nhã xinh đẹp của Hàn Thấm hấp dẫn. “Còn có vị tiểu thư mỹ lệ này, không thay tôi giới thiệu một chút?”

“Chỉ giáo thì không dám, ngại quá khách khí !” Nam tử bị gọi là Davy một tay hướng Hàn Thấm, lại đột nhiên áp ứng. “Cô là..... Ách, cô là.....”

“Tôi là Hàn Thấm.” Cô không chút nhấn nhó tự giới thiệu, cũng cùng Vương đại sư lễ phép bắt tay, âm thầm buồn cười liếc Davy liếc mắt một cái.

“Davy, ngay cả tên mỹ nữ cũng không biết, anh thực đáng đánh!” Vương đại sư trêu chọc hai người, đột nhiên chỉ vào Hàn Thấm mới vừa rồi vẫn dùng chân xem xét tranh vẽ, “Hàn tiểu thư, tôi thấy cô ở trong này nhìn thật lâu, đối với bức tranh này có cảm giác gì đặc biệt sao?”

“A?” Bị hỏi như vậy, cô lập tức ngây người, ánh mắt vụng trộm cầu cứu nhìn Davy ở phía sau đại sư. Nhưng đại sư tha thiết chờ đợi cô đáp lại, Davy bắt

đắc dĩ nhún vai, tình thế cấp bách nên cô đành phải loạn bài, “Ách. Đây bức họa thực đặc biệt, phía trên vòng tròn thoát nhìn thực bóng loáng, đường cong có chút phức tạp cảm giác, còn có chỗ này đột nhiên kéo cao, tựa hồ dùng không ít khí lực.” Nói xong lời cuối cùng, chỉ có thể ngáy ngô cười.

“Kỳ thật cô rất có thiên phú!” Vương đại sư hô nhỏ, thực ngoài ý muốn của nàng. “Rất nhiều người đều nhìn không ra ý trù tượng của bức tranh, nhưng cô cảm giác thực chính xác, thật sự là quá giỏi.”

Hàn Thấm chỉ cảm thấy vẻ mặt hắc tuyến, không thể tưởng được thuận miệng nói bừa như vậy cũng xem như khen ngợi, xem ra nàng không thay đổi đi về với thật sự là đáng tiếc nha.

-“Nếu cô thực sự biết thưởng thức như vậy, nhìn thử xem, bức tranh này ta vẽ là vẽ cái gì?” Vương đại sư như là tìm được tri âm, vui mừng hỏi thẳng.

Cái này cô thật sự là gặp nạn, ánh mắt lại di chuyển đến trên người Davy, còn thừa dịp lúc đại sư không chú ý, liền tiếp hướng hần nháy mắt, ám chỉ hần trên chốc đến người mà hần phải giải quyết.

Luôn luôn đứng ở giữa cười cợt- Davy, đột nhiên hướng cô nhún mày, đôi mắt nhấp nháy, giống như muốn ám chỉ điều gì đó với cô.

Này ai nhìn xem hiểu được! Hàn Thấm ở trong lòng thầm mắng, nhưng đối mặt với ánh mắt chờ đợi của Vương đại sư, cũng chỉ có thể đoán bừa động tác cứng nhắc của Davy, “Tôi cảm thấy, chỗ đó vòng tròn, có một loại cảm giác toát ra...”

Vương đại sư ánh mắt càng sáng, mà mồ hôi lạnh của cô cũng mau tuôn ra, cố gắng nhìn động tác mới của Davy, đối với cô cổ phồng má, ánh mắt mở thật to, coi như liều mình thở ra hít vào. Kiểu này so với tranh trù tượng càng có ẩn ý a, làm Hàn Thấm có loại suy nghĩ xúc động muốn té xỉu.

“Sau đó, còn có chỗ đó quỹ tích đường cong, tựa hồ như là tần suất hô hấp bình thường.” Tiếp tục kiên trì loạn giảng, Vương đại sư biểu tình lại càng ngày càng hưng phấn, làm cho cô chột dạ hơn.

Davy cuối cùng sét đánh không kịp bưng tai ỏi ra hạ lưỡi, tay thả xuống, cuối cùng hướng nàng gật gật đầu, tựa hồ muốn nói cho nàng, hần nên chấm dứt.

-“Cho nên tôi cảm thấy.” Hàn Thấm chỉ có thể âm thầm mắng to Davy, đối với Vương đại sư làm ra ngay cả chính nàng đều cảm thấy vô văn kết luận, “bức họa này của Đại sư, muốn biểu đạt hần là. Éch?”

Không khí ngưng lại ba giây, lâm vào một loại trầm mặc xấu hổ, cô đang suy nghĩ phải giải thích như thế nào, Vương đại sư đột nhiên cười to vỗ tay, bộ dáng rất cao hứng.

“Đúng vậy đúng vậy, tôi nghĩ biểu đạt chính là éch! Khó được cô như vậy tuổi trẻ liền có sức tưởng tượng, thật sự là ngoài ý liệu của tôi.”

“Đâu có đâu có!”. Hàn Thấm cười gượng, cảm thấy lưng đều lạnh.

“Người như cô có khí chất cùng ánh mắt, hần là thường thường đi thăm triển lãm tranh nghệ thuật?” Đại sư suy đoán nói ra ý nghĩ của chính mình. “Kỳ thật nghệ thuật thực dễ dàng làm người ta trầm mê, tôi xem cô liền thập phần chuyên chú ở bức tranh này, nói vậy tương đương có tâm đắc, giống cô đối với bức tranh Éch này liền phân tích vô cùng chuẩn xác.”

Nói thêm vài câu, đại sư rốt cục cảm thấy mỹ mãn rồi đi, người đang há hốc mồm -Hàn Thấm cùng người có biểu cảm không khác -Davy hai mặt nhìn nhau. Hai người mắt trừng nhau, nhìn không được muốn cười rộ lên, lại ngại vì còn đang ở hội trường, chỉ có thể cười thầm đến đau bụng.

“Thật sự là con éch a! Anh một người để diễn tả con éch.” Bàn tay năm ngón xinh đẹp ôm bụng mình, Hàn Thấm cảm thấy tuy rằng không nói chuyện được với Báo Bá tiền sinh, nhưng tâm tình lại tốt hơn nhiều.

“Cô thật cũng có tuệ căn** nha.” Davy vỗ vỗ ngực, “May mắn hần về không phải cái gì hải sâm hoặc con sên linh tinh gì đó, nếu không tôi còn thật không biết nên như thế nào diễn cho người xem.”

Lời nói này, lại làm cho cô cười to không ngừng.

“Đại sư nếu biết tôi căn bản không có tế bào nghệ thuật gì, nhất định khổ sở cực kỳ. Tôi ngẩn người, căn bản không phải đang nhìn tranh, cái này hình ảnh con éch chính là vừa vịn ở trước mắt tôi mà thôi.”

“Tính cô ngoan, đủ thẳng thắn, này lời nói quả thực là rất quý phá.” Davy lắc lắc đầu. Cô thật là quá nói thẳng rồi.

“Cùng với nói thẳng thắn, không bằng nói sự thật.” Cô bất đắc dĩ nhún vai, “Nói thực ra, tôi đối với giá tiền so với sự cảm thụ về nghệ thuật cảm thấy hào hứng hơn nhiều.”

Nha? Davy hơi ghé vào bên tai cô, ra vẻ thần bí thấp giọng, “Theo tôi biết, kỳ thật bán rất đắt tiền.”

-“Ngay cả cái này anh đều biết?” Lần này là suy nghĩ ngoài ý muốn của cô. “Tôi nghĩ đến anh là loại người mang lý tưởng cao thượng không bán tranh, cho rằng tiền tài là chất độc của người làm nghệ thuật nha!”

-“Tôi không có suy nghĩ như vậy a! Tôi cũng phải ăn cơm mà lớn lên, không phải uống thuốc màu lớn lên, vô luận là nghệ thuật sáng tác hoặc là mở

rộng, đều cần tiền a!”. Hấn không phủ nhận rằng nói như vậy có chút thô tục , có lẽ ở trong mắt ta nghệ thuật gia, nói như vậy thực tục tằng, nhưng mà hấn lại cho rằng, có thể liên tục đi xuống nghệ thuật mới có ý nghĩa, nếu không có lý tưởng mà không thể hành động, hết thấy cũng chỉ là nói suông.

-“Xem ra anh rất có lý trí.” Cô bỗng nhiên có chút may mắn, hấn có lý tưởng cũng nguyện ý thỏa hiệp vừa phải , không phải hoàn toàn không thể lưu danh.

-“Tôi cũng không muốn sau này chết mới nổi danh tứ hải, kỳ thật có thể đem tranh mình vẽ ra bán cũng là một loại làm cho càng nhiều người chú ý tới phương thức sáng tác của chính mình, giống Vương đại sư triển lãm tranh thành công như vậy, không phải là một ví dụ tốt sao?”

Khi kê ra lý tưởng của chính mình, hấn hai mắt đều phát ra ánh sáng, điểm ấy thực hấp dẫn Hàn Thắm, bởi vì của lý tưởng của cô sớm bị sự thật khó khăn làm tan biến hết.

-“Cô có biết rất nhiều trường tiểu học ở địa phương xa xôi, môn mỹ thuật tạo hình ngay cả bút màu cũng đều không có, chỉ có thể cùng mọi người dùng chung duy nhất một hộp bút sáp màu. Còn có rất nhiều đứa trẻ tài năng, vẽ ra có thể làm cho đại sư than sợ, lại bởi vì không có tiền, chỉ có thể tùy ý trời làm cho tài năng bị mai một.” Hấn chỉ vào sau lưng cô bức tranh ếch kia. “Đây là nguyên nhân bức tranh này bán đắt tiền , tranh càng đắt càng quý, bọn nhỏ sẽ được giúp đỡ nhiều hơn.”

-“Cho nên anh cũng bán tranh giúp trường học ở địa phương xa xôi sao?” Cô tò mò.

-“Đương nhiên, đây là lý tưởng, nhìn đến bộ dáng cao hứng của lũ nhỏ, cái gì khó khăn đều đã quên.”

Hấn che giấu sự cảm thụ nghệ thuật của chính mình. So với Vương đại sư, khả năng chỉ có hơn chứ không kém, nhưng vậy thì thế nào? Hấn cũng không cảm thấy kia có gì đặc biệt hơn người.

-“Nói đi thì nói lại , anh làm sao mà biết này bức tranh muốn biểu đạt là ếch? Anh không phải nói anh cũng không hiểu?”. Cô vô cùng tò mò ,điều này cũng không phải là người bình thường có thể nhìn ra được đến nha .

-“Bởi vì tôi cũng có trí tuệ trời phú a!” Nghĩ đến đại sư lời đánh giá về cô, Davy liền nhin không được bật cười, trên mặt lại nghiêm trang nói:“Tốt xấu gì tôi cũng coi như đang đi trên con đường nghệ thuật này, nên có thể thưởng thức , hơn nữa tôi đã vẽ nhiều năm, đối với tranh vẽ khái niệm, cũng có ít nhiều trình độ nhận thức...”

-“Giảng trọng điểm!” Cô vô lực trừng hấn.

-“Trọng điểm chính là –” Hấn chìa tấm gỗ*** trên giá đỡ của bức tranh , “Này.”

Hàn Thắm hướng tới tay hấn chỉ, lọt vào trong tầm mắt là “Ếch” Hai cái chữ to, ở phía dưới cũng ngắn gọn đơn giản giải thích này bức tranh này muốn biểu đạt ý niệm cùng cảm giác. Nói ngắn gọn, ý niệm ở ngay trước mắt mà cô lại hoàn toàn không thấy được (chị k chịu để ý í)

Cái này không biết nên tức giận hay là buồn cười, lại cùng hấn giương mắt nhìn hồi lâu, cô cuối cùng vẫn là bị làm cho nở nụ cười.

“Người này căn bản là đang trêu tôi !”

Hấn nhún nhún vai, cam chịu bị cô lên án. “Ai kêu cô mới vừa rồi đứng ở trước bức tranh bộ dáng hung thần ác sát, tôi sợ con ếch của Vương đại sư bị cô nấu thành ba chén canh, mới không tiếc hy sinh hình tượng mà giải thích . Xem, cô cười rộ lên cỡ nào xinh đẹp, so với vừa rồi bộ dáng đau buồn nhúm mi thật tốt hơn nhiều!”

Hàn Thắm thế này mới hiểu được dụng tâm của hấn, nguyên lai là muốn làm cô cười. Ngẫm lại, lần trước hai người chính là mới gặp mặt, hấn xem cô tâm tình không tốt, đem hết toàn lực muốn cho cô thả lỏng tâm tình sao? Trong lòng không khỏi có điểm ấm lên.

“Nguyên bản tôi còn nghĩ đến anh giúp tôi một cái đại ân, muốn mời anh uống cà phê, hiện tại tôi nghĩ cũng không cần nữa.” Cô vẫn là nhin không được cùng hấn tranh cãi.

“Đừng như vậy, tôi thật vất vả gặp lại cô, như thế nào có thể làm cho người chạy trốn?” Lần trước ở bờ biển không lưu lại phương thức liên lạc của cô, hấn thật sự là bó tay nha.

Câu này không biết là vì tình thế cấp bách hay vẫn là chân tình biểu lộ trong lời nói, tựa như viên đá ái muội ném xuống, nổi lên gợn sóng ở kích động nhỏ ở giữa hồ.

Phảng phất có chuyện gì dần dần ra ánh sáng, chính là hai người đều cảm thấy không phải lúc thích hợp.

Davy thật sâu nhìn cô điểm tinh tươi cười hồi lâu, muốn nói gì đó, lại bị cô vờ tay ngăn trở.

“Tôi chút nữa còn phải đi làm.” Tuy rằng cô vô cùng thấy đáng tiếc, nhưng là không thể nhờ cậy Bảo Bá tiên sinh đã là thất sách, công tác không thể lại kéo đi xuống, chỉ có thể nhẫn tâm gián đoạn duyên phận này.

-“Cô thật biết được làm như thế nào để đả kích một người đàn ông tràn đầy niềm tin .” Hấn nhẹ nhàng thở dài.

-“Có duyên sẽ gặp lại .” Nếu cô không có xí nghiệp Hàn thị là gánh nặng, không có một đồng công tác đáng ghét chờ cô , cô nhất định sẽ thực tốt nắm

chắc duyên phận này cùng hần.

Đáng tiếc, ở sai thời gian, mặc kệ gặp được cái dạng người gì, đều là tiếc nuối.

-“Như vậy đi, lần tới nếu chúng ta không hẹn mà gặp, liền đại biểu đây là ý trời ,chúng ta liền ước hội một lần hẹn hò?” Davy phảng phất nhìn ra sự do dự của cô , lại không cam lòng cho duyên phận như vậy bị bỏ qua, bởi vậy đề nghị hết thầy giao cho ông trời quyết định.

Hần hướng cô vươn tay, chờ cô trả lời.

Hàn Thâm lẳng lẳng theo dõi hần, nội tâm cơ hồ không có gãy dựa mà đồng ý, đem tay nhỏ bé đặt trên bàn tay to của hần ,“Đồng ý !”

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Hàn Thâm còn không tới kịp đại lý để giải quyết chuyện kí kết, công ty Đông Nam Á đã lại tung ra tin tức khiến Hàn thị xí nghiệp trở tay không kịp.

Singapore và Hàn Quốc đã kiểm nghiệm thấy trong mỗi sản phẩm của công ty có độc tố nên đã cấm nhập khẩu.Mà Đài Loan cũng lại là đơn vị tương quan thế nên không thể đứng nhìn mà mặc kệ, cũng bắt tay vào kiểm nghiệm hàng hóa của công ty thương phẩm Đông Nam Á.

Đứng mũi chịu sào , đương nhiên chính là Hàn thị -công ty có kí kết đại lý hiệp ước với Công ty Đông Nam Á .Điều này có nghĩa là không chỉ hàng hóa bị quản lý , không thể nào lưu thông, mà tài chính đã trả cũng không thể lấy lại được , công ty cũng lâm vào tình cảnh có nguy cơ bị đóng băng, mất danh dự , không thể quay vòng được.

Hàn Thâm với tâm tình cực kì kém về nhà đã là 1h sáng . Bữa tối ...à không, phải nói là ăn khuya ..cô không có thời gian ăn, cũng chẳng thèm ăn . Cô tính tắm rửa một cái rồi lại đi nhìn công văn , lúc nào cái công việc phiền phức kia cũng ẩn hiện trong đầu.

Đã có ý định, thế nên cô nhẹ chân đi về phòng, đi qua thư phòng của ba ,nhìn vào cánh cửa đang khép mở, cô vô tình nhìn thấy ba và anh trai không biết đang nói chuyện gì đó.

Bởi vì hai ba con họ rất ít khi ở cùng nhau , cùng cãi nhau chiếm đa số , hơn nữa lúc này lại muộn như vậy, làm cô không khỏi cảm thấy tò mò không biết nội dung cuộc nói chuyện là gì đây .

Áp áp lỗ tai, cô nín thở lắng nghe.

-“ Hàn Thâm còn chưa trở về sao?”

-“ Đúng vậy, ba .Nó hần là vẫn còn đang xử lý sự kiện kia ? Dù sao nước Mỹ , Đông Nam Á cùng Đài Loan bị lệch múi giờ , ai mà biết hàng sẽ bị kiểm nghiệm chứ ..”

-“ Mày còn dám nói ? Nếu không phải là tại mày phạm phải cái sai lầm này, tao lại phải ra cái quyết định như thế này sao ? Mặc kệ Đài Loan kiểm nghiệm kết quả như thế nào , công ty thương phẩm Đông Nam Á là không thể bán đi được .Mấy lần này quyết định sai lầm , gây ra cho công ty tổn thất quá lớn, tao xem Hàn Thâm cũng không thể cứu được , công ty không thể quay vòng để vượt qua cửa ải khó khăn này ... “

-“ Kia làm sao bây giờ? “

-“ Tao đã có liên lạc rồi, trùng hợp là đối phương cũng có ý nguyện, tao quyết định đem hai chị em nó gả đến Hướng gia và Lăng gia, ít nhất là có thể đổi trở về một chút tài chính ...“

Hàn Thâm cảm thấy chính mình tựa hồ nghe thấy một tin tức thật đáng sợ , toàn thân máu đều bị đóng băng , nháy mắt tâm trí bị trống rỗng .

Nếu cô không có nghe nhầm, ba cô tựa như muốn cùng người khác kết thông gia, dùng cô và em gái đổi lấy tiền để quay vòng.

Đơn giản là lần này cô không thể cứu được sự sai lầm của anh trai , đơn giản là công ty thiếu tiền , thế nên cuộc sống của cô cùng Tiểu Ngừ liền bị người khác quyết định , ngay cả một chút kháng nghị hoặc cơ hội để phản đối cũng không có ?

Hàn Thâm nhịn xuống xúc động muốn phá cửa , tiếp tục lắng nghe cuộc đối thoại ích kỉ của ba , đến tận cùng là phải bán đứng các cô đến trình độ nào mới cam nguyện.

-“ Ba, Hàn Thâm là gả cho Hướng gia, còn Hàn Ngừ là đến Lăng gia sao ? “

-“Đúng vậy. Hai nhà này tao đã suy tính tỉ mỉ , Hôn nữa con trai trưởng của đối phương cũng chưa kết hôn lại không có đối tượng,thế nên mới có thể hợp thành.”

-“ Con không hiểu. Hường gia nghiệp vụ cùng chúng ta không có quan hệ... “

Hường gia , Hường Thành gia cụ (dụng cụ gia đình) là công ty đứng số một , số hai về gia cụ trong nước, chúng ta không chạm qua loại lĩnh vực này. Hôn nữa, hiện tại Hường Thành gia cụ là do lão thái bà vô dụng của Hường gia nắm giữ, con trai trưởng Hường Kinh chỉ là đảm nhiệm chức thiết kế sư nhỏ của gia đình .Nếu Hàn Thấm gả đến đó, bằng với năng lực của nó ,nói không chừng còn có thể thay tao thầu tóm Hường Thành gia cụ , mở rộng cứ điểm và phạm vi nghiệp vụ của chúng ta thêm nữa ... “

-“ Vậy Lãng gia kia thì sao ? Bọn họ mới vừa cùng với Hường Gia đối lập , cùng chúng ta phạm vi nghiệp vụ cơ hồ giống nhau , Lãng gia lão nhân vẫn còn tại cầm quyền , nha đầu ngốc Hàn Ngữ kia lại không giống như Hàn Thấm khôn khéo , không sợ bị bọn họ trả thù ? “

- “ Lãng gia, xí nghiệp Lãng Uy tuy rằng cùng với xí nghiệp chúng ta là giống nhau , cùng là những đồ dùng ra vào khẩu mậu dịch , nhưng là tao muốn viện trợ tài chính từ bọn họ .Mây nghĩ mà xem, bọn họ đem tài chính viện trợ cho chúng ta, như thế có nghĩa là tài chính của họ bị giảm bớt , tự nhiên chiến lược (lực chiến đấu) sẽ yếu ớt .Huống hồ Hàn Ngữ kia đầu óc càng ngốc càng tốt, miễn cho trái lại lại bị xí nghiệp Lãng Uy lợi dụng. “

-“ Nhưng Hàn Ngữ và Hàn Thấm sẽ dễ dàng bị khuất phục như vậy sao ? “

Nghe đến đó, Hàn Thấm ở ngoài cửa lạnh lùng cười . Không sai, cô cũng không phải là người chờ chết một cách đáng thương như vậy . Cô sẽ không làm cho tính toán của bọn họ trôi chảy như vậy.

Hôn nữa, chợt nghe thấy ba muốn đem các cô gả đi để lấy lợi nhuận về, cô cũng không có một tia hoảng hốt hay sợ hãi , sớm đã có tâm lý giá trị lợi dụng của mình hầu như là không còn . Chính là , cô làm trâu làm ngựa như thế nhưng còn kém đứa con vô dụng không vì lợi ích công ty , quả thật không khỏi cảm thấy thất vọng vào oán giận.

-“ Hàn Ngữ ngốc hề hề ,căn bản không cần lo lắng nó sẽ phản đối, về phần Hàn Thấm “

Hàn Mẫn vẫn trong lời nói lạnh như băng lạnh thâm nhập vào tai của Hàn Thấm, làm cô cảnh giới đứng lên.

-“ Nhược điểm của Hàn Thấm chỉ có một , chính là Hàn Ngữ ngu ngốc . Chi cần chúng ta khống chế được Hàn Ngữ , còn sợ nó không khuất phục ư ? ‘

“Ba, Người nói thật là có đạo lý ! Chuyện này cứ như vậy quyết định đi , haha , con đã sớm mong gả Hàn Thấm đi, cứ ở trong công ty phá hư chuyện của con “

Phá hư chuyện của hần ? Đừng đùa ! Thiếu cô, hần đừng có đem công ty phá hủy là tốt rồi .Hàn Thấm châm chọc lại vừa cảm thấy buồn lẫn ai tưởng .Cô xác nhận lần này cô cùng em gái không thể trốn thoát được lần này. Nhưng cô cũng hiểu nguy cơ lần này lại hóa thành chuyển cơ, vừa ích kỉ lại hiệu quả gả chị em cô đi , lại mang lại cơ hội cho lợi ích công ty.

Chính là cuộc sống của cô, tình yêu của cô , đời này ước chừng không cần vọng tưởng, cô không thể được hưởng thụ những điều xa xỉ , tốt đẹp ...

Suy nghĩ đến tận đây, cô không khỏi lấy ra bản phác họa trong cặp mà Davy vẽ cho . Đây là niềm an ủi duy nhất của cô trong những ngày thống khổ này , nhớ tới thời gian hai người cùng nhau chuyện trò thật là vui , trong lòng có cảm giác rung động nhưng bắt quả lại là phù dung sớm nở tối tàn.

Hai tay đột nhiên nắm chặt bức phác họa, muốn vo bức tranh lại , nhưng lại run rẩy giữ trong tay không thể làm được.

Tạm biệt .Lần gặp gỡ đầy bất ngờ, cũng lưu giữ lại cho cô kỉ niệm đi ?

Bóng dáng cô đơn chậm rãi rời xa, mà ở thư phòng, vẫn truyền đến âm thanh tính kế của Hàn Mẫn Văn .

Hường gia đã muốn đàm định , tao sẽ lại gọi điện thoại cho chủ tịch xí nghiệp Lãng Uy , hảo hảo thảo luận một chút hôn sự của Hàn Ngữ cùng Lãng Dục Vĩ ...”

“ ... vậy.. như vậy đàm định rồi , hôn sự của Dục Vĩ cùng con gái của ông –Hàn Ngữ, quyết định là cuối tháng , Cái gì ? Tài chính ? này đâu có , chúng ta lần khác cùng ăn một bữa cơm, vừa nói chuyện hôn lễ của Dục Vĩ và Hàn Ngữ rồi chậm rãi bàn bạc đến vấn đề này ... “

Lãng Dục Vĩ bước vào cửa, rõ ràng nghe được nội dung của phụ thân Lãng Phú Quý , nội tâm đột nhiên cảnh tỉnh vang lớn .

Theo bản năng sờ sờ bộ phác họa trong tay, mới vừa rồi vui vẻ vẽ phác họa chân dung của Hàn Thấm , mà nay cảm giác sung sướng là hoàn toàn không có. Hần đối với cô ấn tượng vô cùng sâu sắc, không cần nhìn đến cô , cũng có thể miêu tả ra được hình dáng của cô.Nếu tin tức được nhấn giùm trong điện thoại, hần không có hiểu nhầm lời nói , thì sự lưu luyến đối với bản phác họa cô cũng là chuyện vô bỏ rồi .

Rất cục, cuộc điện thoại chấm dứt, hần nghi ngờ nhủ mảy mòi : “ Ba, nếu con không có nghe sai, thì chuyện ba vừa nói tựa hồ là chuyện hôn nhân của con ? “

-“ Đúng vậy “. Lãng Phú Quý tuyệt không cảm thấy có gì không đúng, thái độ trước sau thanh thản.

Ông biết chính mình có biện pháp thuyết phục con trai. Ở trên thương trường nhiều năm, làm sao có thể không áp dụng được với đứa con nghệ thuật gia này.

–“ Cha tự quyết định sự việc lần này trước, hần là biết con sẽ đồng ý sao ? “ Hần không trực tiếp phát hỏa đã là thực khách khí rồi .

–“ Con vì sao không nói , ta tìm được con sao ? “ Cá tính con trai phóng đảng , vừa ra khỏi cửa liền cả tuần , cả tháng chẳng thấy người đâu , khắp nơi mở rộng sự nghiệp nghệ thuật , Lăng Quý Quốc đã sớm buông tha cho ý định bắt hần tiếp nhận công ty .

–“ Cùng với xí nghiệp Hàn thị tổ chức hôn sự là hoàn toàn hợp lý, con không có lý do phản đối .“

–“ Không, Con phản đối . Đây là cuộc sống của con , con có quyền lợi của chính mình để quyết định! “ Lăng Dục Vĩ không hờn giận nâng cao âm lượng , hần cho rằng không ai có quyền quyết định tương lai của người khác.

Hơn nữa hôn nhân là cỡ nào thần thánh , cỡ nào lãng mạn , đối tượng của hần nhất định phải là chính mình tìm , nếu phải sống cả đời cùng với người con gái mà mình không yêu thương, không có cảm giác , nghĩ đến liền cảm thấy cực độ khủng bố , loại hôn nhân ích lợi , hần không thể nhận, hần hiểu được thế nào là tình yêu tốt đẹp.

–“ Mày sinh ra không phải là dùng tiền của xí nghiệp Lăng Uy chúng ta ? Không có công ty, mày cho là mày như thế nào lớn lên ? Mày có cái gì để có điều kiện ở nơi nào muốn là vẽ tranh, để mày muốn làm chuyện gì cũng được ? “ Lăng Phú Quý lạnh lùng hỏi lại hần.

–“ Từ khi con quyết định con đường nghệ thuật này sau , con ăn con dùng, tất cả đều là tiền con chính mình kiếm, không có lấy của xí nghiệp Lăng Uy một đồng nào . ! “ Hần hướng trên bàn đập một cái, phịch một tiếng nổ, mượn điều này biểu đạt sự bất mãn cùng tức giận của hần.

–“ Đúng, mày không có lấy một đồng của xí nghiệp Lăng Uy , nhưng mày bán đấu giá tác phẩm nghệ thuật, tổ chức triển lãm, khởi xưởng hoạt động nghệ văn , chẳng lẽ không dùng qua quỹ Lăng Uy vẫn giáo để tiến hành, mà người quản lý quỹ, không phải là là tao sao ? “

Lúc trước con lớn tiếng kêu gọi muốn thành lập quỹ hội văn giáo , Lăng Phú Quý ban đầu không muốn đồng ý, nhưng không thể tưởng được con quá sinh động , ông liền xung phong nhận việc tiếp nhận quản lý quỹ hội, kì thật chính là có thể khi nào đó dùng việc này để kiềm chế con, chính là không nghĩ tới lại dùng vào lúc này .

–“ Nếu không phải là mày cần, mày nghĩ rằng tao và mày có hứng thú đi làm mấy thứ này ? Đây kiếm được bao nhiêu tiền ? “ ông chưa nói đến việc xuất khẩu, tranh của hần rất được hoan nghênh , hơn nữa quỹ hội thành công, góp phần điểm tô thêm cho hình tượng của xí nghiệp Lăng Uy , cho nên ông cũng mới nguyên ý tiếp tục giúp hần , nếu không cần bản ông không có ý tứ cổ vũ hần đi theo con đường nghệ thuật này , cái này quả thực là lãng phí thời gian kiếm tiền.

Lăng Dục Vĩ dường như bị ba nói cho á khẩu không trả lời được. Quỹ hội đạt được đại bộ phận chỉ dùng để giúp cho những đứa trẻ xa xôi phát triển nghệ thuật, trừ khoản đó ra mới là quỹ hội viên công cùng tiền lương của hần, kì thật tình huống kinh tế của hần, so với đi làm thì thiếu thật nhiều.

Đối với hần mà nói, đây là làm việc thiện, nhưng ba vĩnh viễn không ủng hộ . Thương nhân trong mắt vĩnh viễn chỉ có ích lợi ,mà loại thái độ này với hần lại không cùng lý tưởng , cho nên hần không muốn kế tiếp gia nghiệp, kia hoàn toàn không phải là hứng thú của hần, lại càng vi phạm nguyên tắc của hần.

–“ Kia không phải là hoàn toàn vì chính mình con ! Con và ba nói qua , quỹ hội thu vào, đại bộ phận là sử dụng để làm từ thiện ... “ Hần vội vã biện giải .

–“ Cho nên cái đó cũng cần tiền, đúng không ? “ Mày không tiếp được cây gậy xí nghiệp Lăng Uy , tao đây phải đành tính cách khác kiếm tiền, nếu không mày có cái gì công hiến ? tao nói cho mày, nếu là ảnh hưởng đến vận chuyển buôn bán của công ty , việc bán tranh của mày sẽ khó càng thêm khó, quỹ hội tuyệt đối là cái thứ nhất thu hồi tiền, đến lúc đó cuộc sống đều thành vấn đề, cái gì lý tưởng cũng không dùng để nói chuyện ! “

Hần biết ba là đang uy hiếp hần, điều này không chỉ là bóp chết lý tưởng của hần , lại là chặt đứt con đường nghệ thuật . Tuy rằng quỹ hội kinh phí là có hạn, nhưng thời gian dài tới nay cũng chiếu cố tốt được bộ phận nghệ thuật , có khát vọng của những đứa nhỏ , nếu thiếu phần này, hần chỉ có thể nhìn bọn họ thất vọng , nhìn bọn họ cuộc sống thiếu thốn cùng trí tưởng tượng.

Khuất phục , là con đường duy nhất của hần sao ?

Lăng Dục Vĩ chỉ có thể phẫn nộ , bi ai mà thỏa hiệp,hần tựa hồ không còn cách giải quyết nào khác. Nắm chặt trong tay bộ phác họa , hần thật đáng tiếc cùng duyên phận với Hàn Thẩm , tựa hồ chỉ là tình duyên ngắn ngủi, mà cuộc sống của hần nhất định chỉ có một con đường để hướng tới.

Tạm biệt , cuộc gặp gỡ bất ngờ tuyệt vời này của hần , ít nhất , nhớ lại về cô khiến cho hần trở thành kỉ niệm đi ...

Hai cha con trợn mắt nhìn nhau khá lâu, cuối cùng, Lăng Dục Vĩ nhẫn nhịn lại khẩu khí, ngăn chặn tính tình hỏi : “ Đối tượng của con là ai ? “

— hết xung hô tao — mày như khi tranh luận cãi nhau nhé , ba ba gian xảo đã đạt được mục đích —

“ Là con gái của xí nghiệp Hàn thị – Hàn Ngữ. Nghe nói con bé cá tính thiện lương đơn thuần, cũng sắp tốt nghiệp đại học , cho nên con không cần lo lắng sẽ cưới một người vợ khó chịu . Nếu mà gả đi là con gái lớn, nó tự tin lại có năng lực , việc xảy ra với Hàn thị là đáng tiếc, nhưng nghe nói Hàn Mẫn Văn đem nó gả đến nhà Hướng Thành , cho nên tất cả suy tính “

–“ Ba, con không cần lấy Tắc Vũ hay là Hàn Phong ..”

-“ Hàn Phong là anh trai , con đừng có xằng bậy “

-“ Con không cần biết hần là anh trai hay là em gái ! Tóm lại là con đáp ứng hôn sự này , nhưng chuyện hôn nhân sau này con tự mình xử lý , quỹ hội thì cứ tiếp tục , trọng yếu là người phụ nữ kia không được can thiệp vào cuộc sống của con.

-“ Biển mẹ cuộc sống của mày đi “

Chạng vạng bờ biển, đồng thời truyền đến tiếng kêu của một nam , một nữ .

Này đôi nam nữ đang nghe đến thanh âm của đối phương thì đều sững sờ , sau đó khó có thể tin được, lại hướng đến phương hướng của đối phương nhìn lại, cơ hồ ngoại ý muốn muốn hét rầm lên.

-“ Hàn Thâm ? “

-“ Davy “

Hai người bốn chân chạy bộ lại gần, tầm mắt giao nhau, đều nhìn không được bật cười, vừa rồi phiền chán đối đầu với mặt biển hô to tâm tình buồn bực nhất thời lập tức giải tỏa.

Davy nhìn bộ dáng Hàn Thâm cười khanh khách, ánh mắt nhìn cô đến muốn phát sáng, đem cả người cô bao bọc trong vòng ánh sáng mờ mờ, hần đột nhiên cảm thấy chính mình rất thích cô gái này, thích đến tim đập gia tốc, đập nhanh đến không thể thở nổi.

-“ Davy ? “ Hàn Thâm lại gọi hần một lần nữa, nhưng lần này thanh âm là chần chờ lại mang điểm ngại ngùng. Hần nhìn ánh mắt của cô khiến cô không tự chủ được , cả người khẩn trương lên , kia trong ánh mắt ẩn chứa nồng cháy, làm cho người cô nóng lên, khiến cô không dám nhìn thẳng .

-“ Lại thấy mặt “ . Môi hần gọi lên ý cười , chỉ chỉ lên trời . “ Phải là ý trời? “

Hàn Thâm ổn định chính mình cảm xúc , nhớ lại mới vừa rồi hai người đồng thời đứng trước biển lớn kêu gào, cũng chỉ có thể nhìn hần cười khổ . “ Xem ra ý trời đều làm cho cuộc sống của chúng ta có vấn đề , nên mới có thể khiến chúng ta như thế này gặp nhau tại đây . “

-“ Có muốn cùng tâm sự ? “ Hần giọng mi mắt, nguyện ý muốn nghe cảm xúc của cô .

Có thể nói sao ? Của cô ý cười dần dần biến mất , chỉ có lên dây cót tinh thần ở tại khỏe mỗi mà thôi .

-“ Nói đơn giản , cuộc sống có rất nhiều việc bản thân không thể làm chủ, cho dù có trả giá nhiều như thế nào cũng không nhất định nhận được thu hoạch như thế . Thâm nhất là cuối cùng mới phát hiện ra là mình chỉ là con cờ trong tay người khác, thậm chí không thể chính mình làm chủ ... “

Ngừng một chút, cô phát hiện chính mình đã nói lộ ra nhiều lắm , lập tức ngừng lại, nói sang chuyện khác. “ Còn anh ? Cuộc sống của anh nảy sinh ra vấn đề gì ? “

Lúc này thân thể Davy cứng đờ, không quá tự nhiên nói : “ Bản chất không khác cô lắm, cuộc sống của mình là quan trọng nhất mà lại bị người khác khống chế cảm giác, tệ như thế nào cô cũng biết rồi. “

-“Anh có cảm thấy không cam lòng.. “ Cô chần chờ một chút, “ Hoặc là hận sao ? “

-“ Có “ . Davy không chút nào suy tư trả lời, có lẽ là sợ sẽ trực tiếp dọa cô, hần dụ đi biểu tình rồi giải thích , “ Con người của tôi ghét nhất là bị người khác áp đặt gông xiềng trên người .Cô đừng xem tôi không có bộ dáng quá đáng đâu, kỳ thật tôi yêu hận rất rõ ràng !”

- “ Đáng tiếc tôi không thể tiêu sái(ung dung , thanh đạm , không vướng bận sự đời) được như anh. “ Cô thở dài .

-“ Quên đi, khó có cơ hội được gặp lại cô, đừng để chủ đề này làm cho mất hứng .” Hần vẫy vẫy tay , giống như muốn thoát khỏi sự không thoải mái trong lòng. “ Còn nhớ rõ ước định của chúng ta sao ? “

Lại một lần không hẹn mà gặp , liền ước hẹn một buổi hẹn hò ? Cô đương nhiên nhớ rõ , đáng tiếc rằng công việc của cô quá nhiều, quá mệt mỏi phải đến bờ biển kêu to giải tỏa một chút . “ Tôi còn phải trở lại công ty để tăng ca a “ .

- “ Thì ra là thế, tôi nghĩ cô đến bờ biển rộng to còn mặc trang phục công sở , nhưng thật sự có chú trọng hình tượng đâu !” Nhìn đến bộ dáng quy củ cho công việc của cô, hần càng nhìn càng không vừa mắt , đột nhiên muốn phá tan ý niệm của cô trong đầu. “ Ý thức trách nhiệm của cô quá nặng, khó trách người khác có thể nắm mũi cô đi (đổ trách nhiệm lên đầu , sai khiến công việc) , muốn hay không thử chệch đường ray một chút ? “

Này đề nghị là phi thường, phi thường hấp dẫn cô nha . Giờ đồng hồ lên, đã hơn 6h rồi, hiện tại mà có trở lại tăng ca thì công việc cũng không có khả năng giải quyết , ba lại còn gọi điện thoại đến giáo huấn, anh trai bởi vì có ba làm núi dựa , hơn nữa đã mang phiền toái này đến tay cô giải quyết, cũng phi thường có khả năng chạy đến châm chọc , khiêu khích châm chọc một phen.

Cô đến tốt cùng vì sao cứ như vậy làm trâu làm ngựa ? cô chiếm được cái gì ? “ Hào , hôm nay tôi bằng bất cứ giá nào cũng sẽ quyết định trốn việc ! “

-“Tốt, sáng khoái a “.Hắn thưởng thức biểu tình quyết đoán , vô cùng gọn gàng đó , bất quá đánh giá lại quần áo của cô , đôi lông mày rậm hơi hơi nhăn lại.

-“ Chính là nếu muốn thực hiện được như trong lời nói, cô khả năng phải thay đổi lại trang phục một chút.”

- “ Tôi đây đi về nhà đổi .. “

-“ Không không không , quần áo của cô , nhất định là hàng hiệu cao cấp đi?”

Hắn nhìn xe của cô , chỉ biết là gia cảnh của cô không hề kém .Mà nhà hắn tuy cũng được xưng như là nhà giàu , nhưng hắn vẫn luôn mang phong cách bình dân , hắn nghĩ đến phương thức ước hẹn , khẳng định là cùng với thói quen của cô là bất đồng . “ Hôm nay sẽ khiến cho cô thoát khỏi những hành vi , hình thức thường ngày, hết thấy dễ tôi xem, như thế nào ? “

Hắn vươn tay hướng đến phí cô , đơn thuần là động tác mời nhưng cũng chứa không ít tình tứ (tình cảm lộ ra) .

Hắn Thắm tim đập thật nhanh , nhưng vẫn là không cần nghĩ ngợi, đem chính bàn tay bé nhỏ của cô qua , cùng hắn gặt gao nắm lấy , để bàn tay ấm áp kia bao lấy .Thật là, tia kiên định cuối cùng của cô bị dao động mất rồi

Hôm nay, cô quyết định hào phóng túng một chút .

Theo cửa shop quần áo đi ra , Davy vòng quanh Hàn Thắm đi một vòng, thiếu chút nữa huyết sáo to .

-“ Thật đẹp! Cô hắn là nên thử tạo hình thoải mái này nhiều hơn .Không biết rằng đem chính mình giấu ở quần áo trang trọng khiến cho toàn thân cao thấp đều khăn trương gò bó sao ? “

Hàn Thắm không được tự nhiên, sờ sờ chính mình trên người quần bò, áo phông, cô rất ít khi ăn mặc như vậy , cho dù là y phục hàng ngày ở nhà, cũng phần lớn là váy dài hay quần áo ở nhà .

-“ Thật sự là trông sẽ không kì quái sao ? “Này so với quần áo trang trọng hàng ngày còn có thể bày ra đường cong của thân thể, cô cảm thấy như chính mình bị hắn nhìn thấu hoàn toàn, cảm thấy cực kì không được tự nhiên.

-“ Thật sự sẽ không .” Davy dẫn cô đến tủ kính trước cửa hàng để xem phản xạ hình ảnh , rồi cười kiên quyết lời cô đi . “ Đi thôi ! Tôi mang cô đi dạo chợ đêm !”

-“ Chợ đêm? “ Cô không khỏi kinh ngạc .

-“ Hoài nghi sao ? Nếu cô có đề nghị khác, tôi đương nhiên cũng chấp thuận .Chính là nếu cô muốn đi đến quán hạm hay đi những nơi thánh mẫu phong , thì cô sẽ khó khăn a .” Davy vuốt cằm giả ý suy nghĩ .

Trước cái thói quen ra bài của hắn , Hàn Thắm chỉ đối hắn vui vẻ bữu môi .

-“ Anh đoán đúng rồi.Bất quá so với quán hạm cùng thánh mẫu phong , tôi đối với chợ đêm hứng thú còn khá lớn. Chính là chợ đêm ở nơi này tôi từ khi vào xã hội chưa có đi qua, trước kia cũng nhiều lần chỉ cười ngửa xem hoa đạo một chút, nghiêm khắc mà nói tôi căn bản chưa từng cẩn thận dạo qua chợ đêm a . “

-“ Vậy đi thôi ! Nhất định sẽ dẫn cơ đến hết quán này đến quán khác không ngừng ! “

Hắn dẫn cô đi phía trước, bàn tay to gặt gao nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cô, Hàn Thắm thể này mới chú ý tới hành động này là thân mật trình độ nào nha, không khỏi cảm thấy lòng bàn tay không chịu nổi chế nhạo nóng lên, cảm xúc cũng tự động buộc chặt lên.

Nhưng mà hắn tựa hồ không thèm quan tâm, giống nhau xem như đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa (chuyện tất nhiên) , hại cô nếu có nhắc nhở hắn thì ngược lại thành ra có vẻ kì quái.

Huống chi, thanh âm nội tâm của cô thấp giọng lắm lắm, hy vọng hắn không cần buông tay .

-“ Ách .. Davy ...” Cô đã mở miệng, lại chần chừ, cuối cùng mới nói .” Chúng ta không ngồi xe đi sao ? “ Cô chỉ vào chiếc tắc xi bên đường.

-“ Tiểu thư thân ái, tắc xi như thế nào có thể cho cô chân chính thả lỏng tâm tình ? Đi, tôi hôm nay mang cô đi thể nghiệm danh xe trăm ngàn (xe có danh tiếng trăm ngàn =))))))) , tôi cam đoan tốc độ cùng tiện lợi của nó sẽ khiến cô vừa lòng .

Nhanh sau đó, Davy đã mang theo Hàn Thắm với vẻ mặt tò mò lại bắt an đi vào trạm xe điện ngầm , không nói hai lời mang tiền ra mua vé cho cô , rồi dạy cô cách lên tàu.

-“ Về sau nếu cô muốn thay đổi tâm tình , liền đi xuống chiếc xe hai trăm vạn của cô, thử lên chiếc tàu điện ngầm trăm ngàn loại này xem như thế nào ? “
Hắn chế nhạo cô .

Hàn Thắm như thế nào không biết hắn đang giễu cợt cô , nhưng đương nhiên cũng không muốn hắn cười mình , liền muốn trêu lại hắn “ Tôi sẽ thận trọng

lo lắng đề nghị của anh. Bất quá cho dù chiếc danh xe trăm ngàn này thực sự tốt như vậy, tôi cũng sẽ không lo lắng mà mua một chiếc, tôi nghĩ, bãi đỗ xe nhà tôi to như thế, hẳn là sẽ đi vào hết thôi!

-“ Tôi cũng nghĩ như vậy “. Hấn còn thật sự trả lời, chống lại ánh mắt của cô, hai người phì một tiếng rồi bật cười.

Ngồi trên xe điện ngầm, thời gian tan tầm nên trên xe thật đông người, đẩy hai người đến sát góc của toa xe. Hấn Thâm nhìn Davy đặt một bàn tay lên tường đằng sau cô, tay kia thì cầm lấy tay vịn, đem cô đặt ở trong một phạm vi an toàn không thể bị đụng tới, cô không khỏi cảm thấy ấm áp dạt dào trong lòng.

Hai người gần gũi, làm cho cô cơ hồ có thể ngửi được hơi thở tràn ngập mùi hương nam tính từ hấn, điều này làm cho cô âm thầm mặt đỏ tim đập không thôi.

Như là không chú ý đến tâm tình thẹn thùng của cô, Davy xem ra vô cùng sung sướng, vừa đứng vừa hướng tới cô, cẩn thận giới thiệu gần đây có món gì ngon, nơi nào đẹp để để cho Hấn Thâm có thể chọn lựa. Cuộc sống của cô mặt ngoài xem ra có vẻ phong phú, kì thực cũng chỉ là hư không mà thôi, nếu không phải cô là người gốc Đài Bắc, như thế nào biết được hết giới thiệu của hấn, có hơn phân nửa cũng chưa nghe qua nha.

Cuộc sống của cô tựa hồ như là đã bỏ qua rất nhiều chuyện tốt đẹp, may mắn có hấn, hết thảy đều có thể sẽ được biết.

Một nụ cười tươi như hoa không khỏi tràn ra khiến cho trái tim Davy thật ngứa ngáy, nhìn không được mà xoa nhẹ núm đồng tiền của cô, chạm vào khoe môi tươi cười ấy, khắc chế bất tay rời đi (muốn sờ lâu hơn, cơ mà ngại =))))

-“ Tiểu thư, không cần dụ hoặc tôi, cô cười với tôi như vậy, làm tôi không muốn xuống xe, sẽ thăm nghĩ muốn ở lại trên xe điện ngầm này đi vòng vèo mãi “. Tàu đã dừng lại, hấn đem nuôi tiếc về nụ cười của cô xuống xe.

-“ Vị tiên sinh này, đây là xe điện ngầm, không phải là trò chơi tiểu xe lửa, cho nên thỉnh thu hồi lại sự sở hữu mơ màng, hảo hảo mang tôi dạo chơi đi ! “

Hấn Thâm thực sự thấy vừa bức mình vừa buồn cười. Người này quả thực không có nổi một giây đứng đắn ! Nhưng là cũng bởi vì sự hài hước của hấn, hai người vừa đi vừa đấu võ mồm, khoảng cách lẫn nhau lập tức được kéo gần lại, vô cùng thân thiết.

Bọn họ tựa như một đôi bạn đã quen biết từ lâu, tình cảm hiện nay so với tình bằng hữu lại sâu thêm một tầng, đáng tiếc nội tâm hai người đều cất giấu tình cảm ở nơi bí mật, nên ái muội như bị ẩn đằng sau lớp sa mỏng.

Đi vào khu vực chợ đêm, Davy đưa Hấn Thâm đến cửa hàng bánh ngọt nổi tiếng, mỗi người một chén đậu hoa cùng nhắm nháp.

Davy nhìn tư thế ăn vô cùng tao nhã của cô, ăn đậu hoa mà cũng như đang dùng bữa tối kiểu Pháp, không khỏi tò mò : “ cô có muốn dùng dao cắt nhỏ đậu hoa, rồi dùng đĩa ăn, cô có thói quen đấy chứ ? “

Hấn Thâm ăn đến miếng đậu hoa cuối cùng, chậm rãi dùng khăn tay lau miệng, biểu tình như trả lời thật sự. “ Tôi nghĩ, dùng dao để ở cổ anh, dùng đĩa ăn đậu anh, tôi sẽ càng cảm thấy quen hơn “

Hấn đang ăn miếng đậu hoa, thiếu chút nữa là phun cả ra, vất vất vả vả nuốt xuống, không nhịn được cười to. “ Nguyên lai khí chất cao quý tao nhã của cô đều là nguy trang, thực ra là một phần tử cực kì bạo lực a ? “

Cô thán nhiên nhìn lại hấn, nhướn đôi mày liễu. “ Đúng vậy, đáng tiếc bây giờ anh mới biết thì đã quá muộn rồi .”

Lại cố nhịn xuống một trận cười xúc động dữ dội, Davy nhìn thấy bộ dáng nhân tàn, tự nhiên của cô, nhìn không được nổi lên ý xấu trong mắt. “ Được rồi, chúng ta đi, lại tiếp tục khiêu chiến quán tiếp theo .”

Cố ý không thèm hỏi ý kiến của cô, hấn mang cô đi đi lại lại, cuối cùng dừng lại ngồi vào chỗ ở quầy “ Ma Lạt đậu hủ “

-“ Như thế nào ? Ma Lạt chao (nee: ta nghĩ là mù tạt a~) thì có thể ăn chứ ? tôi thật vất vả mới có thể giới thiệu một món ăn vặt vô cùng đặc sắc cho cô nhắm nháp đây “. Hấn tinh tế quan sát biểu tình của cô, trong lòng có chút buồn cười.

-“ Chính xác mà nói, tôi cho đến bây giờ chưa từng ăn qua “ Đồ ăn có hương vị rất nồng, nhưng thật sự rất thơm. Cô biết hấn cố tình, nhưng cũng muốn khiêu chiến một chút cực hạn của chính mình.

Sau một lúc, đồ ăn được mang ra, trước mắt Hấn Thâm là bát đậu hủ với mùi cay nồng xông vào mũi. Davy sau khi thấy Hấn Thâm bất động thanh sắc (chả có hành động gì) thì ăn một miếng chao, hướng cô, vươn ngón tay cái lên.

-“ Ăn ngon lắm ! Cô nhất định phải thử xem, ở vùng này thì quán này là nổi tiếng nhất, tuy có hơi nóng, cô phải cẩn thận một chút “

Hấn Thâm không nghĩ ngờ, học theo hấn trước thổi lạnh, sau lại ăn mồm miếng thật to, nhưng khi vào đến miếng, mùi vị này, còn có nồng vị hoa tiêu, thiếu chút nữa hại cô đem đồ ăn nhổ ra.

Nhưng mà ương ngạnh tuân theo lễ nghi dùng cơm, cô cố gắng nuốt xuống, sau đó lại kịch liệt ho khan, hốc mắt đỏ hồng.

-“ Khụ khụ khụ .. Đáng giận... Anh chinh tôi... “

Davy vội vàng đem khăn tay cùng nước đá đưa cho cô, Hàn Thấm uống một ngụm nước thật lớn, đến khi cảm giác không tốt trôi qua, mới đổi từng mắt với hân.

Người gây ra họa chỉ có thể giơ hai tay lên hàng. “Thật có lỗi, thật có lỗi, tôi chỉ là không muốn cô ngay cả trong bữa ăn cũng phải cố gắng duy trì hình tượng, đi ra ngoài chơi thế này, phải thật thả lỏng, cô thì vẫn cứ chặt banh (cứng nhắc). Nhưng là tôi không nghĩ tới phản ứng của cô lại lớn đến thế, nếu ăn không được thì đừng ăn nữa đi ? ”

Dùng khăn tay xoa xoa hốc mắt đã ướt, cô cầm lấy chiếc đũa và chiếc thìa tiếp tục tiến công, hoàn toàn không quan tâm đến lời nói vừa rồi của hân.

“Tuy rằng mấy thứ này hương vị thực kích thích, nhưng là tôi vẫn muốn ăn”

Davy nghe vậy, chỉ có thể lắc đầu. “Cá tính của cô thật là quái cường, một ngày nào đó sẽ tự hại chính mình”

Lần đi chợ đêm này, cuối cùng cả chủ lẫn khách đều cảm thấy lưu luyến không muốn chấm dứt. Chính là ai cũng chưa nghĩ đến, chỉ một câu nói này của Davy, nhưng tương lai lại phức tạp (*).

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

“La Tân, đem kết quả điều tra của anh ra đây báo cáo với tôi đi”

Sau một ngày phóng túng, quay lại với công việc, Hàn Thấm vẫn là cô gái xinh đẹp, mạnh mẽ với tư duy sắc bén. Cô đã biết chính mình cùng em gái sẽ nhanh chóng bị ba đem gả cho lợi ích sau này, liền tìm kiếm phương pháp xoay chuyển, muốn thoát khỏi sự dè dặt này.

La Tân mặt không chút thay đổi mở bản báo cáo điều tra, ngữ khí cứng nhắc, ngay cả một tia kinh ngạc pháp phòng đều không có.

“Hương Thành gia cụ - Hương Kinh, ở Châu Âu có chút danh tiếng về thiết kế gia cụ, sau khi về nước anh ta cũng không tiếp quản gia nghiệp, mà là chính mình mở một phòng làm việc, bởi vì anh ta đối với sự nghiệp cùng phương châm kinh doanh của mẹ anh ta tương đối khác nhau, thế nên Hương Thành gia cụ hiện tại người kinh doanh vẫn là mẹ anh ta”.

Hàn Thấm tựa hồ đối với những thành tựu của chồng tương lai không một chút hứng thú, ngược lại hỏi: “Cá tính của anh ta thế nào?”

“Anh ta thật sự là một người đàn ông có trách nhiệm, tuy rằng anh ta cùng với mẹ, việc kinh doanh không hợp nhau nhưng lại vẫn có thể làm việc theo chính chủ kiến của mình, đủ thấy anh ta là người tương đối thủ đoạn và trí tuệ”

Trầm ngâm một chút, cô ngẩng đầu nhìn La Tân. “Anh cảm thấy anh ta là một người đàn ông tốt sao? Đáng giá gả sao?”

Không đoán được sếp hỏi trực tiếp như vậy, khó có khi hân lại lộ ra biểu tình ngoài ý muốn, nhưng lập tức khôi phục lại bình thường.

“Tôi cho rằng anh ta là một người đàn ông tốt, đáng tiếc là đời này tôi nhất định sẽ tiếc nuối, cho dù tôi muốn gả cho anh ta, hân là anh ta sẽ không nhận đâu.”

Hàn Thấm đảo cặp mắt trắng dã. Người trợ lý hài hước này có nhiều lúc thật là kì quái nha.

“Lăng Dục Vĩ kia đâu? Đối tượng của Tiểu Ngừ ấy.”

Đem báo cáo lật qua vài tờ, La Tân như trước khuôn mặt bình thản trần thuật.

“Đối với Lăng Uy xí nghiệp mà nói, Lăng Dục Vĩ chính là nghịch tử chính gốc, lúc học đại học thì gạt cha mẹ chuyển đến ngành nghệ thuật, hoàn toàn không có ý định tiếp quản gia nghiệp, cha mẹ anh ta cũng không trông mong vào hân, hoàn toàn không để ý, để anh ta tự làm theo ý mình.”

“Tôi tựa hồ có quen biết một người giống như vậy.” Nghĩ đến Davy, khuôn mặt nghiêm túc của cô thoáng ôn nhu. “Nhưng là người kia cá tính lạc quan, đối với ước mơ của mình vô cùng kiên trì, bản lĩnh có kế hoạch, cùng với nghịch tử Lăng Dục Vĩ này khác khá xa.”

“Hả?” La Tân lại thêm một lần bị kinh ngạc, dù sao sếp rất ít khi lộ ra tâm tư của chính mình, cho dù là lơ đãng, nhưng cũng đủ để thấy người đàn ông vừa nhắc đến được sếp tương đối để ý. “Phó tổng, tôi cũng nhắc nhở ngài, lúc này đem tâm tư đặt ở người đàn ông khác, tựa hồ không tốt lắm.”

Hàn Thấm khẽ thở dài. “Tôi giờ không có tư cách để nói chuyện này, đúng không?”

Hắn nghĩ nghĩ, đột nhiên phát biểu không ai có thể ngờ tới : “ Nếu cô có thể thu phục được ông chồng tương lai, cô muốn có mấy người đàn ông đều được . “ Ý tứ chính là, chỉ cần cô thù đoạn cao , thì việc nhắc chân đạp máy thuyền cũng không phải là vấn đề .

- “ Anh coi trọng tôi quá rồi ” . Nếu cô mà nguyện ý làm loạn quan hệ nam nữ, chiếu theo điều kiện của Hàn Thấm, thì đã có thể sớm đem Đường Minh sơn (công viên quốc gia) sắp xếp đến Phật Quang Sơn (chùa) . “ Tiếp tục nói đến Lăng Dục Vĩ đi, tôi cho rằng Tiểu Ngừ giả cho người đàn ông này, giống như là không thỏa đáng . “

Nếu cô có thể tùy ý muốn giả cho ai liền giả, như vậy còn cần bản báo cáo điều này ư ? La Tân nhin không được mắng thầm, nhưng miệng vẫn tiếp tục báo cáo.

- “ Lăng Dục Vĩ là người phóng đảng không kiềm chế được, tùy hứng đi khắp nơi, duy nhất cùng xí nghiệp Lăng Uy có liên hệ là anh ta làm sự nghiệp nghệ thuật cùng với từ thiện – Lăng Uy vẫn giáo quỹ hội, đây là phương pháp duy nhất mà Lăng Phú Quý có thể kiềm chế con trai . Bởi vì những tác phẩm của anh ta ở thị trường được đánh giá khá cao, được mọi người khen ngợi, có thể nâng cao danh tiếng công ty, bất quá anh ta thường thường mười ngày năm tháng không trở về nhà, trong báo cáo cũng không có nhắc tới anh ta đi làm thế nào ... “

- “ Có tiền, trừ bỏ đi lêu lổng, còn có thể đi nơi nào đây ? ” Hàn Thấm đối với Lăng Dục Vĩ đánh giá càng ngày càng thấp, cũng càng ngày càng lo lắng em gái sau khi giả cho hắn, không biết sẽ gặp phải cái cục diện khủng bố đến thế nào .

La Tân cũng gặp qua Hàn Ngừ vài lần, chính là cô gái thanh thuần sạch sẽ, giống như bông hoa nhỏ bé dính giọt sương trong suốt, giả cho người không có trách nhiệm như Lăng Dục Vĩ, giống như là gặp phải một hồi tai nạn.

- “ Phó tổng, đối với hôn sự của hai nhà là việc đại sự đã được định sẵn, cô cùng tiểu thư Hàn Ngừ coi như không có đường sống để lựa chọn “

Hàn Thấm chớp nhanh mi mắt, như là cuối cùng đã đưa ra một quyết định trọng đại, thật sâu phun ra khẩu khí .

“ Tôi quả thật không có đường sống để lựa chọn, nhưng tôi sẽ nghĩ biện pháp, làm cho Hàn Ngừ có thể lựa chọn đường sống ”

Về nhà một chút, Hàn Thấm đi vào phòng em gái Hàn Ngừ, quả nhiên nhìn đến cô bé nhu thuận ôm một cuộn len to ngồi ở trên giường, chăm chăm chú chú vừa nhìn sách vừa đan một chiếc áo màu lam.

Cô lẳng lẳng nhìn em gái một hồi lâu. Đứa nhỏ đáng yêu mềm mại như vậy, từ nhỏ đến lớn đều như một đóa hoa trong nhà kính, được chăm sóc cẩn thận, lại là người có cá tính ôn thuận (ôn nhu, thuần khiết), nay ba lại tùy tiện giả nó cho một bại gia tử (thằng con trời đánh bại hoại), nó có thể hay không tiếp nhận được chuyện này ?

Hàn Thấm không dám nghĩ nữa, cố gắng tươi cười một cái, đi vào ngồi xuống giường của em gái .

- “ Tiểu Ngừ, em đan gì vậy ? ”

Hàn Ngừ thế này mới phát hiện ra sự tồn tại của chị gái, không khỏi vui mừng tươi cười . “ Chị ! Hôm nay như thế nào mà sớm thế đã trở về ? Em lâu lắm không thấy chị về sớm như vậy rồi ”

Còn không phải là do ông anh trai là chúa gây ra rắc rối sao, nếu không cô cần mỗi ngày phải tăng ca sao ? Hàn Thấm không khỏi cười nhạt, nhưng những lời nói này cô đương nhiên sẽ không nói ra .

- “ Dù sao công việc thì không thể giải quyết ngay được, trước hết cứ về nhà đã ” .

- “ Là vì anh trai cùng xí nghiệp khác ký hiệp ước bữa bãi, sau đó công ty đó vì xảy ra chuyện, sự kiện hàng hóa bị hải quan chế trụ kia sao ? ” Hàn Ngừ đột nhiên nói, tỏ vẻ cô không phải cái gì cũng không biết .

Cái này là đúng là Hàn Thấm ngoài ý muốn, cô á khẩu không trả lời được, nhìn chăm chăm em gái sau một lúc lâu, mới thử tính hỏi : “ Em làm sao mà biết được ? ”

- “ Ba ba thanh âm nói điện thoại, đều nói thật là to, có thể vọng lên trần nhà ” . Cô điềm đạm cười, chuyện nghiêm trọng như vậy, dù là người đơn thuần nhưng cô cũng biết, chỉ là có vẻ phức tạp nên cô cần bản không thêm để ý .

- “ Chuyện kia em cũng là biết phải không ... ” Hàn Thấm đột nhiên khó có thể mở miệng .

- “ Chị là nói đến chuyện công ty không thể quay vòng ? ”

Lại một lần nữa lời nói của Hàn Ngừ hoàn toàn hù dọa đến cô . “ Vẫn là chuyện ba ba muốn đem hai chị em chúng ta giả đi để đổi lấy tài chính ? ”

Đầu đầy quạ đen bay qua, Hàn Thấm cảm thấy mình vừa rồi đứng trước phòng em gái suy nghĩ cả buổi không biết nên mở miệng như thế nào, quả thực là lãng phí thời gian, em gái căn bản cái gì cũng biết, còn có bộ dáng rất bình thường .

- “ Xem ra chị cũng không cần an ủi em ” Tự giễu cười, cô thuật sự đã bị công việc chiếm hết cả thời gian, đến ngay cả em gái của mình cũng dần dần

bắt đầu không biết .

-“ Chị , đối tượng của chúng ta là người như thế nào ? ” Hàn Ngữ buông sợi len trong tay , ánh mắt trùng thật to , tương đương bộ dáng vô cùng tò mò .

Nhìn em gái hỏi thăm ông chồng tương lai , giống như là đang nghe cái gì vô cùng thú vị , Hàn Thắm thật thấy buồn thay cho em , vẫn là con người đơn thuần không biết rõ ràng rằng mình sắp sửa gặp phải khốn cảnh .

Bất quá cô vẫn thành thật đem nội dung bản báo cáo của La Tân kể ra , một chữ cũng không lừa dối để cho em gái biết , cuối cùng , cô nhìn không được hỏi : “ Tiểu Ngữ , em thật sự nguyện ý gả đến Lăng gia ? ”

Biết chồng tương lai của mình là bại gia tử , Hàn Ngữ chẳng những không sợ hãi còn hỏi lại chị gái , “ Chẳng lẽ em không thể lấy chồng sao ? Chị , em biết vấn đề công ty ba ba rất lớn , trừ bỏ đem chúng ta lập gia đình , cũng không còn phương pháp . Em không nghĩ muốn làm cho ba ba và anh trai khó xử , càng không hy vọng xem mỗi ngày chị phải đến công ty làm việc đến thời gian ngủ cũng chẳng có , dù sao em cũng không có cống hiến gì cho gia đình , hiện tại cũng không có đối tượng khác , gả cho ai thì có khác biệt gì đâu ? ”

Hàn Thắm nhìn em gái thật sâu , trong lòng rất nhiều cảm xúc , em gái đã thực sự trưởng thành , không còn là người cái gì cũng không biết .

-“ Nhưng thật ra chị , chị có phải là trong lòng đã có người mình thích ? ” Hàn Ngữ tuy rằng nhu thuận hiền lành , nhưng sức quan sát cũng không kém , cô cảm giác ra chị gái có do dự cùng tiếc nuối , hiển nhiên chị gái không giống như cô bình thường chấp thuận .

Trong lòng cả kinh , Hàn Thắm rất muốn phủ nhận , nhưng tình cảm chị em từ nhỏ đã rất tốt , không có gì giấu nhau , cô không thể nói lời ngược với trái tim .

Hít vào một hơi , cô có chút thất bại thừa nhận , “ Có , là có một người đàn ông ”

-“ Hai người là như thế nào quen nhau ? ” Hàn Ngữ bị gọi lên hứng thú , rõ ràng đem cuộn len ném sang một bên , vênh tai nghe chị gái kể chuyện tình yêu .

Hàn Thắm đơn giản là nói ra lần gặp đầu tiên bất ngờ với Davy tại bờ biển , “ Anh ấy tốt lắm , xem chị rầu rĩ không vui , liền muốn giúp chị vui vẻ , ở bên anh ấy , chị cảm thấy thực thả lỏng , rất vui vẻ . Hơn nữa biết được ước mơ của anh ấy , vô tư nguyện ý vì nhiều người trả giá , thật sự là chuyện mà không phải người bình thường nào cũng làm được ”.

Nghe thấy lời nói của chị gái , Hàn Ngữ có chút nhận ra . “ Chị , kì thật chị rất muốn tự do đi ? ! Bị trói ở xí nghiệp Hàn thị , cho dù chị rất có tài , nhưng lại bị ba ba và anh trai áp chế không thể phát triển , chị đối với anh chàng Davy kia rất có ấn tượng tốt , có phải hay không là cảm thấy rất hâm mộ sự tự do của anh ta ? ”

Bỗng nhiên được nói rộng tâm mắt , Hàn Thắm kinh ngạc vì sự quan sát tỉ mỉ của em gái , nhưng mà lại chỉ có thể cười khổ . “ Chị không hiểu được . Chị chỉ biết chính mình thực thích anh ấy , nếu không có hôn ước với Hường gia cùng trách nhiệm với xí nghiệp Hàn thị , chị thực hy vọng cùng anh ấy nói chuyện yêu đương ”.

-“ Anh ấy thích chị sao ? ” Nhìn ra chị gái đã thực sự yêu , cô hy vọng không phải là chị gái đơn phương yêu người ta thôi .

-“ Hẳn là thích đi ? Người kia thực sự rất thẳng thắn , cũng không che giấu ấn tượng tốt với chị . Bất quá cho dù chúng ta có lực hấp dẫn lẫn nhau thì cũng có làm được gì ? Nhất định là không có kết quả . ” Cùng hân quen biết thật thú vị , cho đến bây giờ đã thành yêu cùng tiếc nuối , nhớ đến tâm lại cảm thấy thật đau .

-“ Chị ... ” Hàn Ngữ cảm thấy rất khó xử , rất khó xử . Chị gái vì Hàn gia đã phải trả giá nhiều như vậy , hiện tại thật vất vả mới gặp được tình yêu chân thật , nhưng ba ba và anh trai ích kỉ sẽ buông tha cho sao ? “ Chị đừng quản việc công ty nữa , cố gắng theo đuổi chính mình đi , cũng không cần gả cho cái người họ Hường kia ”

-“ Được “. Hàn Thắm đáp ứng rõ ràng , dọa cho cô nhảy dựng lên .

-“ Chị nhanh như vậy đã nghĩ thông ? ” Hàn Ngữ ngờ ngạc hỏi , có chút bị chị gái biến hóa cấp tốc dọa cho choáng váng .

-“ Bởi vì , phải gả đến Hường gia là em . ” Quyết định này , từ lúc cô nghe La Tân báo cáo sau , liền ầm ầm mà thành . “ Mà chị , sẽ gả đến Lăng gia ! ”.

Nếu con trai của Hường gia thực sự là người có trách nhiệm , như vậy một khi nguyện ý nhận lấy đám hỏi này , đại biểu rằng hẳn sẽ không bạc đãi Tiểu Ngữ , mà cái tên bại hoại gia tử Lăng gia – Lăng Dục Vĩ kia , liền giao cho cô tới thu phục đi !

Nửa tháng nữa , chính là ngày thiên kim Hàn gia lấy chồng . Hàn Mẫn Văn bàn bàn tính tính thật nhanh , quyết định hôn lễ của em gái tổ chức trước , hôn lễ của chị gái sau , chỉ cách nhau đúng một tuần , để tránh miễn cho đem dài lăm mòng .

Hàn Thắm lại đến bờ biển nơi ấy , cô có dự cảm rằng Davy sẽ ở chỗ này chờ cô , mà cô tới đây hôm nay , cũng là hướng hẳn nói lời cáo biệt .

Dù sao cô cũng không có dũng khí như La Tân nói chân đạp mấy thuyền , hơn nữa ở trên thương trường này , cô còn phải bận tâm giữ cho con rể tương

lai của Hàn gia có chút mặt mũi , cho nên dù có luyến tiếc Davy , cô cũng phải dứt bỏ .

Xa xa , cô còn chưa đi tới miếng gỗ trên con đê dài, cũng đã nhìn thấy Davy đứng nơi đó nhìn cô .Hàn Thâm nhin không được cảm thán . Như vậy là cỡ nào ăn ý diệu kỳ ! Bọn họ lần trước sau khi dạo chợ đêm, hai người đều tuyệt nhiên không lưu lại phương thức liên hệ nào, đối với nhau tâm ý tương thông , như chắc chắn sẽ lại có một lần lại một lần gặp nhau nữa.

Cô đi lên phía trước , giấu đi tâm trạng, mỉm cười với hắn “ Đừng nói cho tôi, anh đã ở chỗ này chờ ba ngày rồi nha “.

-“ Đúng vậy , cô không biết cái gì kêu sống một ngày không bằng một năm trời sao ? Hắn chuyển giọng nói như thật “ Thật muốn nói , tôi đợi cô ở đây đã ba năm rồi , mùa thu đều rất nhanh trôi qua a “.

Tâm trạng Hàn Thâm buồn bã không vì lời nói trên gọi của hắn mà nhanh trôi đi, ngược lại càng thêm khổ sở .Về sau liệu có ai có thể giống hắn khiến cô vui vẻ ? Cùng trao đổi gả cho Lăng Dục Vĩ bại hoại kia cùng Tiêu Ngừ , cô nhất định cả đời này sẽ không có được tình yêu đích thực .

-“ Kỳ thật , tôi hôm nay đến, là có chuyện muốn nói với anh “ . Cô miễn cưỡng xả ra một cái tươi cười. “ Không thể tưởng được thật đúng là gặp anh “

Davy nghe xong lời nói của cô thì sửng sốt , trên mặt cũng lộ ra cười khổ . “ Tôi quả thật cũng có chuyện muốn nói với cô , nên đến bờ biển này, hy vọng gặp mặt được .. Thật không biết cái loại ăn ý này của chúng ta là tốt hay là không tốt “.

-“ Vì sao? “. Cô khó hiểu .

-“ Bởi vì hôm nay tôi cùng cô nói chuyện này ... “ Hắn thờ dài , “ Sẽ làm tôi thà không được gặp cô còn hơn “.

Cô làm sao không hiểu đây ? Hàn Thâm nhắm mắt lại , cô quyết định dao sắc chặt đay rồi . “ Nếu đều gặp rồi, vậy thì cùng nói ra hết đi, anh cứ nói trước “.

Davy há mồm ,muốn nói rồi lại thôi , cứ như thế mãi mới cứng rắn mở miệng , “ Hàn Thâm , chúng ta về sau không thể gặp lại .”

Bỗng dưng mở mắt ra , câu nói đánh sâu vào tâm trí cô khiến hô hấp có chút không thuận . Cho dù cô cùng hắn nói cũng là cùng một loại chuyện , nhưng hai người ngay cả loại sự tình này cũng thật ăn ý , không phải là thực châm chọc ?

-“ Anh hy vọng tôi hỏi nguyên nhân sao ? “ Cô nín thở , hy vọng chính mình không phải bị ghét bỏ .

Hắn lộ ra vẻ khó xử , nhưng cũng nói ra lời thề son sắt bảo chứng (chứng minh cùng bảo đảm)” Tôi không có biện pháp nói cho cô nguyên nhân , nhưng cũng không phải là cô có gì không tốt .Tôi nhớ đã cùng cô nói qua , nhân sinh có một số việc mình không thể làm chủ , nay tôi có chuyện xảy ra , nếu có thể sớm gặp được cô thì có phải tốt hơn bao nhiêu không “.

Hắn tiếc nuối, tạo thành trầm mặc của cô . Vù vù gió biển thổi cũng không ngăn được ánh mắt của hai người giao nhau triền miên.

Hàn Thâm lúc này mới thực sự lĩnh hội rằng chính mình đã yêu hắn mất rồi , dù cho thời gian quen biết không bao lâu , nhưng đúng là tình yêu thì không thể nói đến đạo lý .

-“ Davy , anh thích tôi sao ? “ Cô rốt cục nhìn không được hỏi.

Cho dù sau đó hai người không có khả năng gặp lại , cô cũng hy vọng xác nhận chính mình yêu người đàn ông này, người đàn ông này cũng yêu cô, không phải là cô tự mình đa tình .

Davy không hề nói thêm cái gì, một tay cầm lấy eo nhỏ của cô hồi lâu , cúi đầu hôn lên môi cô . Hắn dùng động tác trực tiếp, biểu đạt chính mình có bao nhiêu thích cô, rất thích , so với thích càng thích hơn, hận không thể đem cô tiến nhập thân thể hắn , trở thành bộ phận của chính mình , mới có thể không phải nhận lấy chia sẻ thống khổ .

Hai người lặng lẽ giao triền , dùng hết khí lực toàn thân ôm nhau , đem tình cảm chân thật nhất của mình khắc ghi , nụ hôn như nói có biết bao nuối tiếc , cùng với chờ đợi khó giải.

—— chỗ này cho fếp t đổi ngôi anh em cho nó lãng mạn 1 chút ——

-“ Em ở trong lòng anh , là đặc biệt nhất “ Hắn khẽ hôn lên trán của cô .” Không ai có thể giống như em, như vậy khiến anh yêu nhất “ . Lại một cái, hắn hôn lên mũi cô “ Không ai có thể giống như em, luôn chiếm lĩnh trí nhớ của anh “ Cuối cùng thật sâu hôn môi cô .

Hàn Thâm cảm động đến hốc mắt đều đỏ , cho dù là khi việc công ty vất vả nhất , cô cũng chưa từng nhỏ một giọt lệ , nhưng giờ phút này, trước thành ý nhiệt tình của người đàn ông này , lại làm cho cô không thể kìm nén , muốn nói ra tình yêu khuyh đảo dành cho hắn .

Nhưng mà cuối cùng một tia lý trí vẫn giữ cô lại , ở thời điểm ly biệt này, hướng đối phương nói gì, cũng đều thật đau đớn như tan xương nát thịt .

-“ Nếu em trong lúc đầu, có từng giấu diếm anh chuyện gì , anh có thể tha thứ cho em ? “ Cô không thể nói ra , không thể nói ra chuyện chính mình không lâu nữa sẽ phải gả cho người khác.

-“ Đây là chuyện mà em muốn nói với anh hôm nay sao ? “ Hắn nhẹ giọng hỏi . Dù sao kết quả cũng đều là chia lìa, cho dù truy cứu cô che giấu hắn

chuyện gì, cũng đều không quan trọng .

-“ Có thể nói như vậy “ Cô nhin xuống cảm giác nghèn nghẹn nơi mũi , “ Cho nên , em về sau cũng không thể gặp lại anh “ .

Davy đề nén xúc động muốn ôm cô thật chặt , nhìn nước mắt của cô, hẳn nhất thời cảm thấy thật đau lòng, như từng giọt nước mắt kia không phải nhỏ xuống đất, mà nhỏ vào trái tim hắn, ăn mòn trái tim hắn .

-“ Không phải lúc nào chia lìa cũng là đều khóc sụt sùi đi ? “ Hân vươn tay lau khóe lệ, cố gắng trêu chọc khiến cô cười : “ Nếu có thể giống như tiểu thuyết lãng mạn chia tay Quỳnh Giao , tựa hồ cũng không sai biệt lắm “ .

Hân Thâm hít cái mũi , cũng hiểu tâm tư của hắn, miễn cưỡng cười . “ Vậy anh cho rằng nên như thế nào ? “ .

-“ Anh nghĩ là muốn như vậy đi ? “ Hân giả ý suy tư , đột nhiên vươn tay , bắt lấy tay cô lay động , sau đó vuốt vuốt cổ họng kêu lên : “ Không ! Hân Thâm, em không cần đi ! Không cần đi ! Sự thật sao tàn khốc như thế , Ông trời vì sao muốn chia rẽ đôi ta – Đây, đây là kịch liệt bản . “ Sau hân lại , một tay đặt lên trái tim, một tay nghênh hướng mặt biển . “ Đại hải a aaaaa, hai năm rồi, xin người chứng kiến tình yêu đôi ta , vô luận là biển có thâm sâu cỡ nào, núi có cao chừng nào , chúng ta yêu nhau không oán , không bao giờ hối hận .. “

Hân Thâm nhìn xem tròn mắt há mồm, cũng không thể tưởng được hẳn lúc này lại có thể diễn trò nhập vai đến buồn cười thế này , không khỏi nín khóc nín cười , “ Em đây nên phối hợp như thế nào đây ? Che lỗ tai, kêu to – Em không nghe! Em không nghe! – Như thế sao ? “ .

-“ Không hở là hảo đồng bọn của anh, em quả nhiên là có tuệ căn ! “ .

Hân cười ha hả , cô cũng bật cười theo, nhưng tiếng cười phiêu hướng mặt biển rồi dần dần trôi đi , cuối cùng hai người cuối cùng bị nỗi buồn biệt ly bao phủ, rốt cuộc cười không nổi .

-“ Davy . Tạm biệt “ Hân Thâm khuôn mặt chứa lệ , đau lòng nói lời từ biệt .

Hân cũng lưu luyến không rời nhìn cô , đem tiếc nuối ở lại trong lòng .

“ Hân Thâm, em hãy nhớ rõ anh . Davy chỉ là tên vẽ tranh của anh , trên thực tế tên anh là Lăng Dục Vĩ . “

—

Lăng- Hân đám hỏi, hội trường hôn lễ được bố trí vô cùng cao quý xa hoa , có vẻ kim bích huy hoàng , hoa lệ bất phàm (tồn kém, siêu tồn kém T__T) Bởi vì đây là chuyện đại sự của hai xí nghiệp lớn , bởi vậy tân khách đông đảo, người người đều là những người có danh tiếng , giàu có .

Cô dâu vừa ngồi trước bàn một khắc, Hân Thâm lấy danh nghĩa chị em muốn hân huyên một chút nói với thư kí , đi vào bên cạnh em gái vén lên lụa trắng .

-“ Không nói !” Cô có chút sần sảo nhìn em gái . “ Thời gian hôn lễ sắp đến “

Hân Ngừ hốc mắt rung rung nhìn chị , kích động nói năng lộn xộn , “ Chị, chúng ta thực sự trao đổi sao ? em nghe nói con trai Lăng gia thật không tốt , vẫn là em gả qua đi ? Hoặc là chị bỏ trốn, Nếu không chị phải bỏ người đàn ông mình yêu sao ? “

-“ Tiểu Ngừ , em hãy nghe chị nói ... “ Nhớ tới thời điểm trước khi cùng Davy cáo biệt , hẳn bắt chợt lên tiếng , Hân Thâm không biết chính mình nên cao hứng hay khổ sở . “ Người đàn ông chị yêu ... Chính là Lăng Dục Vĩ .

-“ Chính là lăng Dục Vĩ ? ! “ Hân Ngừ há to miệng ,” Đây ... Hiện tại là cái tình huống gì vậy ? Chị , Chị , chị Đã sớm biết là anh ta ? “ .

-“ Không , là mấy ngày hôm trước , chị cùng anh ấy gặp mặt , mới ngoài ý biết được rằng anh ấy chính là Lăng Dục Vĩ – cũng chính là chú rể hôn lễ ngày hôm nay .” Cô chần chờ một chút . “ Kì thật anh ấy cùng với những gì điều tra là không quá giống nhau , tuy rằng anh ấy đối với gia nghiệp không hứng thú , nhưng cũng không phải như lời đồn đãi là ăn chơi đàng điếm, phóng đảng phong lưu , mà là thập phần hài hước . Tiểu Ngừ , kì thật anh ấy là người tốt , nếu thật sự không muốn trao đổi, chị có thể lý giải ... “ .

Hân Ngừ nhớ tới nội tâm thống khổ của chị gái , không khỏi cười nhẹ, giờ tay nắm lấy tay chị gái . “ Chị, anh ta là người trong lòng chị, không phải em ! Hiện tại đúng là một cơ hội tốt , chúng ta đương nhiên nhất định phải trao đổi , hai người trong lúc đó , ít nhất là sẽ có một người hạnh phúc đi? “ .

-“ Chị không xác định “ . Hân Thâm lắc đầu cười khổ .” Chị thật sự không xác định “ .

Sau khi biết Davy chính là Lăng Dục Vĩ, cô không có nói cho hắn biết gia thế , bối cảnh , cùng kế hoạch trao đổi của cô , sợ hẳn sau khi biết sẽ sinh phản cảm, dù sao thiên kim của xí nghiệp Hân thị gả đi là có điều kiện trao đổi lợi ích .

-“ Nhưng chúng ta cứ như vậy trao đổi , ba ba nhất định sẽ rất tức giận ... “ Hân Ngừ đột nhiên nghĩ đến .

-“ Tức giận thì thế nào ? Chúng ta đã nghe theo ba , tự nguyện đem chính mình làm lợi thế trao đổi , phải gả cho hai xí nghiệp, ít nhất cũng cho chúng ta có cơ hội lựa chọn đi? “ . Tại thời khắc này , cô không hề khẩn trương , ngược lại bình tĩnh thần kỳ . “ Bên ngoài tân khách đều là những người có danh thế, trọng uy tín danh dự, ba cho dù phát hiện , cũng không có khả năng trước mặt mọi người mà xé rách chuyện , đợi cho hôn lễ hoàn thành rồi , ván đã đóng thuyền , ba sẽ phải nể mặt mũi Lăng gia , mà không dám quá phận ! “ .

Ở mặt ngoài nói như vậy , nhưng trong lòng cô thì vô cùng rõ ràng , lúc đó giải quyết lửa giận của ba cũng không phải là việc đơn giản , hơn nữa nhất định sẽ trút xuống đầu cô , nhưng mà cô đã chuẩn bị tốt tâm lý , mặc kệ phát sinh chuyện gì , cô đều thay em gái gánh hết trách nhiệm .

-“ Cho nên Tiểu Ngừ , em muốn trao đổi sao ? “ Hàn Thấm đem lựa chọn giao cho em gái .

Chị em hai mắt đầm lệ chăm chú nhìn lẫn nhau một hồi lâu , lần quyết định này , như là quyết định con đường sống , không biết lần sau gặp lại là phúc hay là họa đây .

Hai chị em ôm nhau một lúc , rồi Hàn Ngừ cùng chị gái lén lút trao đổi quần áo .

Một lát , cô dâu bị vây quanh mang đến lễ đường , chuẩn bị cử hành nghi thức .Hàn Mẫn Văn hoàn toàn không phát hiện có cái gì không thích hợp , đặc ý nắm tay con gái , đem giao cho biểu tình tương đương không cam lòng nguyện ý – Lăng Dục Vĩ trên tay . Dù sao hấn cũng chỉ cần con gái gả qua Lăng gia , về phần gả cho cái loại người gì , hạnh phúc hay bất hạnh , cũng chẳng phải việc hấn cần quan tâm

Âm nhạc vang lên cùng với những lời nói nghi thức “ Mong mọi người chúc phúc cho đôi uyên ương Hàn Ngừ tiểu thư , cô có nguyện ý gả cho Lăng Dục Vĩ tiên sinh không ? “.

Hội trường một mảnh im lặng , mọi người đều đang chờ cô dâu trả lời , không thể tưởng tượng được cô dâu vẫn đang cúi đầu , bất ngờ lại rõ ràng nói ra câu không ai ngờ đến : “ Cha xứ , người gọi sai tên rồi , Tôi gọi là Hàn Thấm , không phải là Hàn Ngừ. “

Lời này vừa nói ra , toàn hội trường ồ lên , nhất là người bên cạnh cô dâu – Lăng Dục Vĩ , thực hiển nhiên đã bị chấn động toàn thân , nguyên bản ban đầu cũng không nguyện ý liếc mắt nghiêm túc xem mặt cô dâu , giờ đây biểu tình sinh ra nghi hoặc .

Hàn Mẫn Văn nghe được thanh âm của con gái , thiếu chút nữa là ngã từ trên ghế xuống .

Ngồi ở bên cạnh hấn –Lăng Phú Quý cũng kéo dài mặt , trầm giọng hỏi : “ Hàn đồng , đây là có chuyện gì ? Phải gả đến Lăng gia chúng ta , không phải là tiểu Hàn Ngừ sao ? “.

Hàn Mẫn Văn hận không thể xông lên phía trước đem đổi con gái , nhưng lúc này tân khách đang trông mong nhìn hấn , suy nghĩ xem đang xảy ra chuyện gì , mà Lăng gia mọi người cũng sắc mặt khó coi chờ hấn giải thích.

Hấn chỉ có thể kiên trì thấp giọng trả lời . “ Ách .. này , Lăng đồng , kì thật này cũng có chút tình huống , cô dâu có thể từ Hàn Ngừ biến thành Hàn Thấm .Bất quá Hàn Ngừ cùng Hàn Thấm không phải là giống nhau sao ? Hơn nữa Hàn Thấm so với Hàn Ngừ lại thông minh hơn , có tài lại xinh đẹp , nhất định đối với xi nghiệp Lăng Uy rất giúp ích ! “.

Lăng Phú Quý không nói , vẫn là thần sắc không tốt , nhưng hiển nhiên là cũng đang cân nhắc .

Hàn Mẫn Văn nhìn hấn có chút bị đả động , tiếp tục cổ vũ : “ Lăng đồng , nói thực ra , nếu bây giờ tuyên bố hủy bỏ hôn lễ , chúng ta đều sẽ trở thành trò cười ! “

Ánh mắt đảo trên mặt thông gia , Lăng Phú Quý nhấn lại mi , không hờn giận trước lời nói mang tính uy hiếp này , bất quá phải thừa nhận hấn nói có đạo lý , vì thế biểu tình thoáng dịu đi .

-“ Được rồi , hôn lễ tiếp tục .Sau đó , ông phải đưa cho tôi một lời giải thích ! “

Hàn Mẫn Văn dùng ánh mắt hướng lên cha xứ trên bục lễ đường ý bảo , trợ lý của hấn cũng tiến lên tai cha xứ nói thầm gì đó , rồi quay về để hôn lễ tiếp tục tiến hành .

-“ Thật có lỗi , cô dâu tên gọi Hàn Thấm ... Hàn Thấm tiểu thư , cô nguyện ý gả cho Lăng Dục Vĩ tiên sinh chứ ? “.

Rốt cục đã qua cửa ải này , Hàn Thấm không khỏi nhẹ nhàng thở ra , nhưng là đối mặt với lời thề , cô vẫn cảm thấy do dự một chút.

- “ Tôi.. nguyện ý “ . Một câu , lại cơ hồ dùng hết khí lực toàn thân , mới có thể nói ra miệng . Cha xứ chuyển sang chú rể , “ Lăng Dục Vĩ tiên sinh , anh nguyện ý lấy Hàn Thấm tiểu thư làm vợ sao ? “.

Lăng Dục Vĩ lại trầm mặc , hấn dừng lại ở cô dâu , thỉnh linh nhắc lên lựa trắng che mắt , cùng cô ánh mắt vừa vận đối diện .

-“ Thật là em ? ! “

Không nghĩ tới vợ tương lai của mình , lại chính là người mà mình nghĩ là tình duyên vô phận , nay lại cùng cô đối mặt , vẫn là khiếp sợ không thôi.

Nhưng mà trải qua màn đối cô dâu vừa rồi , Lăng Dục Vĩ không khỏi từ nháy mắt vui mừng chuyển sang nghi vấn .

-“ Cô dâu từ Hàn Ngừ đổi thành Hàn Thấm , là chủ đạo của em ? “ Một loại cảm giác bị lừa gạt nảy sinh , hấn ít nhiều đoán rằng đoạn tình duyên ngắn ngủi bất ngờ , lưu luyến kia là một hồi âm mưu.

Hàn Thấm nhìn biểu tình biến hóa của hấn , biết hấn có lẽ đã hiểu lầm cái gì , nội tâm vui sướng cũng dần lạnh cả người , nhưng là cô không nghĩ lừa hấn,

hơn nữa người chồng tương lai này lại chính là người đàn ông cô yêu .

-“ Là , là em “ .Cô cơ hồ nín thở, mới có thể thừa nhận hết thảy này .

— từ chỗ này cho a Vĩ xưng hô lạnh lùng 1 tí nha, a ý bị tức giận mà :-< —

-“ Cô vì sao muốn gạt tôi ? ” Lửa giận dần dần bùng lên, hấn không tin chuyện này là do cô bày ra, hấn, hấn thực sự là rất yêu cô nha !

-“ Em trước đó cũng không biết anh là ... ”

Hàn Thấm muốn giải thích, nhưng cha xứ lúc này lại hỏi : “ Lãng Dục Vĩ tiên sinh, anh có thể trả lời ? ”.

Hấn cơ hồ muốn phẩy tay áo bỏ đi .

Nhận thấy người đàn ông bên cạnh đang lâm vào trạng thái gãy dựa cùng phần nộ , phảng phất muốn buông tha cho hết thảy , cô không khỏi bắt lấy cổ tay hấn , khàn trương nói : “ Lãng Dục Vĩ , anh không thể tại thời điểm này dừng lại ! ”

Nếu cuối cùng bị chú rể tức giận bỏ chạy lấy người, kế hoạch của cô sẽ bị thất bại thảm hại , tương lai của cô cùng Tiểu Ngừ , không biết sẽ xảy ra chuyện xấu gì .

Lãng Dục Vĩ cảm nhận được bàn tay bé nhỏ bắt lấy cổ tay hấn , chính là nhẹ nhàng run run , mà toàn hội trường cũng là đang chờ hấn trả lời, sự phản bội của cô, cùng sự chờ mong , uy hiếp của ba , ý nguyện của hấn về tình yêu ... những suy nghĩ ấy lập tức đánh sâu vào óc hấn , làm hấn vừa cảm thấy mâu thuẫn lại đau khổ .

-“ Tôi ... ” Hấn hít sâu một hơi .” Tôi nguyện ý” .

Hấn không biết chính mình nói cái gì , chỉ cảm thấy toàn hội trường vang lên tiếng hoan hô, mà thiên hạ cũng như là đã đánh xong một hồi trận bản, khí thế cũng biến mất không còn .

Có lẽ cuộc sống hôn nhân của hai người giờ mới bắt đầu , nhưng mà nội tâm hoài nghi , oán giận đối với cô, trái tim băng giá của Lãng Dục Vĩ nghĩ , có thể tình yêu của hai người đã chấm dứt.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Một hồi mạc danh kỳ diệu(không thể giải thích) hôn lễ ô long* liền như vậy kết thúc, chú rể cùng cô dâu không nói với nhau quá một câu, cho đến khi chấm dứt tiền khách, trở lại phòng nghỉ thân nhân , hai người mới có thể ở cùng một chỗ, đem nghi hoặc lẫn nhau cùng uất giận nói rõ ràng.

Ở hôn lễ lúc mới gặp Hàn Thấm hấn liền kích động, Lãng Dục Vĩ đến bây giờ đã dần dần lấy lại bình tĩnh, hấn lại chuyển hóa vì theo thường tình đoán rằng. Cô cùng hấn lần lượt gặp nhau, nay hồi tưởng lại không khỏi cảm thấy quá trùng hợp, mà cô trước đây lại lấy hình tượng cá tính mà hấn yêu thích nhất xuất hiện, nếu đây hết thảy thật sự là của cô thiết kế, như vậy người phụ nữ này tâm cơ không khỏi thật quá mức đáng sợ.

Nhưng là hấn không hiểu động cơ của cô . Nhớ rõ ba từng đối với hấn nói qua, Hàn Thấm là một phụ nữ mạnh mẽ, có năng lực lại có dã tâm, trái lại hấn đối với gia nghiệp cũng không mưu cầu danh lợi, trừ bỏ ở giới nghệ thuật có chút thành tựu, về phương diện khác hấn là sẽ bất thành làm cho một người phụ nữ mạnh mẽ coi là điều kiện quan trọng.

-“Nghe nói, cô nguyên bản là muốn gả vào Hướng gia ?” Trong lúc yên tĩnh ngưng ngừng , hấn mở miệng, bắt đầu câu chuyện bằng thông tin ba từng đề cập.

-“Đúng” Cô bình tĩnh trả lời, chuẩn bị tâm lý thật tốt đối mặt với vấn đề mà hấn sắp chất vấn.

-“Vậy vì sao cô lại cùng Hàn Ngừ trao đổi, sao cô lại gả vào nhà chúng tôi?”

Hàn Thấm chần chờ một chút. Nếu nói thực ra lý do, hấn có lẽ sẽ thẹn quá hóa thành giận, nhưng mà sau khi biết Davy chính là Lãng Dục Vĩ , cô không nghĩ lại lừa gạt hấn bất cứ điều gì , bởi vì quả thật là cô chủ đạo sự kiện lần này, nguyên bản cô dâu của hấn mạc danh kỳ diệu bị thay đổi người, cô giấu diếm thân phận của mình chưa báo cho hấn biết là cô thiếu hấn trước.

-“Bởi vì, nghe nói Hướng gia trưởng Từ Hướng Kinh, là một người đàn ông có trách nhiệm, Tiểu Ngừ..... Em gái tôi- Hàn Ngừ cá tính đơn thuần thiên chân, cho nên tôi nghĩ Hướng Kinh sẽ chiều cố nó thật tốt.....”

Cô chầm chước dùng từ, nhưng Lăng Dục Vĩ cũng không phải ngu ngốc, lập tức nghe ra ẩn ý trong lời cô nói, một trận cười lạnh nổi lên trên mặt hắn.

-“Mà con của Lăng gia là cái phế vật không ra gì, ở trên thương trường không danh tiếng, cô sợ tôi sẽ ba bữa lại hành hạ em gái bảo bối của cô sao?”
Hắn tự giễu, không thể tưởng được hắn ở trong lòng cô lại bị đánh giá thấp như vậy.

-“Kia chính là nghe đồn.” Hàn Thấm vội vàng giải thích: “Nhận thức anh sau này, tôi biết anh chính là đối với buôn bán không có hứng thú, không có nghĩa là anh không năng lực.....”

-“Mà cô thì có năng lực.” Lăng Dục Vĩ càng ngày càng không chịu nổi suy nghĩ của cô. “Tôi nhớ rõ ba từng nói qua, cô ở xí nghiệp Hàn thị không có không gian để phát huy, mà tôi đối với gia nghiệp lại không nóng lòng, cho nên gả đến Lăng gia vừa vặn là để thỏa mãn ý của cô, có thể thay đổi trời đất? Tôi hy vọng cô sẽ không đem xí nghiệp Lăng Uy cùng ba tôi đều trở thành đồ ngốc!”

Hắn dường như đối với trò chơi này chán ghét đến cực điểm. Không thể tưởng được chính người con gái mình đem lòng yêu, đúng là đã tâm sâu như thế, lợi dụng tình yêu làm quân cờ để đạt được thành công sự nghiệp, đem tình cảm của hắn đối với cô trở thành bàn đạp.

Hàn Thấm cơ hồ không có gì để chống đỡ, cô khó có thể vì chính mình biện giải, bởi vì lúc trước muốn thoát đi ràng buộc với xí nghiệp Hàn thị, để cho chính mình không phải vất vả như vậy nữa, cô cái gì cũng đều nguyện ý đi thử, đi làm, cho nên hắn có nghĩ quá như vậy, cho dù loại này ý niệm trong đầu chỉ xuất hiện quá một cái chớp mắt.

Lăng Dục Vĩ chăm chú nhìn vẻ mặt biến hóa của cô, hiểu được chính mình tựa hồ đã đoán đúng điều trong đầu cô, hắn thấy lạnh cả người từ chân thẳng lên đến đầu.

-“Cho nên ngày đó lúc cô nói lời từ biệt, đặc biệt hỏi tôi có phải hay không thật sự thích cô, cũng là muốn xác nhận chính mình có phải hay không thật sự gả cho đứa ngốc như tôi?”

-“Không phải!” Hàn Thấm cũng tức giận. Của cô một mảnh thiệt tình đến hắn trong miệng toàn thành tính kế, chẳng lẽ tình yêu của hắn mới đáng giá, của cô sẽ không giá trị chút nào sao?

Hắn không thể lý giải cô vì sao có thể một bộ dáng như đứng lý hợp tình như thế. Bất quá, điều quan trọng làm hắn để ý, vẫn là.....

-“Cuối cùng tôi chỉ hỏi cô, trước lúc kết hôn, cô đã biết thân phận của tôi?”

Nhất chầm kiến huyết vấn đề (vấn đề quan trọng nhất), làm Hàn Thấm á khẩu không trả lời được, cuối cùng cô chỉ có thể nhắm mắt lại, như là phán chính mình án tử hình nói: “Đúng.”

-“Mà cô sau khi biết thân phận của tôi, vì sao không nói cho tôi biết, trong hôn lễ hôm nay cô sẽ là nữ nhân vật chính?” Hắn lạnh lùng hỏi.

Cô nói không nên lời nguyên nhân, bởi vì sự thật chân tướng là như vậy chua xót lại đã thương người, cô chỉ có thể lựa chọn trầm mặc. Chẳng lẽ cô có thể nói thực ra, cô sợ hắn sẽ hủy hôn, phá hư kế hoạch của cô? Hoặc là nói, cô thà rằng hy sinh tình yêu với hắn, cũng muốn làm cho Tiểu Ngừ hạnh phúc?

-“Lăng Dục Vĩ, anh nói như vậy cũng không công bằng! Lúc trước khi gặp anh, tôi cũng không biết—”

-“Không cần hơn nữa!” Hắn bỗng dưng đánh gãy lời của cô. Ở trong lòng hắn, cô đã muốn không còn tín nhiệm.

Hàn Thấm còn muốn giải thích, lúc này phòng nghỉ thân nhân lại đột nhiên mở ra thực không khách khí, Hàn Mẫn Văn lửa giận tăng vọt vọt tiến vào, không nói hai lời trước hết đánh con gái một cái tát.

Cô không hề phòng bị, bị cái tát đánh cho thật mạnh này đánh lên vách tường, đau tới nỗi không làm gì được.

-“Mày đúng là... đúng là điên đồ, quả thực tức chết tao!” Lăng Phú Quý vì tức giận nên chửi mắng, cũng bất chấp con rết ở đây, thậm chí muốn giáo huấn đứa con gái thiếu chút nữa làm hắn mất hết mặt mũi này. “Mày biến đi! Tự chủ trương cùng Hàn Ngừ trao đổi, Mày hiện tại muốn tao như thế nào giải thích với Hường gia?”

Đều đã muốn nghe lời xuất giá, Hàn Thấm cho rằng chính mình không hề thua thiệt Hàn gia, dù sao cha hận cô cũng là hận sẵn rồi, đau đến nóng mặt cô chỉ có thể vỗ về xoa nhẹ má, hồng hộc mắt quật cường trừng hắn.

-“Ba muốn chúng tôi gả, tôi đã muốn gả cho, ba còn có cái gì không hài lòng?”

-“Hừ! Mày cho là chính mình thực thông minh sao? Nói cho mày, chọc Lăng đồng sự cùng Hường đồng không hài lòng, Hàn thị xí nghiệp nhất định tài chính đều sẽ lấy không được, mày cũng đừng tưởng ở Lăng gia sẽ có cuộc sống tốt đẹp hơn!” Hàn Mẫn Văn sắc bén nói.

-“Tài chính?” Lăng Dục Vĩ đột nhiên ra tiếng, hắn hướng chỗ Hàn Thấm đang đi đến từng bước, nghiêm mặt hỏi: “Cô gả nhập nhà chúng tôi, trong đó điều kiện tương tự như xí nghiệp Lăng Uy là phải cung cấp tài chính cho Hàn thị xí nghiệp sao?”

* Ô Long: Nguồn gốc của từ Ô Long như sau: Đào Tiềm (tức Đào Uyên Minh, tác giả của Đào Hoa Nguyên Ký) thời Tấn có ghi lại câu chuyện thế này. Thời Tấn ở Cối Kê có người tên là Trương Nhiên có nuôi một con chó đặt tên là Ô Long. Tên đầy tớ của Trương Nhiên tăng tỵ với vợ Trương Nhiên và lập kế sát hại Trương Nhiên, khi tên đầy tớ ra tay thì chú chó Ô Long đã xông vào cắn bị thương gã đầy tớ cứu chủ. Thế là từ đó người đời dùng từ Ô Long để gọi thay cho từ chó. (giống như VN mình gọi Ông 30 Lý Thương Ẩn – nhà thơ đời Đường cũng có câu thơ: Dao tri tiểu các hoàn tà chiếu, tiện sát Ô Long ngoa cảm nhân 遥知小阁还斜照, 羨杀乌龙卧锦茵, có nghĩa là: Từ xa đã thấy ánh chiều tà xé bóng chiếu vào gác nhỏ, chú chó nằm trên đệm gấm thật đáng ngưỡng mộ.

Cô biết chỉ cần trả lời vấn đề này, tình yêu của cô và hắn có lẽ là dừng lại tại đây, nhưng mà đã đến tình trạng này, cô giấu diếm còn có ý nghĩa gì, dù sao đến cuối cùng hắn đều sẽ biết. “..... Hàn thị xí nghiệp bởi vì hiệp ước lần trước lỗ không ít, vấn đề cấp thiết phải xoay sở.....” Cô chỉ có thể bị ai thừa nhận.

“Mày nói nhiều như vậy làm gì? dù sao cũng là do mày thiếu năng lực, ngay cả tiền đều lấy không được!” Càng nói càng tức nên Hàn Mẫn Văn lại đuổi cánh tay, nghĩ muốn đánh thêm mấy cái, nhưng lần này lại bị một bàn tay khác mạnh mẽ bắt lấy.

“Mặc kệ cô ấy lấy cái gì lý do gì gả vào Lăng gia, đều đã muốn là người của tôi, hy vọng ông không cần gặp mặt cô ấy!” Lăng Dục Vĩ giận tái mặt không hài lòng mở miệng.

Hắn cũng không hiểu được chính mình, rõ ràng hận cô, thế nhưng khi nhìn thấy cô bị đánh, tâm lại như có đao đâm vào, hắn xem thường chính mình sao lại mềm lòng như vậy.

Hàn Thắm khó có thể tin nhìn hắn, cô đều đã chuẩn bị tâm lý sẵn sàng chịu trận cha đánh, không thể tưởng được Lăng Dục Vĩ lại vì cô ngăn cản, còn tuyên bố quyền sở hữu.

Trong lòng một cỗ chua xót lẫn hy vọng chờ đợi đan xen vào nhau, tình yêu của hai người bọn họ, có hay không còn một chút hy vọng?

Hàn Mẫn Văn cảm nhận được bầu không khí kỳ lạ bên trong, lại bị con rẽ mới chống đối, nét mặt già nua thoáng chốc lúng túng, chỉ có thể cắn giận bất bình rời đi.

Trong phòng nghỉ lại trở lại yên tĩnh, Lăng Dục Vĩ nhìn dấu tay in đỏ chót trên khuôn mặt trắng nõn của cô, vрон tay muốn vuốt ve, nhưng lại khựng lại trước không trung, tay gặt gao nắm thành quyền thu về.

Hàn Thắm nhìn không được đánh vỡ sự trầm mặc, “Vừa rồi cảm ơn anh.”

Lăng Dục Vĩ không biết chính mình nên nói gì, tình cảm đối với cô đã quá phức tạp, quá sâu lại rất thống khổ, nếu khi cuộc chơi này bắt đầu, hắn đã chuẩn bị làm ngơ cuộc hôn nhân này, nhưng khi sau khi biết cô đâu hoá đối là cô, liền làm không được.

“Tôi chỉ là không quen nhìn có người bạo lực, không có ý tứ gì khác”. Cảm thấy chính mình không thể cùng cô ở chung một chỗ thế này, hắn cầm lấy tây trang áo khoác, vô tình xoay người đi ra ngoài. “Về phần cô, đã thành công gả vào Lăng gia, có thể hay không đạt được những gì cô muốn, cô sử dụng chính thủ đoạn của cô đi, thứ lỗi tôi không phụng bồi!”

Này chẳng khác gì hắn tỏ vẻ chỉ muốn duy trì cuộc hôn nhân hữu danh vô thực, Hàn Thắm vội vàng nâng làn váy rất nặng, ý muốn đuổi theo hắn. “Lăng Dục Vĩ, anh hãy nghe em nói.....”

Nhưng mà hết thảy đã quá muộn, cô đuổi theo ra ngoài cửa, Lăng Dục Vĩ đã muốn đi xa, cô chỉ thấy Lăng Phú Quý rất xa đứng ở trên hành lang, dùng ánh mắt lạnh lùng, lạnh không khác gì băng xem xét cô.

Đêm tân hôn, Hàn Thắm nhìn căn phòng mới rộng lớn, thăm than chính mình có lẽ là từ lồng giam này chuyển qua lồng giam khác mà thôi.

Lăng gia so với nhà cô xa hoa hơn rất nhiều, cô lại không có nhiều tâm tình để đánh giá, mắt nhìn một bên hành lý đóng gói mang theo. Đột nhiên, tầm mắt cô đảo qua liền liếc thấy mảnh giấy, mở nó ra, là bức họa Davy vẽ tặng cô.

Trên bức chân dung nhìn cô cười sáng lạng, đối lập với hiện tại sầm bi, thật là mỉa mai. Nghĩ tới sáng nay cô không biết cuộc hôn nhân này có thể hạnh phúc hay không, cô không khỏi hoài niệm thời gian ở chung vui vẻ trước khi kết hôn cùng Lăng Dục Vĩ.

Khi nào thì cô còn có thể nở nụ cười như lúc ấy? Hoặc là, cô có thể hay không cả đời rồi cuộc hôn nhân về tươi cười như thế?

Tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý sẽ bị Lăng gia lạnh nhạt, nhưng điều kiện tiên quyết là cô phải đối với người của Lăng gia không có gì cảm tình gì. Nay cô đã biết Davy chính là Lăng Dục Vĩ, cho dù bị hắn vô tình hiểu lầm thương tổn, trong lòng vẫn tránh không khỏi chờ mong.

Cô cả đời đều bị cha, anh trai thao túng trong lòng bàn tay, chẳng lẽ cô không thể vì chính mình tranh thủ chút gì sao? Hiện tại cô là chính mình gả cho người đàn ông cô yêu, cho dù quá trình có thể gặp không ít khó khăn, cô có lẽ nên xuất ra biểu hiện quyết đoán của mình trên thương trường, vì hạnh phúc của chính mình cố gắng một lần đi?

Hạ quyết tâm, nội tâm vững vàng đứng lên, cô cẩn thận nhìn quanh căn phòng tương lai trở thành cuộc sống của cô, một chiếc giường lớn, nội thất đồ gỗ tinh xảo, một chiếc ghế sofa, Lăng gia còn cẩn thận thay cô chuẩn bị bàn trang điểm, xem ra cô ở trong này địa vị cũng không tới nỗi không ai để ý.

Trong tâm trí đang suy tư bố trí thế nào, cửa phòng đột nhiên bị mở ra, Lăng Dục Vĩ đi vào trong phòng, Hàn Thắm vội vàng đem chân dung trên tay bỏ vào ngăn kéo.

-“Anh. Muốn đi ngủ sao?” Vẫn còn đối với hắn ôm hy vọng, Hàn Thấm cố gắng tỏ ra thân thiện, bắt quá trên mặt khó che giấu vẻ thê lương của người vợ.

-“Tôi?” Hắn luôn luôn bình tĩnh nhìn cô nhưng lại lộ ra vẻ hoảng hốt, không khỏi cảm thấy buồn cười. “Cô hình như rất lo lắng?”

“Em. Bởi vì em không có thói quen cùng người khác ngủ chung giường.” Thấy hắn thái độ cũng có vẻ tốt hơn nhiều, cô nhẹ nhàng thở ra, không tốt lắm ý tứ thuyết minh.

Ai ngờ Lăng Dục Vĩ tươi cười châm chọc, tuyệt không lưu tình. “Yên tâm, tôi sẽ không cùng cô ngủ cùng giường.”

Tươi cười của cô cũng cứng lại.

-“Tôi cũng không thói quen cùng người khác ngủ cùng giường, nhất là người kia còn mang trong lòng tâm kế nham hiểm.” Nói đến, trong lòng hắn vẫn thập phần để ý chuyện phát sinh, đối với hiểu lầm về cô cũng không có tiêu tan. “Cho nên cô không cần lo lắng, buổi tối không có người cùng với cô giành chăn, hoặc là đem cô đẩy xuống dưới giường đâu.”

Hàn Thấm hoàn toàn cười không nổi, cô khẽ thở dài, “Em biết anh rất hài hước, nhưng thật đáng tiếc là lại dùng vào việc này.”

Không để ý tới thâm oán của cô trong lời nói, hắn mở ra hành lý tiến tới tủ quần áo, đem quần áo của chính mình xếp vào. “Ít nhất hài hước của tôi còn không có bị tâm cơ của cô dập tắt, cũng nên cảm ơn trời đất.”

-“Anh muốn đi đâu?” Cô khó hiểu nhìn động tác của hắn.

-“Căn phòng này tôi ở không nổi nữa.” Hắn thu thập ồ ản thỏa, ánh mắt không mang theo cảm tình hướng nhìn cô. “Cô kêu ba uy hiếp tôi phải ở lại trong nhà, nếu không liền chặt đứt quỹ Văn hóa và giáo dục Lăng Uy, được, tôi ở lại, nhưng tôi ít nhất có thể lựa chọn không cùng cô ở một gian phòng được chứ?”

-“Cái gì quỹ hội? Em không hiểu ý tứ của anh?” Cô đoán có lẽ lại hiểu lầm mới sinh ra khi cô không biết, nhưng mà cô lại chỉ có lựa chọn nhận về mình trách nhiệm, bởi vì hắn hiện tại sẽ không tin tưởng lời nói của cô dù chỉ một chữ.

-“Cô không biết?” Hắn nhíu mày hỏi, rồi sau đó không quan tâm nhất câu hỏi. “Dù sao tôi cũng không thể chứng thực rốt cuộc cô có biết hay không, tóm lại tôi không thích người ta uy hiếp tôi.”

Nói xong, hắn cầm theo hành lý, trong khi Hàn Thấm há hốc mồm lại khó hiểu trạng, liền đi ra cửa phòng, đóng cửa lại trong nháy mắt, cô không khỏi tức giận trong lòng. Cô đã tự nhận xin lỗi hắn, hướng hắn giải thích rồi, dựa vào cái gì muốn cô ủy khuất?

-“Biến đi Lăng Dục Vĩ!” Cô cầm lấy gối đầu, hướng cửa phòng ném đi. Lăng Dục Vĩ vừa mới vừa rồi đi lại quay trở về, mở cửa liền nghe thanh âm gầm lên mạnh mẽ của cô.

Hắn tiến đến chỗ cái gối, chỉ thấy cô hai tay giơ lên cao rồi xấu hổ hạ xuống.

-“Như thế nào? Không ngủ với cô, cô sẽ mưu sát chồng sao?”. Hắn nhặt chiếc gối, đem nó quăng lên giường. “Có vẻ như là ‘khí chất cao quý’ - điểm này của cô, không có diễn trò ở trước mặt tôi.” Khóe mắt không khỏi nhìn vào đèn ngủ đủ màu cạnh giường, may mắn thay cô không ném ra cái này.

-“Em không có ở trước mặt anh diễn trò!”

Cô muốn nói rõ ràng, nhưng hắn lại cầm lấy chìa khóa xoay người ra khỏi phòng. Hàn Thấm đuổi theo ra ngoài cửa phòng, chỉ thấy được ba mẹ chồng ngồi ở phòng khách, trơ mắt nhìn con đi vào thư phòng, sầm một tiếng đem cánh cửa đóng chặt lại, đem cô con dâu mới vào cửa là cô quăng đi.

-“Ba. Mẹ.” Cô không biết chính mình nên phản ứng như thế nào, dù sao đêm tân hôn bị chồng bỏ rơi, quả thật xấu hổ đến cùng cực.

Lăng mẹ đối với cô chính là thờ ơ, mà còn lại Lăng Phú Quý nhíu mày nhìn cửa thư phòng, mặt không chút thay đổi chuyển hướng nhìn cô, bình thản lại hơi cảnh cáo, “Tuy rằng cô không phải con dâu mà chúng tôi mong chờ, nhưng dù sao cũng đã về đây, chúng tôi đã giúp cô giữ nó ở trong nhà, có thể hay không khiến nó quan tâm cô, cần nhờ chính cô.”

Hàn Thấm thế này mới bùng tình đại ngộ, nguyên lai ba chồng thật sự hướng Lăng Dục Vĩ nói qua cái gì đó, mới làm cho hắn hiểu lầm cô hướng ba chồng cáo trạng, làm cho ông đến uy hiếp hắn.

Bất quá so với hiểu lầm lớn giữa vợ chồng bọn họ, cái này hiểu lầm nhỏ thật không trọng yếu. Có vẻ sau khi nói xong hai người kia cũng không để ý đến cô, tiếp tục xem tivi, hơn nữa mới vừa rồi thái độ cùng lời nói của hai người, tràn ngập nhắc nhở cô, trong nhà này, cô là tứ cố vô thân. Lăng gia, không ai giúp đỡ cô.

-“Chú Davy, quả táo của cháu vẽ đẹp lắm, chú xem có đẹp không?”

Cần Cần đem bức vẽ đưa tới trước mặt Lăng Dục Vĩ, lại phát hiện hắn hai mắt vô thần ngẩn người, không biết đang suy nghĩ cái gì.

-“Chán ghét! Chú cũng không để ý cháu!” Cô bé giận dữ, bàn tay nhỏ bắt lấy cánh tay hắn dùng sức lay động.

-“Cháu cũng vẽ tốt lắm! Cháu cũng vẽ tốt lắm!”

Một đám trẻ con đột nhiên nhao nhao lên, tranh nhau muốn Lăng Dục Vĩ xem bọn chúng vẽ, đem Cẩn Cẩn đẩy qua bên cạnh, hại cô nhóc ủy khuất đến độ muốn khóc.

Tình huống này giống như đại quân tiếp cận làm Lăng Dục Vĩ kinh động, thế này mới phát hiện là mình còn đang ở lớp học, bình thường, hẳn hay tới khu tiểu học xa xôi này, để dạy vẽ cho lũ trẻ có năng khiếu hội họa yêu thích nghệ thuật, cũng bởi vậy hẳn có rất nhiều bạn nhỏ kém hơn hẳn mười tuổi, ngay cả thầy giáo ở lớp học, cũng trở thành bạn thân của hẳn.

-“Thật có lỗi, chú ngăn người, không phát hiện, các cháu vẽ tốt lắm” Hẳn mỉm cười tiếp nhận giấy vẽ, “Chú mở ra xem nha! Có hay không ở mặt trái viết tên nha? Nếu không đến lúc đó chú tưởng nhầm bức vẽ là của Cẩn Cẩn, chú đây mặc kệ nha!”

-“Có!” đám nhóc kêu lên, nhất là Cẩn Cẩn bị đến tên đang ngồi bên cạnh cũng kêu lớn, sợ bức vẽ chính mình thật sự bị Vương Tiểu Minh xử lý.

Giao xong, đám nhóc lập tức giải tán đi chơi đùa, chỉ còn có Cẩn Cẩn ở lại, đi tới bên cạnh Lăng Dục Vĩ.

-“Chú, cháu vẽ là quả táo!” Vĩ là người thứ nhất nộp bài, bức vẽ của cô bé ở ngay đầu tiên, tay nhỏ bé không ngừng khoa tay múa chân, “Trên quả táo còn có con sâu lông, sâu lông được tô là màu sắc rực rỡ, mặt trên có cầu vồng sẽ sáng lên, mặt trên cầu vồng có chim nhỏ bay tới bay lui, sâu lông trên thân có những đốm đốm, còn có chân sâu lông, nhìn xem như một dây phòng ở, màu của táo đỏ là màu xanh nước biển.....”

Lăng Dục Vĩ nhìn bức vẽ của cô bé, thập phần đánh giá cao việc táo bạo sử dụng màu sắc và sự sáng tạo của cô bé. Liên ngay cả người lớn như hẳn, cũng không thể tưởng tượng sáng tạo được như thế, không khỏi vờn tay sờ sờ đầu của cô bé.

-“Cẩn Cẩn vẽ thật tốt!” Hẳn tự đáy lòng ca ngợi, cô bé lại giống như không được khen ngợi, ngược lại nghiêng đầu buồn bức nhìn thẳng hẳn.

-“Chú, chú hôm nay là lạ.” Cô bé nhanh mồm nhanh miệng tâm đắc nói ra quan sát của mình. “Quả nhiên cùng thầy A Nghĩa nói giống nhau.”

-“Thầy A Nghĩa nói cái gì?” Hẳn lơ đãng thuận miệng hỏi, một bên thưởng thức bức vẽ của bé.

-“Thầy A nghĩa nói, chú vừa mới cưới vợ, đánh mất đi mùa xuân.” Nói xong, bé nghi hoặc hỏi: “Vì sao cưới vợ lại sẽ bỏ lỡ mùa xuân?”

Lăng Dục Vĩ nghe rõ những gì Cẩn Cẩn nói, thiếu chút nữa lỡ tay xé rách bức tranh. “Không nên nghe thầy A Nghĩa giảng loạn! Loại giáo dục này của anh ta thật là phá hủy cây non quốc gia.”

-“Vì sao chú bỏ lỡ mùa xuân lại là tàn phá cây non quốc gia?” Cô bé hiếu kỳ hỏi.

-“Bởi vì.....” Thật muốn đâm đầu chết, hẳn thừa nhận chính mình mới vừa rồi trong đầu quanh quẩn, tất cả đều là người phụ nữ Hàn Thấm kia, hẳn chính là phiền lòng tại sao sự tồn tại của cô luôn khuấy nhiễu suy nghĩ của hẳn, cũng không phải theo như lời A Nghĩa cái gì tư xuân!

Đúng vậy, hẳn đã sớm chặt đứt tình yêu đối với cô, thế nào còn có thể nhớ tới cô?

-“Cẩn Cẩn,” hẳn chống đỡ không được, đành phải chuyển hướng đề tài, “Giúp chú tìm thầy A Nghĩa đến đây được không?”

-“Được!” Có thể giúp người mà cô bé thích nhất, cô bé tự nhiên là không thể từ chối.

Cô bé nhanh chóng chạy đến phòng học phía sau, kéo đến một người đàn ông béo mập, mặt hiền hòa.

-“Thầy A nghĩa, chú tìm thầy!” Cẩn Cẩn lôi kéo hẳn ngồi ở bên cạnh Lăng Dục Vĩ, “Thầy, vì sao thầy nói chú ở bỏ lỡ mùa xuân? Bây giờ là mùa hè nha! Còn có, chú nói thầy tàn phá..... Cái gì cây non, đó là có ý tứ gì?”

Cái này làm hai cái người lớn đều ngây ngẩn cả người, sau một lúc, đều là lắc đầu rồi cười khổ. A Nghĩa vội vàng cảm mấy viên kẹo cho Cẩn Cẩn, đem cô bé đuổi tới một bên.

-“Anh lại như vậy ‘Hủy người không biết mỗi một’, tôi thật lo lắng cho những người chủ tương lai quốc gia chúng ta.” Lăng Dục Vĩ không khỏi bắt đầu chế nhạo bạn tốt.

-“Ai biết sẽ bị cô bé nghe được? Cậu có thấy mấy đứa nhóc này sau khi tôi dạy bảo, cùng khi con giống nhau sao?” A Nghĩa cười to sau tò mò hỏi: “Sau đám cưới! Cậu với vợ của cậu ở chung như thế nào?”

Bởi vì hẳn chính là thầy giáo đơn thuần, cá tính hào sảng trọng nghĩa khí, lại cơ hồ là ẩn cư ở trong núi cả ngày cùng tiểu bằng hữu làm bạn, bởi vậy Lăng Dục Vĩ thực yên tâm mà đem chính mình bí mật nói cho hẳn, bao hàm cùng quá khứ với Hàn Thấm.

-“Cô ấy tựa hồ bị ba tôi bắt ép đến công ty đi làm, cho nên hai người chúng tôi không thường gặp mặt, cũng cơ hồ chưa nói quá một câu.” Lăng Dục Vĩ làm bộ như không cần nhún vai.

-“Tôi thấy.....” A Nghĩa nheo lại mắt, “Là cái tên xấu tính nhà cậu cố ý không cùng người ta nói chuyện đi?”

-“Tôi không phủ nhận.” Bởi vì đối với cô cảm giác lại vừa yêu vừa hận, hẳn chỉ có thể làm như không thấy.

-“Tôi nói cậu cũng thật là người kỳ quái, nếu còn thích cô ấy, sẽ cho nhau một lần cơ hội! Vợ chồng là muốn sống cả đời, cậu chẳng lẽ muốn cùng cô ấy lâm vào bế tắc như vậy?” Đối với sự ngoan cố của hẳn, A Nghĩa chỉ có thể lắc đầu.

-“Nhưng là tôi không thể tha thứ sự lừa gạt cùng tâm cơ của cô ấy.” Hơn nữa cô ấy hiện tại chính thức vào Lăng Uy xí nghiệp công tác, lại ứng với tâm kế cô ấy từng thừa nhận, tự nhiên hẳn không thể chấp nhận.

A Nghĩa trầm ngâm một chút, đột nhiên hỏi:“Cậu cảm thấy cô ấy đẹp sao?”

-“Không cần hoài nghi xinh đẹp.” Chính là ai biết xinh đẹp bề ngoài, đúng lại là thứ người đầy gai.

-“Vây, cá tính cô ấy được không?”

-“Nếu cô ấy trước kia không phải là diễn trò.....” Nhìn A Nghĩa một mực mong hẳn thành thực bày tỏ, Lăng Dục Vĩ nhếch miệng, đành phải theo tình hình thực tế nói:“Như vậy của cá tính quyết đoán kiên cường của cô ấy, có chủ kiến cũng không bảo thủ, hẳn là xem như khá tốt.”

-“Ừm..... Cùng cậu chơi thân sao?”

-“Sau hôn lễ chúng tôi chưa từng nói một câu, còn lúc trước chúng tôi không có gì giấu nhau.”

Hỏi xong trọng điểm, A Nghĩa khơi nhưn lông mày, thực không cho là đúng:“Cho nên cậu đối với cô ấy đánh giá rất cao, người như vậy bỏ lỡ không phải thực đáng tiếc sao? Các cậu hiện tại bắt quả là giữa nhau còn tồn tại hiểu lầm, hiểu lầm giải tỏa không phải tốt lắm sao?”

Lăng Dục Vĩ tức giận bĩu môi:“Nhưng là hiện tại tôi căn bản không nghĩ cùng cô ấy có cái gì tiếp xúc.”

Hắn không dám thừa nhận chính mình sợ lại yêu cô, cũng không nghĩ muốn thỏa mãn ý của cô, làm cho cô đập qua đầu hẳn ở Lăng gia cùng Lăng Uy xí nghiệp muốn làm gì thì làm, vạn nhất tiếp sau đó lại càng nhiều lừa gạt, hẳn không hiểu được chính mình còn có thể thừa nhận được bao nhiêu.

-“Cậu lại muốn tiếp tục trốn tránh!” Chỉ cần liếc mắt một cái, A Nghĩa chỉ biết hẳn suy nghĩ cái gì. Yêu càng sâu lại càng sợ hãi, bạn tốt đã sớm không thể tự cứu vãn, chính là [trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường] thấy không rõ lắm:“Davy, hãy để tôi khuyên cậu một câu, chuyện nên đối mặt sớm hay muộn cũng phải đối mặt, không cần chờ đến sự tình không thể vấn hồi, thương tổn đã muốn quá sâu, đến lúc đó cậu nghĩ hối hận cũng đã muộn.”

Đây là ngày thứ mười ba ở Lăng Uy xí nghiệp công tác.

Hắn Thẩm cảm một đồng văn kiện đi qua văn phòng, nhân viên thấy cô, nhiều lắm chính là gật đầu khách sáo, có nịnh nọt chút thì kêu cô một tiếng phó tổng, đại đa số là sau khi cô đi, bắt đầu cúi đầu khe khẽ nói nhỏ, chỉ trỏ.

Cô hiểu được bọn họ đang nói cái gì. Mới vào cửa được vài ngày, Lăng Phú Quý nghe xong những việc cô từng trải qua, liền cho cô vị trí phó tổng giám đốc Lăng Uy xí nghiệp, lại là đại tiêu thư Hàn thị xí nghiệp đối địch của công ty, bởi vậy, mười người thì có đến tám nhân viên đều cho rằng cô rắp tâm bất lương, khẳng định là tới đánh cắp cơ mật hay là là tới làm nội gián.

Ở trong phòng phó tổng ngồi vào chỗ của mình, cô đã muốn chính mình đừng đi để ý những người đó, nhưng trước khi mà vào công ty, Lăng Phú Quý đối với cô một phen lời nói thâm thúy, trong lời nói như là cảnh cáo, xoay vòng trong tâm trí cô –

-“Nói thực ra, Hàn thị xí nghiệp muốn nguồn lực, tôi nguyên tưởng rằng gả vào sẽ là Hàn Ngữ, cô bé đơn thuần dễ khống chế, khả năng hiệp trợ tôi đạt tới mục đích, nhưng khi tôi biết con dâu tương lai bị thay đổi người mà không có ngăn trở, là vì tôi biết cô có tài. Hàn thị xí nghiệp thiếu cô, sẽ nhanh suy yếu, nếu tôi có thể trọng dụng cô, như vậy Lăng Uy xí nghiệp sẽ có nhiều thêm một cái người lãnh đạo mới, có thể thay thế được Dục Vĩ đối với buồn bán không có hứng thú. Hàn Thẩm, cô nguyện ý vào công ty giúp tôi chứ?”

Ngay lúc đó cô thực hiểu được, này cũng không phải phải công ty giao cho cô kế thừa, mà là muốn cô hỗ trợ trông coi gia nghiệp, thẳng đến đời thứ ba tiếp quản. Nhưng mà căn cứ vào tình yêu đối với Lăng Dục Vĩ cùng đối với chính mình tự tin năng lực, càng căn cứ vào khi Hàn thị xí nghiệp bị áp chế không cam lòng, dứt khoát kiên quyết đáp ứng Lăng Phú Quý.

Tuy rằng bất đắc dĩ, cô cũng không chịu thua, kiên trì dùng chính mình năng lực cùng trí tuệ vượt qua hết thảy việc này, chứng minh cô một mình cũng có thể chống đỡ được rất tốt Lăng Uy xí nghiệp, cho nên quá trình chỉ có thể nói gian khổ vô cùng.

Cho dù lời nói của Lăng Phú Quý vẫn giống như tòa núi cao, nặng nề đặt ở trong lòng cô, nhưng đồng dạng cũng là một loại trợ lực, làm cho cô có thể có hiệu suất tập trung chú ý công sự, đối mặt với lực cản.

Bình tĩnh xem qua tất cả tư liệu có liên quan tới Lăng Uy, Hàn Thẩm càng xem trong lòng càng sợ hãi.

-“Nguyên lai..... Lăng Dục Vĩ làm được việc này, được tổ chức đấu giá, triển lãm cùng bán hàng từ thiện, làm mục đích từ thiện lớn..... Thật không nghĩ đến tác phẩm hẳn có thể bán ra với mức giá cao như vậy!” Cô xem lại định giá bán đấu giá, lại đối chiếu với hạng mục chi tiêu, rõ ràng phát hiện có chỗ kỳ quái:“Vì sao các khoản thu chi của quỹ lại không hợp nhau? Cái kia không phù hợp đi nơi nào?”

Cô nhanh chóng ấn máy tính, quả nhiên thiếu hụt rất nhiều, này đại biểu cho tiền đến trên tay Lăng Dục Vĩ cuối cùng, chỉ còn một nửa số tiền bán đấu giá.

Trái lo phải nghĩ, cô hơi do dự cầm lấy điện thoại, gọi cho người chồng kết hôn đã quá ba mươi vài ngày nhưng lại nói nói không vượt quá mười câu kia.

Điện thoại chuyển được, nghe thanh âm đáp ứng của hắn, cô đột nhiên nói không nên lời. Bình thường gặp mặt, hai người cũng chỉ có lời nói lạnh nhạt, chưa từng nói chuyện qua điện thoại, âm điệu của hắn mới có thể nhu hòa như thế, làm cho cô yên lặng nghĩ đến hai người vẫn là cảm tình thật sâu, thật không muốn phá vỡ không khí thế này.

“Em là Hàn Thắm” Cô báo tên mình, vẫn là phải đối mặt với thực tế.

Quả nhiên, thanh âm điện thoại lập tức trở nên lạnh như băng, giọng nói mang theo một ít không kiên nhẫn.

“Có chuyện gì? Không có việc gì không cần gọi điện thoại cho tôi.”

“Em không có nhân rồi như vậy.” Tên kia quả thực lợi hại, câu nói đầu tiên đã làm cho cô tức giận, nhưng cô gọi điện vốn không phải để cãi nhau với hắn, cho nên âm điệu vẫn bình tĩnh. “Em chỉ là có chuyện muốn hỏi anh.”

“Chúng ta có chuyện gì sao?” Hắn như trước vẫn duy trì hờ hững đáp lời.

Nếu không phải bận tâm quyền lợi của hắn, cô còn chẳng muốn gọi cho hắn cuộc điện thoại này! Đùa giỡn cái gì tàn nhẫn! Hàn Thắm ở trong lòng thầm nghĩ, nhưng nghĩ vẫn cứ phải hỏi, cô đành phải tự động xem nhẹ sự không thân thiện của hắn.

“Em muốn hỏi anh, Quý Văn hóa Lăng Uy, số tiền chi ra được trực tiếp đưa vào tài khoản sao?”

Lăng Dục Vĩ trầm mặc một chút, thanh âm đột nhiên trở nên phòng bị. “Cô hỏi cái này làm gì?”

“Anh yên tâm, em đối với tiền của anh không có hứng thú.” Nếu không phải nói qua điện thoại, cô tin tưởng chỉ cần nghe hai câu cô sẽ thưởng cho hắn nắm đấm. “Em chỉ muốn biết, cơ chế chi tiêu và thu nhập của quỹ hoạt động thế nào? Còn có, anh có biết hay không tổng ngân sách quỹ hội một năm?”

Này liên tiếp các vấn đề trực tiếp lại sắc bén làm cho Lăng Dục Vĩ cảnh giác cao nhất, hắn có chút thô lỗ nói: “Cô quản nhiều như vậy muốn làm cái gì? Hiện tại cô là nghĩ muốn khống chế nguồn kinh tế của tôi, hay là muốn dùng tiền tài áp bức tôi nghe lời cô? Tôi nói cho cô biết, ba cho cô vào công ty, không phải muốn cho cô làm loạn.....”

Hàn Thắm nghe xong nổi trận lôi đình. Cái này toàn bộ ai làm, hắn cự nhiên không chút nào chứng thực liền toàn bộ đổ lên trên người cô! Chẳng lẽ hắn không biết, chính là bởi vì hắn không nghĩ tiếp quản công ty, Lăng Phú Quý mới có thể lấy công việc đổ hết lên đầu cô; Mà cô nguyên ý nhận hết tất cả đau khổ này, là vì cô muốn cho hắn tự do đi làm chuyện hắn muốn, bởi vì cô không muốn làm cho hắn ở nghệ thuật sáng tác phải chịu những việc này quá nhiều, bởi vì cô..... Thương hắn!

“Lăng Dục Vĩ tiên sinh, yêu cầu anh calm miệng lại, em cự tuyệt nhận những điều vu khống.” Cô cũng có tính khí của cô, cũng không phải là chỉ biết làm một cô con dâu ủy khuất. “Tôi hỏi chút vấn đề này, là vì lợi ích nhân quyền, muốn hay trả lời hay không là tùy anh.”

Lăng Dục Vĩ im lặng, một lúc sau, hắn giống như vừa trải qua đấu tranh nói: “Trong trường hợp này, tôi từ chối trả lời vấn đề của cô.”

Cự tuyệt này không thể nghi ngờ là đối với nội tâm Hàn Thắm thật mạnh đã kích. Hắn vẫn là không tín nhiệm cô. Một tháng, cuộc sống hôn nhân càng ngày càng lạnh nhạt, cùng với địch ý ngày càng cao, đều làm cho cô cảm thấy vô cùng mệt mỏi, đều nhanh không biết chính mình đến tận cùng là vì ai mà phải chịu vất vả như vậy.

“Dục Vĩ..... Chẳng lẽ chúng ta không thể chung sống hòa bình sao?” Cô có chút mệt mỏi hỏi.

Sự mệt mỏi của cô thông qua thanh âm rơi vào tai Lăng Dục Vĩ, hắn bị tác động cũng không nhỏ hơn so với cô, nhưng mà nếu thử mở lòng một lần nữa, hắn còn cần một đoạn thời gian, huống chi cô hôm nay hỏi vấn đề, lại là mẫn cảm như vậy.

Suy nghĩ, hắn quyết định không tiết lộ một tia cảm xúc, thậm chí còn muốn tăng cường che giấu tình cảm cùng mong muốn mãnh liệt bên trong của mình. “Hàn Thắm, hiện tại mặc kệ cô hỏi cái gì, tôi đều sẽ hoài nghi động cơ của cô, cho nên, chúng ta về sau tốt nhất vẫn là không nên can thiệp chuyện của nhau.”

Nguyên lai hắn thật sự đề phòng cô đến tận bây giờ.....

Hàn Thắm dường như bị hắn bức tới khóc, nhưng một cổ bất bình oán khí kiên trì cũng không chịu thua kém, làm cho cô vẫn có thể bình tĩnh tiếp nhận thách thức của hắn. “Tốt lắm, anh đã cự tuyệt giao tình, em không miễn cưỡng anh, bất quá ngày sau nếu là đã xảy ra vấn đề gì, anh tốt nhất đừng lại đem trách nhiệm giao cho em”

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Lăng gia bữa tối, lúc trước tại bàn ăn luôn chỉ có hai ông bà Lăng gia, sau khi Hàn Thấm gả vào, vẫn là chỉ có hai ông bà Lăng gia cùng nhau dùng cơm.

Cá tính bảo thủ truyền thống của Lăng mẹ tự nhiên không thể chịu đựng được loại tình hình này, bà nghĩ muốn cưới con dâu để Lăng Dục Vĩ sẽ định tâm, không nghĩ tới con trai như cũ vẫn không về nhà, con dâu có đôi khi thậm chí còn về trễ hơn so với con trai, điều này thật sự làm cho bà khó có thể chịu đựng được.

Buổi tối mười giờ, Hàn Thấm mang theo cặp tài liệu bước vào cửa, lại phát hiện mẹ và ba chồng luôn luôn đi ngủ sớm đang cùng nhau ngồi ở phòng khách, mà tivi không có bật, hai người lại trơ mắt nhìn cô, phòng khách im lặng kỳ cục, cảm nhận có mưa gió sắp đến.

–“Ba, mẹ, con đã về.”

Cô hướng bọn họ cười cười, muốn bước trở về phòng. Lúc này, thanh âm Lăng mẹ lại ở bên tai cô thân nhiên thổi qua.

–“Như thế nào mỗi ngày đều trễ như vậy a?”

Này cũng không phải quan tâm, mà là chất vấn, Hàn Thấm cho dù công tác thật sự mệt mỏi, vẫn cố gắng tươi cười ứng phó, “Bởi vì công việc có chút bận rộn, cho nên về trễ một chút, thật có lỗi quấy rầy đến ba mẹ.”

Mỗi ngày cô quen thuộc xử lý nghiệp vụ Lăng Uy xí nghiệp, chống lại những đàm tiếu ở văn phòng, hơn nữa âm thầm điều tra chuyện trả tiền vụ không rõ của quỹ, việc nhiều đến sứt đầu mẻ trán, không thể tưởng được ngay cả về nhà cũng không được nghỉ ngơi.

Lăng mẹ không trả lời, ánh mắt chuyển hướng bên cạnh lão công, chỉ thấy Lăng Phú Quý gật gật đầu, ý xác nhận Hàn Thấm thật sự là bận rộn, Lăng mẹ không còn vì chủ đề này mà theo đuổi mạnh mẽ, nhưng bà tiếp tục hỏi: “Dục Vĩ đâu?”

–“Con không biết.” Hàn Thấm cười có chút miễn cưỡng. Lăng Dục Vĩ sau kết hôn giống như hai đường thẳng song song, hần ở đâu, chưa bao giờ nói cho cô biết.

Câu trả lời này làm cho Lăng mẹ đối cô con dâu này càng ngày càng không hài lòng. Chuyện trong nhà cô chưa bao giờ quản, suốt ngày chạy ra bên ngoài, ngay cả chồng cũng không để ý tới, còn ra thể thống gì?

Lăng Phú Quý không tham dự chiến tranh mẹ chồng – con dâu, vẫn là thờ ơ lạnh nhạt, trên nguyên tắc, ông không có giải thích giùm Hàn Thấm, chỉ vì là cô có làm việc, những việc khác ông không quan tâm.

Nhìn chồng chẳng quan tâm giống như xác chết, Lăng mẹ nhăn mi lại, đối với Hàn Thấm nói: “Cô là con dâu tôi, nhưng chưa từng gặp cô đến cùng chúng tôi trò chuyện, cả ngày đều bên ngoài, công tác bận rộn thì ngay cả trong nhà đều không cần để ý sao?”

Hàn Thấm cũng không nói gì, căn cứ kinh nghiệm, Lăng mẹ tính tình là muốn bùng nổ, muốn nói gì, chờ bà phát tiết trước một thời gian rồi nói sau. Dù sao loại này hờn dỗi, cô ở Hàn gia nhận được nhiều hơn, Lăng mẹ nể nang nhưng từ ngữ có thể coi như là khách khí rồi.

–“..... Chính mình luôn chạy ra bên ngoài, chồng cả ngày không thấy bóng người, cũng không quan tâm một chút, nói thử xem giống cái gì? Cô đến tốt cùng có hay không đem cái nhà này để vào mắt?”

Kỳ thật Lăng mẹ cũng biết chính mình có chút vô lý, chồng mình công tác có bao nhiêu bận rộn bà thực hiểu được, hiện tại hơn Hàn Thấm ở công ty hỗ trợ, chồng bà còn có thể mỗi ngày về nhà ăn cơm chiều; Mà con trai càng đừng nhắc tới nữa, ra khỏi cửa liền giống như đánh mất con, đi đi về về chưa bao giờ xin phép, hiện tại ít nhất còn có thể ngẫu nhiên về nhà.

Chính là bà đem hy vọng gửi gắm lên người con dâu, con dâu không chỉ có không có làm được, chồng cô-con trai bà giống như là từ cô, làm cho mẹ chồng này một chút uy nghiêm cũng không có, cho nên không tìm cơ phát tiết một chút sao được?

Bất quá Hàn Thấm cũng không phải là người không hiểu chuyện. Cho dù đã muốn bị nể nang cầu huyết lâm đầu, cô vẫn là đầu vào đẩy khách khí nói: “Cám ơn mẹ đã nhắc nhở, con về sau sẽ chú ý. Chính là Dục Vĩ cá tính có vẻ hướng ngoại, hơn nữa chúng con vừa mới kết hôn, còn chưa quen thuộc lẫn nhau, có đôi khi con không có phương tiện hỏi hành tung của anh ấy, hỏi anh ấy cũng không nhất định sẽ nói cho con biết. Nếu không như vậy, anh ấy là con trai của mẹ, cùng mẹ có vẻ thân, về sau mẹ trực tiếp hỏi anh ấy muốn đi đâu thì được rồi, con nghĩ ấy nhất định sẽ nghe mẹ nói.”

Thế này không phải là đem trách nhiệm đẩy lại cho bà sao? Lăng mẹ không khỏi nổi giận. “Còn dám tranh luận?!”

Lúc này, Lăng Dục Vĩ vào cửa, lọt vào trong tầm mắt chính là mẫu thân đại nhân đang phát hỏa ngồi ở trên ghế, nổi giận lớn tiếng giáo huấn nàng dâu mới vào cửa; Mà còn lại Hàn Thấm trông có vẻ mặt mệt mỏi đứng cách trước cửa phòng đó không xa, cặp tài liệu cầm ở trên tay, xem ra là vừa về nhà đã bị mắng, hơn nữa không biết là đã muốn mắng được bao lâu.

Hắn đột nhiên cảm thấy trước mắt một màn thực khó chịu, mẹ mỗi một động tác, mỗi một lời nói như là trực tiếp mắng vào mặt hắn, hắn khó chịu không thua Hàn Thấm, tức giận cũng không ít hơn Hàn Thấm, nhưng không rõ là, chính mình vì sao không thể chịu được khi thấy cô ở bị người khác ủy khuất.

-“Mẹ! con đã về.” Hấn lên tiếng phá vỡ , từ Hàn Thấm bên cạnh đi qua, ngồi ở bên cạnh mẹ. “Tại sao mẹ lại tức giận? Đến con chó cũng bị giọng điệu mẹ mắng dọa cho sợ hãi rồi kia!”

-“Cái đứa nhỏ này!” Lãng mẹ liếc trắng mắt, nhưng nghe hấn nói cũng hạ hỏa bớt, chính là nhìn đến một bên Hàn Thấm, bụng đầy bất mãn lại lần nữa dâng lên. “Còn không phải tại vợ con, một chút sự cố nhân tình cũng đều không hiểu, ngay cả chồng của chính mình đi nơi nào cũng không biết!”

Nguyên lai Hàn Thấm bị mắng, người khởi xướng vẫn là bởi vì hấn. Lãng Dục Vĩ ánh mắt không khỏi nhìn về phía cô, chỉ thấy cô bất đắc dĩ mím môi, cho dù bị người khác trách cứ loại này tội, ở trong mắt cô, hấn vẫn không thấy một tia trách cứ.

Ở trong mắt cô chỉ thấy bất lực, cảm giác thật sâu bất lực, hấn giống như ở nháy mắt có thể hiểu cảm giác của cô, cái loại này cùng mọi người ở cùng một chỗ, nhưng lại hoàn toàn bất đồng , một chút để ý cũng không hoảng sợ.

Mà nguyên nhân tình huống này, không phải là do hấn sao?

Lãng Dục Vĩ trong lòng giống bị cái gì đâm một chút, lập tức lảng tránh ánh mắt của cô, ý cười đối với mẹ nói: “Mẹ, đừng tức giận, con không phải là đang muốn tạo hành tung mờ hồ sao? Như vậy có cảm giác là đại hiệp thần bí nha! Sau đó người chính là mẫu thân đại hiệp , có hay không thực uy phong?”

-“Uy phong cái đầu con !”

Lãng mẹ bị hấn làm cho bật cười, nhân cơ hội này, Lãng Dục Vĩ hướng Hàn Thấm âm thầm dùng ánh mắt, muốn cô mau rời đi hiện trường, về phần mẹ, để hấn thu phục là được.

Hàn Thấm tiếp thu tin tức của hấn, biểu tình trên mặt cơ hồ cứng lại, chậm rãi nổi lên tia âm áp. Hấn vẫn là quan tâm đến cô, phải vậy không?

Chính là một chút ơn huệ nhỏ, cô có thể vì thế cảm động không thôi, Hàn Thấm thế này mới thừa nhận chính mình thật sự thực vô dụng, vô luận lại như thế nào kiên cường, cuối cùng vẫn đưa ngực bị tình yêu nắm cái mũi đất đi .

Trở lại trong phòng, Hàn Thấm mệt mỏi ngồi xuống bên bàn trang điểm, mệt đến ngay cả cặp tài liệu đều không còn đủ sức cầm.

Nghĩ đến chuyện mới vừa rồi xảy ra ở phòng khách, cô khó có thể hình dung đến tốt cùng là tốt là xấu. Lãng Dục Vĩ không phải muốn cùng cô không can thiệp chuyện của nhau sao? Nhưng hấn lại nguyên ý vì cô đứng ra, làm cho nguyên bản lửa tình trong cô đang lụi dần , lại nóng cháy thiêu đốt lên.

Hấn nhất định phải thay đổi thất thường như vậy sao? Giống như lần lượt hất cho cô nước lạnh, lại tiếp sau đó cho cô hy vọng, sẽ chỉ làm cô lung tung giữa yêu cùng không yêu , loại cảm giác lo được lo mất này, đối với cô không khác gì là một loại tra tấn.

Nhưng thật đáng thương lại thật đáng buồn thay , cô thà rằng lần lượt chịu loại tra tấn này , cũng không hy vọng hai người tình yêu thật sự trở về bằng không.

Mở ngăn kéo ra ,Hàn Thấm lại vô thức mở ra bức vẽ. Mỗi khi đêm dài yên tĩnh cô quạnh, cô luôn mở ra xem đi xem lại bức vẽ này, nhớ lại trước đây cô cùng hấn hài hòa ở chung, lại coi như là một loại khích lệ chính mình, nói cho chính mình bất luận như thế nào vất vả, không cần dễ dàng buông tha đoạn tình cảm này.

Một ngày nào đó, cô sẽ lại cười sáng lạng như trong bức vẽ này!

Hàn Thấm lâm vào suy nghĩ sâu xa, không phát giác Lãng Dục Vĩ vào cửa, đi thẳng tới chỗ cơ, không cẩn thận đá đổ cặp tài liệu của cô, cô mới giật mình nhận ra.

-“A!” Cô vội vàng đem bức vẽ cất vào trong ngăn kéo, không cẩn thận làm bị thương ngón tay, đầu ngón tay bị sứt miếng da.

-“Cô kích động cái gì? Tay chảy máu rồi kia!” Lãng Dục Vĩ nhìn thấy cô chảy máu, nhất thời cũng quên mục đích tiến vào phòng của chính mình , vội vàng từ ngăn tủ khác lấy ra hộp sơ cứu , đem tay cô bôi thuốc cầm máu.

Hàn Thấm cúi đầu, nhìn ngón tay thon dài của hấn ở trên tay trắng nõn của cô vuốt ve, một loại cảm giác như được bảo hộ an toàn tự nhiên sinh ra, cái cảm giác đau đều đã quên mất.

-“Mẹ hôm nay nói cái gì với cô?” Bởi vì cảm thấy không khí trầm mặc có chút xa lạ, cũng vì quá xấu hổ, Lãng Dục Vĩ một bên thay cô bôi thuốc, một bên mở miệng nói.

-“Không phải tại tôi sao?” Cô cười khờ. “Ở nhà thời gian quá ít, lại không biết chồng mình đi nơi nào.”

Quả nhiên. Hấn quan tâm nói: “Mẹ nói, cô chỉ cần nghe một chút. Bà ấy luôn luôn thích giáo huấn, sẽ không thật sự đối với cô hà khắc hoặc ngược đãi.”

-“Tôi biết. Bất quá tôi cảm thấy bà nói có chút đạo lý, hành tung của chồng, người vợ không hề hay biết tựa hồ thật sự có chút khoa trương. Dục Vĩ.” Cô đột nhiên nhìn thẳng vào hấn, ánh mắt mang theo thỉnh cầu. “Về sau mặc kệ đi nơi nào, anh nguyên ý nói cho tôi biết được chứ?”

Cảm nhận được sự ôn nhu của cô, Lãng Dục Vĩ vẫn không nhìn cô, tay ngừng động tác, tránh nặng tìm nhẹ nói: “Điều này có vẻ không quan trọng.”

-“Coi như là tôi thỉnh cầu anh được chứ? Tôi không nghĩ mỗi ngày đều bị mẹ truy vấn chuyện như thế này, lại luôn trả lời không được.” Và quan trọng yếu là, cô không hy vọng hai người vĩnh viễn giống như hai người người xa lạ, chuyện lần này có lẽ là một cái cơ hội, làm cho cô có thể cùng hấn có chút thời gian tiếp xúc.

Nhưng mà hấn không muốn đối mặt với thức tế, nhìn về mặt hòa nhã của cô, hấn căn bản phân không rõ là thật tâm hay là giả ý. Nhưng khi nàng mỗi lần tiếp cận hấn, hấn chỉ có thể lại lần nữa dùng ngôn từ không tốt để nguy trang chính mình. “Đù! Đầu tiên là tiền tài, hiện tại là chỗ đi, cô liền nghĩ như vậy muốn không chế tôi sao?”

Lại một lần nữa, Hàn Thấm lại lần nữa bị hấn đâm bị thương. Hấn có thể không tín nhiệm cô, nhưng không cần lại nhiều hơn làm tổn thương cô.

Nhắm mắt lại, cô thật sâu thở dài. “Anh nhất định phải bén nhọn như vậy sao? Nếu không muốn, nói thẳng ra là tốt rồi, tôi sẽ không bức anh, không cần nói lời cay nghiệt làm tổn thương người khác như vậy.”

Nhìn thấy vẻ mặt bị thương của cô, Lăng Dục Vĩ biết chính mình quá mức xúc động, không cần thận biến cô thành vật hy sinh cho tính bốc đồng của mình.

Nhưng lời giải thích hấn không làm sao nói ra được, bởi vì hấn không nghĩ yếu thế trước cô, vì thế hấn không hề nhiều lời, đem tay cô cẩn thận băng bó thật tốt, sau đó dời đi lực chú ý. “Băng bó tốt rồi. Cô vừa rồi đến tột cùng đang nhìn thứ gì, sợ bị tôi phát hiện sao?”

-“Không,..... Không có gì a!” Đột nhiên nhảy đến đề tài này, cô có chút không được tự nhiên.

-“Phải không?” Hấn đột nhiên sét đánh không kịp bưng tai, lướt qua cô mở ra ngăn kéo bàn trang điểm, đem tờ giấy thấy trên cùng mở ra.

Hàn Thấm dưới tình thế cấp bách đi lên muốn giành lại, hai người tranh giành không cẩn thận té ngã lên giường.

-“Đừng nhìn!” Cô vói tay muốn cướp lại, nhưng sức lực yếu kém tranh không lại hấn. Cuối cùng, cô thấy hấn mở ra bức vẽ, chỉ có thể xuất ra đại truyệt chiêu, xoay người đè lên hấn, nhanh chóng hôn môi hấn.

Nụ hôn này như sét đánh chấn động mặt đất, mơ hồ nhanh chóng đẩy lên kích thích tình nguyện từ hai người. Lăng Dục Vĩ đảo khách thành chủ hôn môi cô, bàn tay to ngăn chặn cái gáy của cô, như là đòi lại những ngày ngày thiếu hụt vừa qua, trong lòng càng sợ thế giới ngọt ngào này sẽ biến mất.

Hàn Thấm không dự đoán được hấn phản ứng kịch liệt như vậy, không tự chủ được chìm đắm nụ hôn nóng cháy của hấn. Loại này thân mật lại ảm áp cảm giác, làm cho cô đã quên đi ý cùng sự châm biếm câu hấn, hai tay dần để lên lưng hấn, bản năng đáp lại hấn.

Cả hai đều nhất thời quên vì sao lại thành thế này, không biết qua bao lâu, nụ hôn chấm dứt, Hàn Thấm sâu kín nhìn thẳng hấn, thỉnh thoảng chuyển mình, nghĩ muốn đoạt lại tờ giấy trong tay hấn.

Nhưng mà Lăng Dục Vĩ sớm đã có phòng bị, lập tức kéo tay cô ra sau.

Xoạc –

Bức vẽ nhanh chóng bị xé thành hai mảnh, chính là một người cầm một đầu, một người ngừng giành lại.

Hàn Thấm tựa như bị điểm huyết, rốt cuộc không thể chuyển động, tâm cơ hồ bị xé rách theo tờ giấy. Bản phác họa này là sự an ủi duy nhất cho cô để duy trì tình yêu cùng lòng dũng cảm, hấn vì sao muốn vạch trần, lại vì sao muốn phá hư !

Nước mắt một giọt lại một giọt rơi trên mặt Lăng Dục Vĩ, hấn mới giật mình thấy cô khóc. Từ trước tới nay, cho dù hấn dùng lời nói chanh chua công kích cô, cô cũng không bao giờ khóc, nhưng mà chính là chỉ xé một tờ giấy, lại làm cho cô đau lòng phát khóc, hấn thật sự không biết tờ giấy này đối với cô trọng yếu như vậy.

Phản ứng kiệt liệt của cô làm cho hấn hốt hoảng, hấn hối hận cũng dần dần tăng lên. Chỉ thấy Hàn Thấm trừng mắt nhìn hấn sau một lúc lâu, từ trên tay hấn đem một nửa tờ giấy còn lại lấy đi, từ trên giường đứng dậy, ngoan tuyệt đem hai mảnh giấy vò lại, ném vào thùng rác.

Cô cầm lấy cặp tài liệu, rời đi phòng, không thèm liếc nhìn hấn một cái, mà Lăng Dục Vĩ cho đến khi cô bỏ đi xa rồi, mới tiến tới thùng rác nhặt ra cục giấy vo tròn, thật cẩn thận mở ra.

Sau khi thấy rõ mảnh giấy, hấn không biết phải nói gì. Tình yêu của cô, đã muốn biểu lộ ra, nhưng mà hấn lại dùng sự lơ đãng cùng tự cho là đúng của chính mình, đem nó phá hư hầu như không còn.

-“A Nghĩa, tôi thật muốn biết bản thân mình thật ra đang làm cái gì !”

Lăng Dục Vĩ phiền chán vò tóc, kiểu tóc luôn kiểu cách bây giờ bị hấn vò thành hỗn độn, nhưng hấn tựa hồ không phát hiện, chỉ một lòng phiền não tìm người kẻ khổ.

-“Tôi nghĩ hấn cô ấy, lại không có biện pháp hận ; Tôi nghĩ rồi xa cô ấy, nhưng cứ đụng tới cô là lại không thể kiềm chế được.....” Bi thảm là, đến bây giờ hấn vẫn nghĩ tới cảm giác tốt đẹp khi cùng cô hôn môi. “Hiện tại bất quá là xé bức họa của cô, tôi nhưng lại cảm thấy chính mình là thiên đại đắc tội nhân..... Rõ ràng, rõ ràng đó là do tôi vẽ nha!”

-“Vậy cậu chỉ cần về lại bức khác cho cô ấy không phải là được sao.” A Nghĩa xem bộ dáng này của hấn, chỉ cảm thấy hấn thật sự là gieo gió gặt bão. “Cậu chính là không hạ xuống được mặt mũi” (Nee: ý bảo Hấn ca sĩ diện, tự cao quá đó mà =.=!). Ai, như vậy quả thực là lừa mình dối người, cậu vì sao không thuận theo tâm ý của chính mình cùng cô ấy ở chung? Dù sao hai người đều đã kết hôn, thử cố gắng ở chung không được sao?”

-“Cho dù biết của cô ấy nhất cử nhất động đều là mang theo tâm cơ cùng tính kế?” Nghĩ đến từng bị lừa gạt, máu nóng trong người hấn dần hồi phục. “Hơn nữa động cơ của cô ấy tiếp cận tôi, lại là vì lợi ích quyền thế. A Nghĩa, tôi thật sự thực mâu thuẫn, nghĩ muốn tiếp nhận cô ấy, nhưng lại đề phòng cô ấy, vì sao tình yêu lại vất vả như vậy?”

-“Hai người nên nói chuyện cùng nhau.” A Nghĩa nhất tâm kiến huyết (một câu nói đúng trọng tâm) chỉ ra trọng điểm, hết thấy đều là vì Lăng Dục Vĩ trốn tránh, mới làm cho khúc mắc hai người càng lúc càng lớn. “Ít nhất hiện tại, trừ bỏ cô ấy từng giấu diếm với người chuyện kia, tôi còn là nhìn chưa ra cô ấy đã làm chuyện gì quá đáng. Một người phụ nữ bình thường luôn hy vọng chồng mình làm quan to chức lớn kiếm ra đồng tiền, nhưng cô ấy tựa hồ chưa từng có bức bách hoặc yêu cầu cậu tiếp nhận xí nghiệp gia tộc không lỗ, nếu không cậu làm sao còn có thể như vậy tiêu dao làm nghệ thuật cậu thích cùng sự nghiệp từ thiện?”

-Có lẽ cô ấy chính là muốn chính mình độc chiếm quyền lực.” Hấn cảm thấy đây hoàn toàn có thể.

-“Người anh em à, cậu mới là người có quyền thừa kế, cô ấy cho dù có làm cả đời, xí nghiệp Lăng Uy cũng sẽ không biến thành của cô ấy. Nếu cô ấy nguyện ý vận động cậu vào công ty, đến lúc đó người bận rộn chính là cậu, cô ấy có thể an nhàn ngồi hưởng cuộc sống của một thiếu phu nhân, có sao cô ấy không làm? Cho nên tôi cảm thấy, cô ấy chịu vất vả công tác như vậy, nhất định còn có ý nghĩa khác.”

-“Ý nghĩa gì?” Lăng Dục Vĩ tâm giống như bị kích động mạnh.

-“Đưa ngốc! Còn có thể là vì ai chứ? Có lẽ trước khi vào cửa, cũng chỉ biết cậu mà thôi, cậu làm ơn dùng não cân nhắc suy nghĩ thử xem?” A Nghĩa thật muốn lấy búa gõ lên đầu hấn.

Lăng Dục Vĩ ghen lời, hấn cho tới bây giờ chưa bao giờ nghĩ tới phương diện này, một lòng liền đem cô biến thành người xấu, cho rằng cô vào công ty là muốn mưu quyền. Có lẽ đúng vậy, cô muốn có cảm giác thành tựu, nhưng lão ba hấn cũng không phải người chết, không có khả năng thật sự làm cho cô an toàn phát triển, mặt khác, công ty có một đồng lõa đảm tiêu phản đối cô, vậy cô sẵn sàng vất vả làm việc, đến tận cùng là vì cái gì?

Càng suy nghĩ nhiều, mồ hôi lạnh càng chảy ròng ròng, những âm mưu tính kế của cô, thật sự là do hấn tưởng ra sao?

-“Quên đi, chính cậu trở về từ từ nghĩ đi!” A Nghĩa lắc lắc đầu, đột nhiên xuất ra một túi văn kiện. “Đúng rồi, có chuyện muốn tìm cậu hỗ trợ, về Cần Cần.”

-“Cần Cần?” Lăng Dục Vĩ tiếp nhận túi văn kiện, đem bên trong gì đó lấy ra xem.

A Nghĩa chỉ vào trên tay hấn văn kiện giải thích, “Lần trước cô bé về quá táo, cậu không phải gửi ra nước ngoài tham gia hội thi sao? Hiện tại thông báo đã được gửi trở lại, mà lại còn là giải nhất! Chủ sự giải thưởng hy vọng Cần Cần đi nước ngoài nhận giải, hơn nữa nguyện ý cung cấp cho cô bé một khóa học nghệ thuật, như vậy cô bé sẽ có cơ hội tiếp nhận rộng hơn nữa về nghệ thuật.”

Lăng Dục Vĩ nghe được mắt sáng lên. “Vậy thật tốt quá, cậu không còn không nhanh chút đem chuyện này nói cho Cần Cần sao?”

-“Tôi nói.” Hấn cười khò lắc đầu. “Nhưng vấn đề đem cô bé đưa đi nước ngoài không phải đơn giản như vậy.”

-“Nói cũng đúng, hơn nữa cô bé mới chỉ là một cô nhóc, sống một mình ở nước ngoài.”

-“Cậu nghĩ sai rồi, chuyện này đã được giải quyết, thầy giáo dạy mỹ thuật ở trường sẵn sàng đi cùng cô bé, chăm sóc cuộc sống hàng ngày của cô bé, bởi vì thầy giáo cũng muốn ra nước ngoài du học, mà Cần Cần cũng rất vui vẻ.” A Nghĩa từ tập văn kiện, rút ra giấy tờ chứng minh. “Nhưng quan trọng nhất nguyên nhân là, nhà Cần Cần thực nghèo, không đủ khả năng đưa cô bé ra nước ngoài học.”

-“Như vậy rất đáng tiếc.” Lăng Dục Vĩ không khỏi lâm vào cảm giác bó tay. Tài năng của Cần Cần là trăm năm khó gặp, khó có được cơ hội này, nói thế nào cũng thật khó bỏ qua.

-“Đây là tất cả những gì cần cậu giúp đỡ.” A Nghĩa cầm tay hấn, thành khẩn nói: “Quý hội Lăng Uy xí nghiệp các cậu, không phải vẫn tài trợ phát triển nghệ thuật sao? Có thể trao học bổng cái gì đó cho Cần Cần được không?”

-“Đúng vậy! Tôi như thế nào không nghĩ tới!” Hấn gõ đầu, “Quý hội tài vụ tôi không rõ ràng lắm, phải hỏi một chút xem. Nhưng cho dù không có học bổng, hấn là vẫn có thể nháp bút xuất ra cấp cho chuyện của Cần Cần.”

Lăng Dục Vĩ lập tức từ trong túi lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho quý hội Lăng Uy văn hóa- giáo dục hỏi. A Nghĩa đứng một bên nhìn chỉ thấy vẻ mặt của hấn càng phát ra quý dị, cuối cùng thậm chí không biểu cảm, mới vừa rồi ý cười cũng không thấy.

Sau khi chấm dứt điện thoại, hấn trầm mặc một chút, mới nặng nề nói: “Cậu không phải muốn tôi cùng Hàn Thẩm hảo hảo nói chuyện sao? Hiện tại không nói cũng không được. Vừa rồi Sở tiêu thư kế toán phụ trách sự vụ quý hội nói cho tôi biết, quyền quản lý quý hội đang nằm trong tay Hàn Thẩm, chỉ ra khoản tiền lớn như vậy, cần phải được cô ấy thông qua!”

Vì học bổng của Cần Cần, Lăng Dục Vĩ bước vào Lăng Uy xí nghiệp mà đã lâu rồi hấn chưa từng bước vào tòa nhà này. Sau tới chỗ thư ký hỏi thăm một chút văn phòng của Hàn Thẩm, hấn xoay người đi tới văn phòng phó tổng giám đốc, trên đường đi nghe được không ít lời đàm tiếu.

-“Hey! Đại thiếu gia muốn tìm chính cung nương nương, có phải hay không đến tính sổ a!”

-“Hắn nhất định là gần nhất đã biết công ty muốn cùng Hàn thị xí nghiệp cạnh tranh quyền làm đại lý Bách Uy xí nghiệp nước Mỹ , cho nên đến cảnh báo cô ta ?”

-“Ai biết? Chủ tịch đem dự án này giao cho cô ta, nghe sao là muốn thử độ trung thành của cô , xem cô ta có thể hay không bán đứng Lăng Uy xí nghiệp chúng ta , đem điều kiện từ công ty cấp cho Hàn thị xí nghiệp, chắc cũng vì vậy mà đại thiếu gia khản trương, hần hần là nghe được phong phanh cái gì đó.....”

-“Theo tôi thấy, xác định vị trí chính cung nương nương chắc không thể ngồi vững rồi, xem cô ta luôn can thiệp quyết định của chủ tịch , quản lý cũng không phục cô ta, hơn nữa hiện tại đến thiếu gia không quan tâm việc gì cũng đều xuất mã.....”

Nghe những lời lên án khó nghe, Lăng Dục Vi có chút ớn lạnh, hần tiếc nuôi chính mình nhưng lại phân không rõ ràng lắm ác ý công kích, là sự thật hay là thuần túy bôi đen. Hàn Thấm ở công ty địa vị tràn ngập nguy cơ, còn muốn gặp áp lực từ bốn phương tám hướng , cô chưa từng ở trước mặt hắn đề cập qua.

Hồi tưởng lời nói A Nghĩa , cô áy vát và làm việc vì ai ?

Thu hồi đầy bụng tâm tư, Lăng Dục Vi đi vào trước văn phòng phó tổng , sau khi ở thư ký tiểu thư về mặt hoài nghi thông báo , hần rốt cục có thể nhìn thấy Hàn Thấm bận rộn công việc.

Chỉ thấy cô ngồi sau đồng hồ sơ, ngay cả thời gian ngừng đầu liếc nhìn hắn cũng đều không có. Mời hắn ngồi xuống, cô một bên viết văn kiện, vừa nói :“Chờ tôi một lát, có chuyện gì chờ một chút nói sau.”

Bởi vì hắn chưa bao giờ chủ động tìm cô, nhất là ngay trong công ty đến, hơn nữa là hai người đã chia tay, Hàn Thấm thời gian có loại điềm xấu , thời gian đó, cô quyết định xử lý tốt công văn trước, nếu không sau khi nghe xong mục đích hắn đến, cô đại khái chuyện gì cũng đều xử lý không được.

Công sự chám dứt, cô đem hồ sơ sắp xếp lại, gọi điện thoại kêu thư ký tiểu thư xuất ra đi gửi, chờ làm xong hết thấy, cô mới ngồi vào đối diện hắn .“Được rồi, anh nói đi? Tìm tôi có việc gì?”

Lăng Dục Vi không trả lời cô ngay, chính là nghi hoặc nhìn chằm chằm vào ánh mắt lộ ra một mối của cô.

-“Cô thật bận rộn.”

-“Có thể không bận sao? Ba cơ hồ đem tất cả công việc giao cho tôi.” Cô xoa xoa trán, không nói ra các ngành quản lí bởi vì không phục cô, cũng đem công việc quảng cho cô, làm cho cô muốn hoàn thành tốt công việc, đầu tiên phải chỉnh đốn lại các ban ngành.

Cho nên công ty hiện tại mỗi người đều hận cô, hận tới nghiêng rãng , làm sao còn có lời gì tốt đẹp chứ?

“Nếu như bận vậy” Hắn chuyển tới vấn đề chính,“Vì sao cô còn muốn nhúng tay vào chuyện của quỹ hội ?”

Nguyên lai là vì chuyện này! Hàn Thấm nhìn thẳng vào hắn,“Bởi vì tất cả đều do anh, mà anh lại buông tay mặc kệ. Tôi phát hiện khoản thu chi quỹ hội có chút vấn đề, không phải trong thời gian ngắn có thể giải quyết được, cho nên tôi mới có thể quyết định đem quyền quản lý lấy lại đây.”

-“Vấn đề gì?” Lăng Dục Vi nghe ra của cô châm chọc. Công ty hắn có thể mặc kệ, nhưng quỹ là quan hệ trực tiếp đến công tác nghệ thuật của hắn, hắn nhưng hắn cũng không can thiệp, khó trách cô lại nói như vậy.

Hàn Thấm do dự, vẫn là quyết định tạm thời không nói trước , bởi vì này liên quan đến Lăng Phú Quý cùng quan hệ cha-con của họ, cô không biết Lăng Dục Vi sẽ phản ứng ra sao khi biết .“Không có gì, tôi sẽ xử lý tốt.”

-“Được, tôi không hỏi cô.” Hắn trước át đi tính hiếu kì, giải thích mục đích đến,“Tôi hôm nay đến, là vì tôi biết quỹ có một khoản đặc biệt, đặt ở hạng mục dự án khác. Nếu tài chính quỹ hội đa phần là do tôi kiểm, tôi có thể hay không yêu cầu một khoản tiền?”

-“Dùng để làm gì?” Cô hơi tò mò, hần đối với tiền tài rõ ràng không coi trọng.

-“Giúp trẻ em đáng thương.....” Hắn giải thích nhu cầu của Cần Cần , cho rằng cô hắn là có thể dàn xếp, hướng chi này vẫn chưa cùng quỹ hội mục tiêu tương vi phạm.

Nghe hắn nói xong, Hàn Thấm lâm vào trầm mặc, không dám lập tức đáp ứng hắn.

Bởi vì lỗ hổng tài chính của quỹ hội,cô hiện tại đang chấn chỉnh thu chi, do đó toàn bộ những khoản tài trợ của Tổng chi phí dự án hoàn toàn bị đóng băng. Hắn yêu cầu số lượng mặc dù không là rất lớn, nhưng cần chi dài hạn. Hơn nữa, cô chỉ mới bắt đầu chỉnh đốn, hiện tại nếu lại mở ra, không thể nghi ngờ , những công sức lúc trước đều là uổng phí, nhưng lại có thể giảm bớt tiếng xấu.

-“Dục Vi.....” Cô chỉ có thể từ chối hắn, hy vọng hắn có thể hiểu được của nỗi khổ tâm của cô ,“Tôi hiện tại không có cách nào đáp ứng anh, anh có thể đợi một ít thời gian được không? Bởi vì quỹ hội đang trong giai đoạn chỉnh đốn, những khoản thu chi hiện không sử dụng được.....”

-“Cho nên ý của cô là, cô không giúp việc này?” Hân trực tiếp suy diễn lời nói của cô. Quyền to nhất của Quỹ hội nằm trong tay cô , cô không được quyết định, còn có ai khác sao?

-“Tôi không phải không giúp, mà là tạm thời không có biện pháp.”

Cô khéo léo giải thích,“Chỉ cần anh có thể chờ.....”

-“Chờ? Phải chờ tới khi nào?” Điều này quả không khác trong dự đoán của hân, cô nắm quyền cao nhất, tất có ý đồ, hiện tại hân có một chút yêu cầu nho nhỏ , cô liền lộ ra đuôi cáo.“Cô có biết hay không, cô đây là đang tước đoạt quyền học tập của một đứa nhỏ tài năng! Tri hoãn tương lai của cô bé!”

-“Tôi không có, hoạt động của Quỹ hội cũng cần phải dựa vào quy tắc, không thể thay đổi xoành xoạch.” Hân Thắm thấy hân tức giận, muốn giải thích phải trái cho hân nghe,“Nếu thật sự cần dùng gấp, chúng ta có lẽ có thể trước hết nghĩ biện pháp khác.....”

-“Đây đều là cô lấy cớ!” Đối với cô thất vọng, hơn nữa nghĩ đến không giúp được Cẩn Cẩn , làm Lăng Dục Vi tức giận đầy bụng, cũng bất chấp ý muốn ban đầu hảo hảo cùng cô nói chuyện, cơ hồ là nói thẳng:“Cô căn bản là lạm dụng chức quyền, chuyên quyền lại ham lợi! Ngay cả quỹ hội một chút lợi nhỏ như vậy cô cũng muốn—”

-“Anh không có tư cách nói như vậy với tôi! Tôi căn bản đối với tiền quỹ hội không có hứng thú!” Cô ngắt lời hân, âm điệu cũng tăng lên, không thể tin được chính mình ở trong lòng hân hình tượng tẻ đến vậy .“Hơn nữa quỹ hội không phải chỉ có một ít lợi nhỏ, anh căn bản không biết nó có bao nhiêu lớn, chính là anh lúc trước bị cáo giả tài vụ báo cáo lừa gạt, lại không quan tâm hoạt động của nó. Tôi hiện tại chính là giúp nó một lần nữa thành lập quy phạm, anh về sau mới có thể làm càng nhiều điều.....”

-“Không cần phải nói tốt như vậy ! Nguyên lai những người đó nói đều là thật sự, cô độc tài quyền to thật sự dụng tâm kín đáo. Đầu tiên là quỹ hội, sau đó? Toàn bộ Lăng Uy xí nghiệp sao?”

-“Tôi không có! Không có!” Cô tức giận đến hốc mắt đều đỏ,“Này chính là lời đồn đãi, anh cũng tin tưởng? Anh nghĩ rằng tôi mỗi ngày việc làm việc không khác gì cầu , làm nhiều như vậy là vì cái gì?”

-“Cô nghĩ rằng tôi không biết sao? Cô vẫn đối tốt với tôi, không phải là muốn thêm chỗ dựa tốt hay sao? Nói cho cô, tôi sẽ không cho cô thực hiện được, tôi — sẽ không yêu cô!” Hân phẫn nộ mù quáng, cứng giọng nói

-“Lăng Dục Vi!” Hân Thắm kích động đứng lên. Một mảnh hảo tâm bị trở thành lòng lang dạ thú, cô thật sự là chịu đủ rồi !“Cảm miệng của anh lại! Anh mới là kẻ ngu ngốc! Không phân tốt xấu chỉ ra lệnh cho tôi, chất vấn tôi, vì sao không đi điều tra thực tế rõ ràng chân tướng?”

-“Không cần hơn nữa! Cô dù sao là không chịu hỗ trợ, tôi chính mình tự suy nghĩ biện pháp!” Hân tức giận đứng dậy, hướng cửa mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

—“La Tân , thực cảm ơn anh đã nguyện ý đến giúp tôi “ Ở xí nghiệp Lăng Uy , Hân Thắm phải lo công tác suốt một ngày một đêm, vài ngày sau khi cùng Lăng Dục Vi khác khẩu, cô quyết định đem La Tân từ xí nghiệp Hân thị đến đây . Hiện tại cô cuối cùng cũng có thể thả lỏng, có trợ thủ đắc lực này phụ giúp, ít nhất lượng công việc có thể giảm bớt một ít.

-“Tôi xem cô khí sắc không tốt lắm, ở nơi này công tác so với xí nghiệp Hân thị mệt hơn sao ? “ La Tân với khuôn mặt bình tĩnh ,nhưng dù sao cũng là chiến hữu , nên trong giọng nói lại tỏ ra nồng đậm quan tâm.

-“Mệt , nhưng tôi còn làm được . Ở xí nghiệp Lăng Uy tuy rằng nhiều việc, nhưng mọi người đều có mục tiêu nhất trí, ít nhất không có “nhân tam không ngữ “(người phiền toái) làm phiền tới lui, muốn tôi phải đi thu thập tàn cuộc, điểm ấy thôi tôi đã cảm ơn trời đất rồi. “ Nói đến buồn cười, ban đầu cô tưởng ở xí nghiệp Lăng Uy ổn định địa vị chính mình đã , sau đó mới điều La Tân tới đây hỗ trợ , nhưng hiện tại vì Lăng Dục Vi đột nhiên làm bừa lằng nhằng , cô không thể không điều La Tân đến trước, bất quá như vậy ngược lại khiến cho cô trước tiên có thể thoải mái một chút .

-“Nhưng là tôi có nghe được chút lời đồn đại... “ hân lúc trước ở quây lể tân dưới lầu thông báo tìm Hân Thắm , thì vị lễ tân tiểu thư lại có biểu tình quý dị dè phòng , thật là là cho hân có ấn tượng khác sâu.

-“Lời đồn về việc tôi ở trong công ty đến tốt cùng có phải hay không là nội gián đi ? Việc đấy cũng chẳng quan trọng , dù sao thì thời gian sẽ chứng minh hết thảy .Nhưng thật ra anh , La Tân , anh là người từ xí nghiệp lại theo tôi đến đây , về sau có lẽ anh sẽ vất vả ... “ Nhắc tới điều này, cô cảm thấy có lỗi , bởi vì cô cũng là người từng trải.

-“ Tôi không cần “” Hấn lơ đễnh nhún nhún vai . “ Nhưng ở xí nghiệp Lãng Uy này cô cũng đã có vài người trợ lý rồi , còn muốn tôi làm cái gì ? “

-“ Cho anh một vị trí , làm CEO của Lãng Uy văn giáo quỹ hội như thế nào ? “ Cô nói với ngữ khí làm người khác choáng váng

Hiển nhiên La Tân vô cùng kinh ngạc . “ Lãng Uy văn giáo quỹ hội ? Kia không phải là Lãng Dục Vĩ sao ? Nghe nói tình trạng kinh doanh không kém , vì sao lại “

-“ Quỹ hội tài vụ có chút vấn đề, dần dần tôi sẽ nói cho anh . Hòn nữa ... “ Hàn Thẩm lời nói do dự ở đầu lưỡi , cuối cùng vẫn thành thật nói : “ Dù sao tôi làm cái gì đều động một tí là phạm lỗi , tôi cũng không muốn xem vào chuyện của Lãng Dục Vĩ nữa , nhưng tôi lại không tin nhiệm người của chủ tịch, cho nên đành phải phiền toái nhờ anh thôi “.

-“ Cô cùng Lãng Dục Vĩ trong lúc đó đã xảy ra vấn đề gì sao ? “ Ý thức được câu hỏi của mình có lẽ có chút đường đột , La Tân bồi thêm một câu “ Đường nhiên cô có thể không trả lời , chuyện riêng tư của cô tôi cũng không có tư cách xen vào “

Hàn Thẩm miễn cưỡng giật nhẹ khóe miệng cười, cô quả thật cũng cần một người để tổ khổ một phen (kub0 : kể lể cho đỡ sầu đời :-<) nếu không sớm muộn sẽ bị áp lực cùng dả kích bức bách cho phát điên lên mất thôi. La Tân cũng được xem như số ít mà cô coi là bạn tốt.

-“ Vô phương. Tôi cùng Lãng Dục Vĩ sau khi kết hôn chính là “ Tương kính như băng “ (đối đãi siêu lạnh lùng) không xuất hiện cùng nhau , nguyên nhân chính là do việc tôi cùng Hàn Ngữ trao đổi đối tượng kết hôn.. “ Cô đem sự tình ban đầu , giản lược đi đôi chút kể lại cho La Tân, rồi sau đó cười khổ .” Đây cũng chính là nguyên nhân tôi muốn mời anh vào quỹ hội. Tôi cùng anh ấy trong lúc đó , chỉ cần nhắc tới tiền là đối chọi gay gắt , hưởng chi chuyện này liên lụy đến ba , cũng chính là ba chồng của tôi, tôi không thể vô tư xử lý .Lãng Dục Vĩ lại hoàn toàn không tin nhiệm tôi, anh ấy địch ý cùng bên nhon , cũng khiến tôi dần dần muốn buông thả đoạn tình cảm này “

Nhìn thấy trong mắt cô toát lên uể oải cùng ưu thương chưa từng thấy qua , La Tân không khỏi cảm thấy đồng tình, lấy lập trường của một người bạn tốt vỗ nhẹ lên vai cô an ủi.

-“ Mấy ngày nay cô vất vả rồi “

Lời nói còn chưa dứt, cửa đột nhiên bị một phen đẩy ra, Lãng Dục Vĩ tức giận ngút trời vào cửa, nhìn thấy Hàn Thẩm cùng một người đàn ông xa lạ có bộ dáng, cử chỉ thân mật , nguyên bản hấn đã có bao nhiêu tức giận, nay lại như lửa cháy thêm dầu, lửa giận cơ hồ muốn thiêu hủy luôn đầu óc hấn.

-“ Dục Vĩ ? “ Xem hấn biểu tình không tốt chút nào, ánh mắt đều giống như là muốn phát hỏa , Hàn Thẩm có chút phòng bị hỏi : “ Anh tới làm cái gì ? “

-“ Tôi tới làm cái gì ? tôi không đến , thì làm sao mà biết được cô ở trong này cùng người đàn ông khác đang làm trò gì ! Cô đến tốt cùng đem công ty thành cái gì ?” Lý trí của Lãng Dục Vĩ gần như biến mất , chỉ kém không đập bàn.

-“ Lãng Dục Vĩ , anh không được ngậm máu phun người , tôi cùng La Tân chính là đồng nghiệp với nhau. “ Mấy liễu thật sâu nhãn lại , hấn như vậy lại nói xấu quan hệ của cô cùng La Tân , không chỉ là vũ nhục lớn nhất đối với cô , mà lại làm cho La Tân cuốn vào tai bay vạ gió .

Hòn nữa đây lại động đến nhân cách cùng đạo đức của cô , bình thường hấn có thể đối với cô lãnh đạm , không tin nhiệm cô , nhưng cô tự nhận ở phương diện tình cảm là trong trắng không tí vết, hấn như thế là phủ định tấm lòng của cô hết thảy , không thể nghi ngờ việc này khiến cho tình yêu của cô với hấn như bị giết chết.

Của cô tự tôn , của cô trong sạch, cũng không cho hấn có quyền chửi bới, bôi đen . “ Hòn nữa , La Tân trước kia chính là trợ lý của tôi , biểu hiện vừa rồi của anh ấy chỉ là quan tâm đối với bạn bè thôi ... “

-“ Không cần nhiều lời ! Bạn bè bình thường mà thân mật như vậy sao ? “ Uống phĩ hấn thật sự lo lắng muốn cùng cô hảo hảo nói chuyện , nhưng cô lại hừ hừ thực thực “ có hành vi hồng hạnh vượt tường “ , không đáng hấn phải lãng phí tâm tư ! “ Tôi không nghĩ phải nhiều lời vô nghĩa với cô làm gì .Tôi chỉ hỏi cô , vì sao không cho người của quỹ hội chỉ tiền cho tôi ? “

-“ Tôi nói rồi, quỹ hội hiện nay hạng mục tài chính đang bị đóng băng lại... “Nguyên lai hấn lại vì chuyện này mà đến đây , có thể thấy hấn thực sự đi qua quỹ hội kiểm chứng , cô đến tốt cùng phải giải thích cho hấn mấy lần hấn mới có thể biết đây ?

-“ Cô dựa vào cái gì mà làm như thế ? Đây tiền cũng không phải của cô , cô cũng không có năng lực kiểm tài chính, cô không có tư cách làm như vậy ! “ Hấn không rõ chuyện trên thương trường , hấn chỉ biết lúc trước mình mất nhiều tâm lực mới thuyết phục được ba sáng lập được ra quỹ hội này , vì kiểm tiền, hấn thậm chí đã làm việc cực nhọc, còn phải ra phổ rao hàng tìm kiếm tài trợ cho những đứa trẻ bằng những nghệ phẩm thủ công.

Quỹ hội không chỉ là nơi giúp hỗ trợ tài chính cho khu nhi đồng xa xôi , cũng là một tay hấn cố gắng sáng tạo , Hàn Thẩm dựa vào cái gì không hỏi qua hấn liền thay đổi phương thức quản lý ?

-“ Hôm nay chủ tịch nguyện ý làm cho tôi quản lý quỹ hội , tôi còn có tư cách “ !

Cô chính là biết quỹ hội đối với hấn có ý nghĩa vô cùng quan trọng , cho nên mới muốn nhúng tay , nếu không công tác ở xí nghiệp Lãng Uy đã mệt muốn chết , ai còn quản hấn nhiều như vậy. “ Tốt lắm, anh không cần tôi quản , tôi đây sẽ không quản , ngay hôm nay , CEO của quỹ hội , tôi sẽ ủy nhiệm cho La Tân đảm nhiệm , như vậy anh vừa lòng rồi chứ ? “

-“ Cô quá đáng rồi đấy ? Cô quyết định việc này , đã được sự đồng ý của tôi sao ? “ Tuy rằng hấn không có giữ chức vụ , nhưng việc thay đổi nhân sự quan trọng của quỹ hội trên nguyên tắc đều có thể thông tri hấn , vì sao lần này quyền quản lý giao cho cô, ba lại cái gì cũng chưa nói ? “ Hòn nữa, cô

đem tình nhân vào quỹ hội, rõ ràng là có ý đồ gây rối ..”

Ba ! Một cái tát hướng thẳng mặt Lăng Dục Vĩ , đem lời nói chưa nó xong của hắn đánh gãy .

-“ Lăng Dục Vĩ , anh vô sỉ vừa thôi ! “Hàn Thấm tức giận đến toàn thân phát run .Mặc kệ là đối với hắn có bao nhiêu tình cảm, đến tình trạng này cũng “hôi phi yên diệt “ (tan thành mây khói) .Cho dù cô từng lừa gạt hắn , là cô đã sai , nhưng mấy ngày nay hắn đối với cô không có thiện ý , đã sớm dần dần đem tình yêu của cô với hắn đục khoét , cuối cùng rốt cuộc hóa thành hư ảo.

Cô ở trong lòng thế sẽ không bao giờ quản hắn nữa , không bao giờ muốn thương hắn nữa .Người đàn ông này không đáng , không đáng !

Lăng Dục Vĩ khó có thể tin được , lấy tay ôm khuôn mặt bắt đầu nóng lên của mình .Không nghĩ tới cô không có hối hận, cư nhiên còn đánh ? “ Cô nói tôi vô sỉ ? Ít nhất tôi cũng không mang đàn bà vào cái công ty này ... “

-“ Anh câm miệng ! Câm miệng ! “Hàn Thấm rít gào , lý trí á ? quên đi , bây giờ đối với hắn chỉ có phần nợ .

-“ Hai vị có thể chờ một chút được không ? “ .Xem tình hình đã mắt không chế , La Tân bỗng nhiên lên tiếng , không rõ chính mình tại sao lại bị cuốn vào cuộc khắc khẩu của đôi vợ chồng họ . “ Nếu bản thân là nhân vật chính trong nội dung cuộc nói chuyện này , vậy thì trước hết có thể cho tôi phát biểu mấy câu được không ? “

Hắn dần dần khiến cho cục diện được bình ổn , làm cho cặp vợ chồng đang vô cùng kích động này dần dần ngừng lại .Áy thế mà tuy không còn công kích nhau , nhưng ánh mắt phần nợ tức tối thì cứ chăm chăm nhìn đối phương , dường như là ánh mắt ai mà đòi ai trước là người ấy thua . Thật là trẻ con a .

La Tân thanh thanh cổ họng , trước tiên chuyển hướng Lăng Dục Vĩ . “ Lăng Dục Vĩ tiền sinh, đối với anh , tôi có hai sự kiện muốn nói .Thứ nhất , tôi cùng Hàn phó tổng hoàn toàn là đồng nghiệp , cộng sự ấy mà.Chúng tôi chưa từng có tình cảm với nhau, điều này thì mọi người ở xí nghiệp Hàn thị đều biết, anh có thể đi kiểm chứng , cho nên anh không cần đem tôi trở thành quân xanh (Quân xanh là quân giả, nghi binh để quân đỏ chiến đấu) .Thứ hai, là tình huống quỹ hội tài vụ , tôi chỉ là nhận ủy thác đến để chỉnh đốn, tuyệt đối không gây rối chi tâm.”

-“ Các người cùng một giuộc , tôi làm sao mà biết điều anh nói là thật sự hay không?”. Lăng Dục Vĩ khẳng khái không tin lời của La Tân.

-“ Rất đơn giản, tôi có thể cho anh một phần báo cáo tài vụ, cam đoan anh liếc mắt một cái có thể nhìn ra vấn đề .Về phần vì sao có vấn đề này, khả năng là muốn mời anh đến hỏi ba anh một chuyện .”

-“ La Tân ! “Hàn Thấm đột nhiên đánh gãy lời hắn . “ Anh không cần nói ..”

-“ Phó tổng, đến tình trạng này , cô còn muốn giấu diếm sao ? “La Tân không cho là đúng hỏi lại cô . “ Như vậy chính là làm khổ chính cô , không ai cảm kích cô cả .Sự tình của Lăng gia bọn họ, làm cho ba con họ chính mình đi giải quyết , không phải tốt lắm sao ? “

Lời nói này thật trực tiếp , nhưng cũng thật tàn khốc , tương đương thuyết mình rằng Hàn Thấm phí công, phí sức như vậy đều là tự tìm đến đường khổ , sẽ không có một ai cao hứng trước những việc cô làm như thế này . Nếu như vậy tại sao cô lại phải chịu khổ ? Phải hứng chịu tất cả ? Làm cho Lăng Dục Vĩ chính mình đi tìm đáp án , ít nhất cô không cần phải chịu tiếng xấu thay cho người khác.

Vì thế, Hàn Thấm không ngắt lời nữa, thậm chí còn nhìn lại Lăng Dục Vĩ, liếc mắt một cái.

-“ Anh là có ý tứ gì ? ” . Phát hiện thấy hành động của cô , đôi mày rậm của hắn cũng nhăn lại “ Còn có , cô lại giấu giếm tôi cái gì ? “

La Tân thực sáng khoái thay cô giải thích .” Anh chờ xem báo cáo điều tra đi , hết thấy sẽ ra ánh sáng , đến lúc đó anh hãy tự mình đi thỉnh giáo ba anh vấn đề trong đó .Đến lúc đó, tôi hy vọng anh sẽ không hối hận vì những hành động mấy ngày nay đối với Hàn phó tổng “

Đối mặt với ngôn ngữ khẳng định lại tự tin như thế, Lăng Dục Vĩ chậm rãi tỉnh táo lại , không khỏi có chút hoài nghi , đối xử với cô lãnh đạm ,ác ý như thế, liệu có phải là sai rồi ?

-“ Hàn Thấm, chẳng lẽ tôi hiểu lầm cái gì? Ngữ khí của hắn rõ ràng đã mềm mòng hơn , muốn hỏi rõ ràng một chút .

Nhưng mà cô cũng không muốn nghe hắn nói , tự mở miệng hỏi ngược lại : “ Dục Vĩ, nhớ rõ tôi từng hỏi qua anh, có biết tôi làm nhiều như vậy, đến tận cùng là vì cái gì ? “

Lăng Dục Vĩ không trả lời được , mơ hồ đoán ra được đáp án là gì , đối mặt với ánh mắt lạnh lùng giống như băng của cô , hắn đột nhiên thấy có chút sợ hãi khi cô sắp sửa nói ra đáp án.

-“ Tôi biết anh yêu tự do , cho nên tôi nguyện ý tiếp nhận công tác , trọng trách ở xí nghiệp Lăng Uy , không sợ lời đồn đãi , công kích .Tôi cũng biết anh thiết lập quỹ hội là có mục đích vĩ đại , bởi vậy tôi hy vọng sẽ đem quỹ hội chỉnh đốn thật tốt , để cho anh có thể có càng nhiều tài chính giúp được cho càng nhiều người .Này hết thảy, chính là bởi vì tôi yêu anh , tôi muốn anh có thể thực hiện được những điều anh muốn làm “

Hàn Thấm yên lặng chăm chú nhìn hắn , giống như muốn nhìn thấu linh hồn của hắn ở tận sâu trong .Chính là, hốc mắt của cô hàm chứa lệ, ánh mắt ấy xuyên thấu nội tâm của hắn , làm cho hắn tựa hồ có thể cảm nhận được độ ấm lẫn hương vị của những giọt lệ xót xa ấy. Những giọt nước mắt như sắp nóng nhỏ vào lòng hắn.

-“ Nhưng mà anh không nên ,không nên đem tình yêu của tôi giẫm đạp lên . Tôi cũng là con người , cũng sẽ bị thương, cho dù bề ngoài tôi cố tỏ ra kiên cường như thế nào, cũng không chịu nổi được thêm một lần lại một lần ác ý cùng đả kích của anh . Tôi mệt chết đi ” Cô trong thanh âm áp lực thống khổ , làm người ta đau lòng không thôi.

Hắn còn muốn nói cái gì đó, lại bị ánh mắt tuyệt vọng của cô làm kinh sợ, đến nỗi cái gì cũng đều không nói ra đến miệng .

Hiện tại, Hàn Thấm cũng không nghĩ muốn cùng hắn làm lành ! Cô cuối cùng hướng hắn lạnh như băng nói : “ Lãng Dục Vĩ, mặc kệ sau này kết quả điều tra như thế nào , chúng ta trong lúc đó đều xong rồi ”

Hai tuần sau , kết quả điều tra đã có, La Tân đem bản báo cáo nóng hổi hập giao đến tận tay Lãng Dục Vĩ .Cũng hai tuần, cô vợ quyết liệt không chịu gặp hắn.

Lãng Dục Vĩ không bận tâm đến những câu châm chọc của La Tân, hắn cẩn thận đọc bản báo cáo tài vụ của quỹ hội .La Tân không hổ là trợ thủ đắc lực của Hàn Thấm, báo cáo được làm vô cùng rõ ràng , sáng tỏ , làm cho hắn có thể rõ ràng nhìn ra được vấn đề là ở nơi nào, mà kết này , làm cho tâm hắn lạnh đến cực điểm.

Bởi vì sau khi hắn thành lập quỹ hội , ba hắn liền cam kết sẽ cho người quản lý chuyên nghiệp đến phụ trách quản lý .Hắn cũng không hỏi đến thu chi tài vụ, chỉ phụ trách xuất tiền. Ngay cả hắn cũng là hôm nay mới biết được , nguyên lai tác phẩm của chính mình có thể bán được giá cao như vậy , nguyên lai triển lãm của hắn được hoan nghênh như vậy , càng nguyên lai, những hoạt động văn nghệ lại thành công như vậy , thu được không ít tài chính cho quỹ hội.

Nhưng mà, bản báo cáo phân chia rạch ròi dùng ở quỹ từ thiện bao nhiêu, cấp cho nhân viên tiền lương bao nhiêu còn không đến tổng thu vào một nửa, như vậy tiền thiếu hụt đó đi đâu rồi ?

Khó trách hắn muốn giúp cho địa phương xa xôi kia kinh phí mà không đủ ,đến nỗi hắn càng thêm bận rộn để kiếm kinh phí .Khó trách Hàn Thấm muốn toàn lực chinh đồn quỹ hội, nếu không hắn vất vả thì nhiều mà công thì ít.

Lần này , hắn thật sự sâu sắc sáng tỏ “ Xấu hổ vô cùng ” –bốn chữ muốn viết như thế nào .Hắn thật sự xin lỗi Hàn Thấm, hắn đã phụ một phen tâm ý của cô mất rồi. Chính là hắn vẫn còn có rất nhiều nghi ngờ muốn biết, vì sao người mà hắn tin tưởng nhất – ba hắn , lại có thể lừa hắn ?

Vì biết rõ ràng hết thảy, thế nên Lãng Dục Vĩ về nhà tìm ba nói chuyện. Mà Lãng Phú Quý thì đang khí định thần nhàn ngồi trong thư phòng chờ hắn , cũng chẳng đem điệu bộ hồn hên của hắn vào mắt.

Lãng Dục Vĩ thu hồi vội vàng xao động , đã trải qua nhiều chuyện như thế, hắn tựa hồ cũng trở nên có vẻ ôn trọng, có vẻ biết suy nghĩ vì người khác. Chậm rãi ngồi xuống phía đối diện với ba, hắn đem báo cáo của La Tân đặt trước mặt ba , chỉ thần nhiên hỏi một câu “Vì sao ?”

Lãng Phú Quý cầm lấy văn kiện nhìn kĩ, cuối cùng giờ mi lên theo dõi Lãng Dục Vĩ, như là có chút ngoài ý muốn khi thấy con vẫn bình tĩnh , ông nghĩ con mình sẽ đối với ông rất gào .

-“ Đây là Hàn Thấm phát hiện ? ” Ông lơ đãng suy đoán. “ Ba không nghĩ con bé nhanh vậy mà đã phát hiện được đâu ! Quả nhiên là có chút tài năng ... Người nó mời đến ... La Tân , cũng không phải là người tầm thường , xem ra xí nghiệp Lãng Uy chúng ta đã có được hai nhân tài. ”

-“ Ba, chuyện này là như thế nào vậy ? ” Lãng Dục Vĩ có chút bị làm cho mơ hồ. Thái độ của ba, một chút cũng không giống như là bị nắm điểm yếu, không xấu hổ, ngược lại giống như sớm đoán mọi việc sẽ bị vạch trần.

-“ Rất đơn giản, con dù sao cũng là con trưởng của Lãng gia mà không tiếp quản cơ nghiệp , chẳng lẽ không công hiến chút gì sao ? ” Dù sao ông cũng không có tham ô cho mình, cho nên một chút áy náy cũng không có.” Con từ nhỏ ăn uống, còn tiền đi học vẽ tranh , không phải là tiền từ xí nghiệp Lãng Uy sao ? Cho nên tiền lời một nửa từ quỹ hội, ba lấy để đền bù cho việc kinh doanh công ty , thiên kinh địa nghĩa (chuyện hiển nhiên). ”

Lãng Dục Vĩ choáng váng , hắn thế mà bị ba giấu giếm lâu như vậy. “ Ba hắn là nên cho con biết ! ”

-“ Ba nếu nói cho con, như vậy ba lấy gì khống chế con ? Con, con không biết chính mình không khác gì con ngựa hoang sao ? ” Lãng Phú Quý chỉ chỉ văn kiện. ” Huống chi , khống chế quỹ hội, còn có một mục đích khác . Con xem , hiệu quả không phải hiện ra sao ? ”

-“ Con không hiểu, ba, ba chỉ là Hàn Thấm ? ” Cho tới hôm nay mới phát hiện, ba thâm sâu đến làm người ta sợ , nhưng hắn lại hoàn toàn không đoán ra được ba suy nghĩ cái gì ? ” Vì sao con cảm thấy ba biết Hàn Thấm sẽ phát hiện ra hết thảy ? ”

-“ Đây là thử thách đối với nó . Ba cố ý đem tài liệu quỹ hội đem cho nó, nếu nó ngay cả vấn đề này mà cũng không phát giác ra được , sẽ không có tư cách làm phó tổng xí nghiệp Lãng Uy” Lãng Phú Quý quả thật hài lòng với kết quả thử nghiệm này. “ Quả nhiên cuối cùng nó không có phụ sự chờ mong của ba , ba muốn nó quản lý quỹ hội này ” .

-“ Ba ! Ba có biết hay không ba làm như vậy, hại con hiểu lầm Hàn Thấm. ”. Hắn áy náy vô cùng, nhưng cũng không thể phát giận với ba của mình.

Bởi vì con người tồi tệ , là chính hắn .

-“ Đừng đem vấn đề giao cho ba, đây chính là sai lầm của con ‘ Như vậy một hòn đá ném hai con chim, không phải tốt lắm sao ? Ba lúc trước là muốn, con cùng nó quan hệ hôn nhân không tốt như thế, Hàn Thấm phụ trách quỹ hội, cùng với con bàn bạc công chuyện , như vậy quan hệ của các con có thể tốt lên một chút ” .

Lăng Dục Vĩ biểu tình đau buồn nhìn Lăng Phú Quý . “ Con làm hỏng rồi , bởi vì con căn bản không tin nhiệm cô ấy . ”

Hắn cứ lấy mình làm trung tâm, tự cho trong thế giới tình yêu hắn là lớn nhất , kết quả lại là phụ lòng cô , mất đi tình yêu của cô , hắn mới phát hiện rằng thiếu cô , hắn chẳng là gì cả, hắn cũng không có tư cách nói lời yêu.

-“ Cho nên đây là vấn đề của con .Ba xem ra Hàn Thắm là thực yêu con , ba tuy cho nó không gian để phát huy, nhưng cũng cho nó không ít áp lực , nếu không phải chịu trọng trách lớn như vậy từ xí nghiệp Lăng Uy , người trong công ty còn thêm mắm dặm muối, người bình thường không thể chịu được .Mà nó một cái nha đầu lừa đảo như vậy lại thừa nhận tất cả, chịu đựng hết thảy, con có biết , đều là vì ... ”

-“ Vì con “ . Suy sụp thật mạnh đánh bại hắn , hắn cơ hồ muốn giết chính mình , hắn như vậy mà lại quá tàn nhẫn , vô tình nghi kỵ người con gái yêu hắn hết lòng , uổng công cô cho hắn một lần, lại một lần cơ hội.

Đáng tiếc, hắn cũng không có hảo hảo mà quý trọng. Cho dù hắn vẫn yêu cô, yêu cô thật sâu sắc !

Cho dù là tại thời gian hiểu lầm cô, tình yêu đối với cô là càng ngày càng tăng , nhưng là hắn lại cái gì cũng chưa nói ra.

-“ Cô ấy vì con làm nhiều như vậy , con lại cố tình gây thương tổn cô ấy “

-“ Không chỉ thế đâu “ Xem ra Hàn Thắm đã bắt được tâm con trai ông rồi .Lăng Phú Quý không khỏi nghĩ, lúc trước con dâu mới thay đổi người tuy không phải là người con dâu trong lý tưởng của ông. Nhưng Hàn Thắm tựa hồ lại càng thích hợp với Dục Vĩ hơn. “ Vì sao ba lại tin nhiệm nó như vậy ? Giao trọng trách , địa vị phó tổng cho con gái của Hàn gia ? Chính vì nó đã đáp ứng ba, ở Lăng Gia đời thứ ba -con của con sau khi sinh, sẽ được nó dạy dỗ tốt , sau đó thời cơ thích hợp sẽ giao cho đứa bé tất thảy “

-“ Cho nên, cô ấy dù ở xí nghiệp Lăng gia cù cung tận tụy , cuối cùng cũng không có khả năng chiếm được cái gì , phải vậy không ? “ Cô ấy như thế nào có thể đáp ứng điều kiện không hợp lý như vậy ? “ Chẳng lẽ cô không biết , nghe được cô phải chịu ủy khuất như thế, hắn còn cảm thấy đau lòng thương tiếc thay a !

Nhưng bây giờ còn kịp không ? Kịp để bù lại, để đối với cô giải thích , kịp để một lần nữa nói lời yêu ?

-“ Cái này còn tùy thuộc vào con “ . Lăng Phú Quý lời nói thâm thúy nhìn hắn khi nhìn thấy sự tự trách trong ánh mắt của hắn. “ Mới ban đầu thì nó cái gì cũng không chiếm được, nhưng có khả năng nó chiếm được một người chồng yêu thương nó ..”

Lăng Dục Vĩ không tìm thấy Hàn Thắm.

Từ ngày đó sau, cô không có về nhà, hắn đến công ty tìm cũng không thấy bóng dáng của cô đâu. Nhà mẹ đẻ của cô thì không có khả năng trở về , bạn bè của cô thì hắn không biết , cô có khả năng đi nơi nào đây ?

Cuối cùng hắn “ vô kế khả thi “ (không còn cách nào) , chỉ có thể gọi điện đến Hường gia, trải qua tầng tầng thông báo mới tìm được cô em dâu Hàn Ngừ . Sau khi nghe được ý đồ của hắn, Hàn Ngừ hẹn hắn ra ngoài gặp.

Tại quán cà phê , Hàn Ngừ đứng giờ đến. Lăng Dục Vĩ mặc dù là người vô tâm, nhưng đây là cô em vợ chưa gặp bao giờ , lại nguyên bản chính là “ cô dâu “ của hắn, hắn không khỏi đánh giá.

Chỉ thấy Hàn Ngừ cùng Hàn Thắm có chút tương tự hình dáng , trong đó ánh mắt càng gặp càng thấy nhu hòa, thanh âm nói chuyện cũng tinh tế, trên mặt lại lộ một chút tươi cười, xem ra bộ dáng lẫn tính tình đều rất tốt .Tuy rằng so với sắc bén Hàn Thắm, Hàn Ngừ tựa hồ là người vợ phù hợp những yêu cầu của một người đàn ông nhưng Lăng Dục Vĩ vẫn thấy mình may mắn , vì đối tượng, vợ hắn bây giờ là Hàn Thắm.

-“ Anh nói là anh muốn tìm chị gái tôi ? “ Cô về mặt mơ hồ . “ Chị tôi không phải là ở cùng anh một chỗ sao ? “

-“ Đúng vậy, nhưng chúng tôi. ... “ Lăng Dục Vĩ khó có thể giải thích sự kiện phát sinh liên tiếp này. “ Tôi cùng cô ấy có chút tranh chấp , cho nên chắc là cô ấy có khả năng đang rất tức giận đi ? “

Hàn Ngừ đối với tính tình của chị gái mình rất hiểu biết , nghe Lăng Dục Vĩ nói thì cảm thấy rất kì lạ . “ Tôi không rõ , chị gái trước khi cho dù tức giận như thế nào , cũng sẽ không trở về nhà a ? Hơn nữa chị yêu anh như thế, không có khả năng bỏ lại anh mà không để ý tới. “

-“ Cô Cô nói cái gì ? “ .Ngay cả Hàn Ngừ cũng biết là Hàn Thắm thương hắn ?

Lăng Dục Vĩ biết rất rõ ràng rằng Hàn Thắm rất yêu hắn , nhưng mà loại sự tình này được nghe từ miệng người thứ ba nói ra khiến hắn rung động không thôi.

-“ Tôi nói, chị gái yêu anh như vậy, sẽ không bỏ lại anh, không mặc kệ anh “ Cô đối với phản ứng của hắn không hiểu ra sao. “ Cho nên tôi mới cùng chị gái trao đổi, để chị gái đến Lăng gia ... A ..!

-“ Không sao , tôi biết chuyện hai người trao đổi “ . Trọng điểm không phải là điều này, hắn vội vàng muốn biết một sự kiện khác “ Cô vừa rồi nói , bởi vì Hàn Thắm yêu tôi , cho nên mới cùng cô trao đổi ? cô có thể nói rõ ràng hơn được không ? “

Hàn Ngừ có chút chần chừ , lại thực áy náy nói : “ Trước khi kết hôn, chị ấy có nghe nói Hường Kinh là người tốt , chị ấy sợ tôi chịu khổ, cho nên hỏi

tôi có nguyện ý cùng chị ấy trao đổi chủ rẻ hay không. Tôi biết chị ấy đã có người trong lòng gọi là Davy, tôi còn cố vũ chị cùng Davy bỏ trốn, không cần phải ở lại công ty làm gì, nhưng ý thức trách nhiệm của chị ấy quá nặng, lại không chịu bỏ lại tôi, cho nên thả rằng buông tha tình yêu của chính mình.

-“Cho nên lúc ấy, cô ấy không biết Davy chính là tôi? “ Nội tâm của Lăng Dục Vĩ giống như bị giáng cho một quyền. Cho nên Hàn Thắm thật sự là sau khi hắn nói tên, mới biết được thân phận của hắn!

Nghĩ đến chị gái giãy dụa cùng thống khổ, Hàn Ngữ thực tại lại càng đau lòng vì chị hơn.” Đúng vậy! Bất quá mặc kệ là Davy hay là Lăng Dục Vĩ, không phải đều là cùng một người sao? Tôi cam đoan chị ấy vẫn là thực thích anh!”

-“ Cô làm sao mà biết? “. Hắn muốn biết rõ hơn điều này, cũng là muốn biết rõ hơn tình cảm Hàn Thắm dành cho hắn.

-“ Bởi vì hôn lễ ngày hôm đó, chị ấy mới nói cho tôi biết, chị ấy vài ngày trước ngoài ý muốn biết được Davy chính là Lăng Dục Vĩ. “ Hàn Ngữ vô cùng nhớ rõ điều này nha, khi nhắc đến Lăng Dục Vĩ, thần thái trên mặt chị gái là yêu thương lại tiếc nuối.” Chị ấy nói với tôi rất nhiều lời hay về anh, còn phê bình những lời đồn đem anh hình dung quá kém cỏi...”

-“ Cho nên cô ấy cũng không ghét bỏ thanh danh của ta? “

-“ Đương nhiên không có a! Tôi từng nghe thấy a, chị ấy yêu anh nha!” Cô khó hiểu nhìn hắn.” Chị ấy đánh giá anh rất cao, lại hy vọng tôi có thể gả cho người tốt, cho nên cuối cùng chị ấy đem quyền lợi lựa chọn giao cho tôi, mà tất cả trách nhiệm chị ấy sẽ gánh chịu.”

-“ Cô ấy nguyện ý đem tôi tặng cho cô? “. Nghe được chính mình bị coi như thương phẩm hàng hóa để bị người khác chọn tam lấy tứ, Lăng Dục Vĩ có chút dè dặt. Nhưng những lời nói của Hàn Thắm cùng em gái hắn rất muốn nghe tiếp, và lại giữa em gái và người yêu phải chọn, Hàn Thắm phải lựa chọn thống khổ, giãy dụa như thế nào hắn có thể lý giải được, cũng âm thầm may mắn vì nguyên nhân này mà cuối cùng Hàn Thắm đã trở thành vợ hắn. “ Nếu cô ấy nói về tôi không ít lời hay, vì sao cô lại lựa chọn Hường Kinh? “

-“ Bởi vì tôi không biết anh nha, mà chị gái lại yêu anh như vậy, tôi đương nhiên là muốn thành toàn cho hai người. Anh không biết khi chị gái nói để tôi lựa chọn, biểu tình của chị ấy như là muốn khóc ý “ Hàn Ngữ thờ dài.

-“ Chị ấy kì thực cũng không muốn làm như vậy, tôi cho đến bây giờ cũng chưa bao giờ thấy vẻ mặt buồn bã lại khổ sở như thế, giống như là ông trời sắp sụp xuống rồi ý. Chị ấy luôn luôn rất thương tôi, luôn muốn bảo hộ tôi, cũng muốn đổi lấy hạnh phúc cho tôi. Dù sao chị ấy có thói quen đem tất cả những khổ sở, đau thương, vất vả đều gánh trên vai mình, trước kia mặc kệ là bị ba ba đánh, bị anh trai khi dễ, chị ấy đều không có khóc đâu! “

-“ Ba các cô đối xử với hai người thật tệ sao? “ Hàn Thắm từ nhỏ đến lớn đến tốt cùng bị bao nhiêu ủy khuất, mới có thể dưỡng thành cá tính kiên cường như hiện tại?

-“ Bởi vì ba không thích con gái... “ Nói đến đây, Hàn Ngữ ôm bất bình. “ Ba ba thực thích hưởng thụ, cho nên cuộc sống vật chất của chị em tôi kì thực không thiếu thốn, nhưng ba ba chỉ cần sinh ý không thuận lợi, sẽ đánh chị ấy cho đến khi hết giận thì thôi, mà chị gái lại luôn bảo hộ tôi, cho nên ba ba sẽ đánh luôn gấp đôi. Anh trai thì càng đừng nói nữa, từ nhỏ đến lớn khi dễ chúng ta vô số lần đều không đếm được, nếu lời nói có thể giết người, tôi nghĩ tôi và chị ấy đã sớm không còn sống đến bây giờ. Chị gái của tôi là người chị gái tốt nhất trên thế giới! “

Cho nên Hàn Thắm khi chưa đi lấy chồng, ở nhà sẽ không có quá vài ngày là ngày lành, mà sau khi lớn lên phải vì cái gã Hàn Phong bại hoại kia, phải cứu hắn ra khỏi bao nhiêu rắc rối, cuối cùng thật vất vả gả cho người trong lòng, lại bị chồng nghi kị cùng ghét bỏ, lại còn lấy phải người không muốn tiếp quản gia nghiệp.

Hắn đến tốt cùng có còn là một thằng đàn ông không? Làm cho chính người con gái mình yêu từng bị nhiều ủy khuất như vậy, mà cuối cùng mình còn là người hại cô ấy nhiều nhất?

Hắn vì sao không tin nhiệm cô một chút? nhiều nhiều chiều có một chút? Đơn giản là hiểu lầm vậy mà không đi chứng thực? đem lòng tự tôn của chính mình như một bức tượng cao cao tại thượng? cuối cùng vừa khổ có lại khổ chính mình, như vậy hắn, có tư cách gì mà lại yêu cô? Dựa vào cái gì mà đi vấn hồi cô?

Nếu từ nay về sau chỉ còn là những ngày thiếu cô, hắn còn sống sung sướng được sao? Phát hiện nguyên lai chính mình như vậy yêu cô, như vậy đau lòng vì cô, Lăng Dục Vĩ cơ hồ mất to chính mình ngu xuẩn.

-“ Hàn Ngữ, tôi từ đầu đến cuối đều hiểu lầm Hàn Thắm. Vì sao từ trước khi kết hôn, khi biết tôi là Lăng Dục Vĩ, cô ấy không trực tiếp nói cho tôi biết kế hoạch của cô ấy? “

-“ Tôi đã nói rồi, bởi vì chị ấy phải bảo vệ tôi. Chị ấy không có khả năng đến hỏi anh có đồng ý chuyện thay đổi cô dâu hay không, càng không muốn anh phá hư kế hoạch này. Chị em chúng tôi bị gả đi không nghĩ ngờ là bị ba tôi bán đi, căn bản là không thể thừa nhận điều kiện thất bại!” Cô trợn mắt trừng hắn. “ Tôi nghĩ đến chị ấy gả cho anh về sau sẽ có được hạnh phúc, kết quả là anh cự nhiên khiến chị ấy bỏ đi? Nói cho anh, tôi cũng sẽ bảo hộ chị mình! Nếu anh không thể cho chị ấy hạnh phúc, tôi nhất định sẽ cho anh đẹp mặt! “

Nhìn cô em vợ sức trời gà còn chả chặt, lời của cô ấy đúng là chả có tính uy hiếp gì cả. Nhưng Lăng Dục Vĩ vẫn là sắt son nói lời thề: “ Hàn Ngữ, tôi cam đoan tôi sẽ yêu cô ấy, đối xử tốt với cô ấy. Cô có thể nói cho tôi biết, Hàn Thắm có khả năng sẽ đi đâu? “

-“ Tôi thật sự không biết “ Cô chăm chú nhìn hắn một hồi rồi mới nói: “ Bất quá chị ấy là người rất có ý thức trách nhiệm, chị ấy không có khả năng mặc kệ mà bỏ lại công tác cùng gia đình, hơn nữa chị ấy tuyệt đối sẽ không trốn tránh vấn đề. Anh chỉ cần ngẫm lại, công tác quan trọng gần nhất của

chị ấy là gì , liền có khả năng tìm được chị ấy. “

-“.... Tôi đã biết “

Này lời nói nhắc nhở Lăng Dục Vĩ, nhưng cũng đánh hấn một cái tát – hấn yêu cô nhưng không đủ hiểu cô , nếu không hiểu làm cô lâu như vậy, cũng không biết khả năng là cô sẽ đi đến đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Quỹ hội văn giáo Lăng Uy.

-“ La Tân , thật sự là anh đã giúp tôi rất nhiều rồi, chuyện quỹ hội nhanh như vậy đã được giải quyết .” Hàn Thấm vừa lòng nhìn bản kết quả điều tra cùng phương thức xử lý , “ Quỹ hội rốt cục có thể vận hành một lần nữa.”

-“ Bất quá Lăng chủ tịch thật không hổ là một lão hồ ly , một chút bí mật đều bắt không được. “ Điều này làm cho một người luôn tự tin như La Tân cũng cam bái hạ phong (khâm phục , nhận thua) càng nghĩ mình ở trên thương trường cần phải tích lũy thêm nhiều kinh nghiệm hơn nữa. “ Ông ấy từ khi thành lập quỹ hội, ngay tại khi xuất ra tiền làm những chương trình, bao hàm cả việc duy trì phúc lợi nhân công xí nghiệp Lăng Uy , không biết rằng điều này làm cho giảm đi bao nhiêu tiền đâu ! “

-“ Tôi cũng không phải là muốn cắt bí mật của ông ấy (bắt được nhược điểm, chặt đứt kế hoạch) , dù sao ông ấy cũng là ba chồng của tôi .” Vẫn là ba của Lăng Dục Vĩ “ Tôi là vì ...”

Nghe thấy cô chần chừ, La Tân phiết môi cười .” Vì Lăng Dục Vĩ?”

-“ Không cần nhắc lại cái con người xấu xa đấy “ Cô liếc trắng mắt.” Tôi là vì muốn quỹ hội có thể nhanh chóng vận hành lại , để có thể giúp được cho càng nhiều người càng tốt , nếu không, anh cho là mỗi những ban giám đốc sửa chữa chương trình dự hợp là dễ dàng như vậy sao ? “

-“Đúng vậy, cô còn phải đi thuyết phục một đám người , này đồng sự duy trì chương trình sửa chữa, lại cùng cố vấn pháp luật thảo luận , còn khiến nhân viên ổn định tin tưởng ... Tất cả là vì từ thiện , tôi cũng không biết nguyên lai chính mình đã đi theo một bà chủ , một người nhiệt tâm công ích như vậy đâu ! “

-“ La Tân, anh thực muốn bị đánh ! “ Cô có chút thẹn quá hóa giận, cầm lấy văn kiện , gõ gõ vào đầu hấn một cái.

Lúc này, cửa ban công quỹ hội CEO lúc này bỗng nhiên bị mở ra , Lăng Dục Vĩ đứng bên trong kia giống như nhìn thấy một màn liếc mắt đưa tình , biểu tình hấn trở nên phức tạp nan giải.

Hình ảnh ấy có cỡ nào quen thuộc , giống như mới xuất hiện không lâu , khi đó đã trực tiếp tạo thành vết rách trong quan hệ vợ chồng , nay lịch sử lại muốn tái diễn sao ?

Hàn Thấm thấy bóng dáng hấn thì nặc kệ , cô căn bản không nghĩ lại phải để ý tới tâm tình của hấn, cho dù nhìn hấn khổ sở, chính mình trong lòng cũng sẽ ản ản đau.” Anh tới đây làm cái gì ? “

-“ Hàn Thấm” Hấn biết chính mình phải tin tưởng cô , cô thương hấn như vậy, vì hấn làm nhiều chuyện như vậy , hấn lại hoài nghi quan hệ của cô cùng La Tân , liền thật sự đáng chết . “ Chúng ta nói chuyện, được không ? “

Đang muốn cự tuyệt, La Tân bên cạnh lại hướng cô nháy mắt , giành nói trước : “ Vợ chồng hai người nói chuyện cũng tốt , tôi đi trước đây .”

- “ La Tân” ! Hàn Thấm gọi lại hấn . Hấn làm cái gì thế không biết, cô chính là nghĩ không muốn cùng Lăng Dục Vĩ nói chuyện thôi !

-“ Hàn Thấm, chuyện nên đến vẫn là sẽ đến , hai người nên nói chuyện rõ ràng “ Đã hết nghĩa vụ của một người bạn tốt , hấn tiêu sái rồi đi , còn sẵn sốc thay bọn họ đóng cửa lại.

Tro mắt nhìn hấn đi ra cửa, Hàn Thấm tức giận trừng mắt nhìn Lăng Dục Vĩ.” Anh đem tình nhân của tôi đuổi đi rồi , như vậy hấn là anh đã hài lòng rồi chứ ? “

-“ Thực xin lỗi , tôi biết tôi đoán em cùng La Tân có quan hệ với nhau là không đúng “. Thành khẩn đi đến trước mặt cô , hấn quả thật thiếu cô nhiều thiệt nhiều , liền bắt đầu giải thích .” Tôi chỉ là ... Tôi chỉ là ghen tị , tôi ghen tị cậu ấy có thể tiếp cận em như vậy , thế nên tôi hiểu làm em như lạc trong vực sâu không thể tự kiểm chế được “

-“Cho nên anh muốn làm rõ ràng hết thảy ? Bởi vì bản báo cáo của La Tân ? ” Thấy biểu hiện của hắn hồ thẹn cũng ngừng khí mềm mỏng , cô thân nhiên hỏi.

-“ Không chỉ như thế đâu. Báo cáo của La Tân chính là khiến tôi biết được hành vi của ba , mặt khác cùng Hàn Ngữ trao đổi về việc đòi chú rể , cũng nói nên dụng tâm của tôi với em ...” Hắn càng nói càng tưởng chém chết chính mình. “ Tôi tất cả đều đã biết .Em yêu tôi , đúng không ? ”

-“Đó là chuyện trước kia .” Cô trực tiếp nói, ngữ điệu không chút tình cảm, cô muốn chặt đứt tư tưởng cầu hòa của hắn, không muốn cùng hắn nói nhiều. Chẳng lẽ, bây giờ hắn rốt cục phát hiện tình cảm của cô, cô sẽ cảm động đến rơi nước mắt sao ? “ Tôi và anh, ngay lúc đầu là quan hệ vợ chồng trên danh nghĩa, liền cứ theo lời anh nói, không can thiệp chuyện của nhau “

-“Chỉ cần chúng ta trong lúc đó còn có tình cảm, cứ sao lại không thể không can thiệp vào chuyện của nhau ” Hiện tại hắn mới phát hiện chính mình lúc trước có bao nhiêu lý lẽ ngu xuẩn, lại dám áp dụng vào cảm tình của chính mình. Hiện tại hắn giác ngộ rồi, hy vọng hai người có thể một lần nữa bắt đầu, vậy mà cô cũng không tin tưởng hắn .” Tôi biết tôi đã làm sai rất nhiều chuyện, tôi hiện tại là tới thỉnh cầu sự tha thứ của em “

-“ Anh thỉnh cầu, tôi sẽ tha thứ cho anh sao ? ” Cô cao ngạo nâng cằm, ánh mắt thuận thế tránh nhìn vào hắn, miễn cho chính mình sẽ bị mềm lòng. “ Tôi đã muốn không cần phải nghĩ đến anh như thế nào, anh cho rằng tôi có tâm cơ khác, tôi đây còn có ! Anh hình dung tôi là người như thế nào ? Ngang ngược, độc đoán hay là đồ lợi dụng ? ”

Cô cười lạnh, những lời nói có dao đã thương người khác của hắn đã gần từng tiếng thật sâu trong lòng cô .

-“ Tốt lắm, tôi muốn ở xí nghiệp Lăng Uy độc tài quyền lực, không chể tiền tài lẫn hành tung đi về của anh .Còn có, anh hy vọng tôi cùng La Tân ở cùng một chỗ đi ? Tôi sẽ háo hão lo lắng làm thế nào để nâng cấp anh ta lên làm tình nhân của tôi ...”

-“ Đừng nói nữa ! Em không có khả năng làm ra chuyện này ! ”Càng nghe là càng đau lòng, hắn đến tận cùng đã làm tổn thương cô đến trình độ nào ?

Cô nghe mà lại như không nghe thấy, nhin xuống sự nghiền ngẫm nơi mũi nói : “ Nha, đúng rồi, anh còn cho rằng tôi ở quỹ hội tham ô đúng không ? ” Vừa vận cảm trên tay bản báo cáo đưa cho hắn, “ Anh nhất định là có hứng thú đi, đây là kết luận của ban giám đốc ngày hôm qua, anh muốn hay không nhìn xem tôi đến tận cùng ăn chặn bao nhiêu tiền ? ”

-“ Hàn Thâm ! ” Hắn bắt lấy tay của cô, cũng không thém nhìn tới báo biểu trên tay cô . “ Em không cần như vậy ! Em như vậy thương tổn chính mình, tổn thương tôi, em cần bản không phải là người như thế ! ”

Hốc mắt chứa đầy lệ, cô lại quật cường không cho nó rơi xuống .” Tôi đã cho tôi là đúng như thế đấy, anh không phải là vẫn cho rằng như vậy sao ?”

-“ Tôi không có .” Hắn thấy cô hơi bình tĩnh một chút, mới đem chiếc túi giấy trên tay đưa cho cô .” Nhìn xem đi, phương diện này, đây mới chính là tâm tình chân thực của tôi “

Cô nhìn không được tâm tình kích động, nhưng không cách nào khống chế được thân thể đang khẽ run .Cô nghĩ đến chính mình ngày trang rất khá, nhưng mà vừa thấy hắn, những oán giận, những ủy khuất đau lòng được giấu trong mặt ngoài bình tĩnh lại dần cuộn cuộn dựng lên.

Hắn muốn cô xem, cô phải xem sao ? Nếu con người ta chỉ cần nói lời xin lỗi là xong chuyện thì còn cần có cảnh sát làm gì cơ chứ ?

Tay ngọc nhẫn tâm vùng lên, khiến cho chiếc túi giấy bị rơi xuống, Hàn Thâm ngoài ý muốn nhìn thấy một quyển phác họa từ trong túi rơi ra, mở ra, mỗi một tờ đều là chân dung của cô với nét tươi cười sáng lạn.

Bối cảnh trong bức tranh, là bờ biển hai người gặp nhau, đại biểu là vẽ trước khi kết hôn, hắn đã đem hình ảnh của cô ghi tạc thật sâu trong lòng hắn.

Hai người đều không nói ra lời, nhất là Hàn Thâm, nổi lòng chột bị rối loạn, không biết chính mình đối mặt với hắn như thế nào, không biết trấn an tâm tình đang lung tung của mình.

Lăng Dục Vĩ nhìn xuống đau lòng cho dù cô có muốn thiêu đốt tâm trí của hắn, hắn cũng là cam lòng. Hắn đột nhiên nghĩ đến từng có một đêm, hắn không cẩn thận đã xé bức phác họa chân dung cô, cũng như xé bỏ tình yêu luyến mộ của cô dành cho hắn .Đổi lập lại cảnh tượng tương tự lần này, không phải thực châm chọc, thực buồn cười sao ?

Khom người cảm lấy bản phác họa kia, hắn thờ dài nói : “ Đây là theo nhận thức em mỗi ngày, tôi liền vẽ, chính là em hiện tại .Đơn giản là... tôi hiểu lắm em quá sâu, cho nên vẫn không đưa cho em xem .Kỳ thật, tôi yêu em thật lâu .”

Cho nên việc này đại biểu rằng hắn ngay từ đầu đã yêu thương cô, hơn nữa chưa bao giờ ngừng yêu thương ? Hàn Thâm ngẩng đầu lên, lại nhìn thấy bản báo cáo trên tay, tâm lại cứng lên.

Hắn yêu cô, mà lại chỉ vì những điều không có mà thương tổn cô, nói xấu cô, như vậy tình yêu không phải là quá bé nhỏ bạc bẽo sao ? chỉ như vậy thôi mà cũng không chịu nổi khảo nghiệm !

-“Tôi không dám lại tin tưởng anh, Lăng Dục Vĩ ! ”Thân thủ đem bản báo cáo hướng ngược hắn “ Sự thật chứng minh, tôi ở trong lòng anh so ra còn kém tờ giấy này, không phải sao ? ”

Tờ giấy rơi xuống giống như bông tuyết rơi trên mặt đất, giống như tâm tình của hai con người yêu nhau nhưng chưa thể tha thứ cho nhau, đã gây cho

nhau vết thương khó có thể xóa được.

Muốn tiếp cận quan hệ vợ chồng , phương thức tốt nhất, nhanh nhất chính là đầu giường đánh nhau cuối giường hòa hợp.

Nhưng là ngay từ đầu, Lăng Dục Vĩ kiên trì không muốn cùng Hàn Thấm một phòng , điều này làm cho hắn hiện tại muốn tìm lấy cái cơ đồng giường đều ngại quá gượng ép.

Nay thật vất vả chuyện quỹ hội mới tạm ổn, Hàn Thấm về nhà, hắn ở cửa phòng cứ đi tới đi lui , muốn vào trong phòng lại không có dũng khí. Bị cô đội cho gáo nước lạnh hắn cũng không sợ, cho dù cô có nảy sinh ác độc động tay hắn cũng không sợ, hắn chỉ sợ thái độ xa cách lạnh lùng, sẽ làm hắn tự trách đến cực điểm.

Trước kia không phải là hắn đối với cô như vậy sao ? Ngay cả chính hắn đều cảm thấy , nếu như cô vẫn không tha thứ cho hắn , mặc kệ gây bao nhiêu tra tấn trên người hắn , kia cũng là hắn xứng đáng , chẳng trách ai được .

Cổ lấy dũng cảm mở cửa vào phòng , lọt vào tầm mắt chính là Hàn Thấm vừa mới tắm rửa xong , mặc khoác tắm, đang cài vạt áo. Không dự đoán được sẽ nhìn thấy hình ảnh đẹp mắt như vậy, Lăng Dục Vĩ nhất thời kinh ngạc , nhìn chằm chằm đùi ngọc trắng tấp kết hợp hài hòa với dáng người , hận không thể có giấy bút trong tay , đem tư thái duyên dáng hoàn hảo bước vào trong tranh.

Hắn thực sự muốn có thể tiến lên ôm lấy cô, vuốt ve, hôn lên toàn thân cô.

Hàn Thấm không chú ý đến xung quanh, mãi đến khi ngẩng mặt lên , nhìn thấy bóng dáng của Lăng Dục Vĩ thì hét chói tai, thiếu chút nữa đem bình hoa ném qua.

“ Anh ...” Cô kinh hồn võ võ ngực , buồn bực nói : “ Anh không hề răng nói một lời đứng nơi đó định dọa người sao ? Anh treu tôi vui lắm hả ? ”

-“Tôi .. tôi chỉ là ...” Hắn gãi gãi đầu , quên sạch những lời nói đã được chuẩn bị tốt, trong đầu chỉ toàn hình ảnh cô sinh động sắc hương vừa mới tắm xong.

-“ Thật có lỗi , mặc kệ anh tiến vào vì có nguyên do gì , đã trễ thế này rồi, tôi muốn đi ngủ ”. Cô chỉ ra cửa , “ Mời anh đi ra ngoài cho ”

Lăng Dục Vĩ nhận thấy thái độ kháng cự cực độ cùng bài xích của cô, trong lòng rất đau đớn , nhưng vẫn kiên trì không đi , “ Hàn Thấm, tình cảm của chúng ta không thể cứ đi xuống như thế này được ”

-“ Nếu không thì anh muốn như thế nào đây ? ” Hàn Thấm nội tâm căng thẳng , nhưng vẫn bất động thanh sắc , mạnh mẽ nói : “ Ly hôn sao ? Tốt lắm, nếu là từ anh đề xuất, như vậy thì nguyên nhân tan vỡ hôn nhân không thể nào đổ thừa cho tôi được ”

-“ Tôi sẽ không cùng em ly hôn, tuyệt đối không ! ” Hắn kinh ngạc không ngờ cô lại nghĩ như vậy , không khỏi sợ hãi đánh gãy lời nói của cô .” Hàn Thấm , chúng ta không thể chung sống hòa bình được sao ?”

-“ Thành thật xin lỗi, đề nghị này trước kia tôi đã nói qua , nhưng lại bị anh cự tuyệt ” Biểu tình của cô lạnh như băng , giống như là thật sự đã không còn chút tình cảm nào. “ Anh không muốn đi ra ngoài sao ? Thế thì tôi đi ra ngoài là tốt rồi ”

Không nghĩ cùng hắn dây dưa nhiều, cô chỉ sợ nhìn thấy hắn nhiều một chút , thấy được biểu tình hối hận của hắn, cô sẽ mềm lòng mà tha thứ cho hắn , vì thế ôm lấy chiếc gối , cầm nắm đầm cửa phòng, mở cửa hướng ra ngoài.

Lăng Dục Vĩ không kịp ngăn lại cô , chỉ có thể tro mắt nhìn cô mở cửa đi ra ngoài.

Hàn Thấm nhắm tính đến thư phòng ngủ, nhưng vừa ngẩng mặt đầu lên, lại phát hiện bố mẹ chồng- những người nên đi ngủ sớm từ lâu lại đang ngồi ở phòng khách, không nói lời nào chỉ chăm chú nhìn cô.

Lăng Phú Quý nhìn cô một thân trang bị (gối ngủ ý) nên có chút đăm chiêu nói : “ Hai con cãi nhau à ? Chúng ta thật vất vả mới thuyết phục được Lăng Dục Vĩ nguyện ý trở lại phòng ngủ , như thế nào lại thành ra con đi ra đâu ? Vợ chồng không nên oán giận nhau, chúng ta là ba mẹ, cũng hy vọng một nhà hòa thuận, con vẫn nên là trở về phòng đi !”

Nhìn thấy con dâu không có trả lời lại, ánh mắt vẫn còn sự khó xử, Lăng mẹ cũng bắt đầu giáo huấn : “ Sao các con lại như thế, lớn rồi còn làm bừa như thế à ? hai vợ chồng không cùng một phòng, bậc cha mẹ chúng tôi muốn ôm cháu thì phải làm sao đây ?”

Hàn Thấm bị nặng có chút vô tội, cho dù tạo thành cục diện như ngày hôm nay , Lăng Dục Vĩ là người chịu trách nhiệm lớn nhất , nhưng cô có thể lý giải được tâm tình muốn bao che khuyết điểm cho con trai của ba mẹ chồng, cho nên vẫn chưa cãi lại.

Nhưng mà cô lại không nghĩ phải trở về phòng đối mặt với Lăng Dục Vĩ, đang do dự không biết nên làm như thế nào. Lăng Dục Vĩ bỗng nhiên từ trong phòng đi ra , lôi kéo cái người không tình nguyện trở về, một bên thay cô giải thích với ba mẹ “ Ba, Mẹ , không phải vấn đề là Hàn Thấm, ba mẹ không nên trách cô ấy, đều là do con làm sai khiến cô ấy giận, chúng con nói chuyện thì sẽ tốt thôi ”

Đi vào trong phòng, Hàn Thấm vẫn là không nói một câu.

Lăng Dục Vĩ biết là chính mình vừa ý vào uy thế của ba mẹ khiến cho cô đi vào khuôn khổ là có chút ti bi, nhưng hắn thà làm như thế, cũng muốn nắm chắc cơ hội này, cho nên hắn cầm lấy chiếc gối trên tay cô , thành tâm thành ý nói : “ Hàn Thấm, chúng ta đi ngủ thôi, đừng làm cho ba mẹ lo lắng nữa

...”

Hàn Thắm không chút nào cảm kích, cô tóm lấy chiếc gối, dùng hết sức lực ném về phía hấn. “Như thế nào mà trước kia anh kiên trì phân phòng, lúc ấy anh có để ý đến ba mẹ sẽ lo lắng? Hiện tại anh nghĩ lại, tôi sẽ vui vẻ nhận sao? Anh đem tôi làm cái gì? Tôi không có một chút tự do lựa chọn nào ư?”

Bị chiếc gối đập vào, tuy rằng thân thể một chút cũng không thấy đau, nhưng trái tim thì đau không gì sánh bằng. Hết thấy tất cả những điều này không phải là do hấn gieo gió gặt bão sao? tại sao trước kia Hàn Thắm giải thích hấn không chịu nghe, nguyên lai cô chính là có tâm tình như thế này sao? Cô hòng như là bị ghen lại, cơ hồ muốn hít thở cũng không thông, chỉ có thể cảm thụ nỗi đau từ ngực dâng lên, rất đau...

“Hàn Thắm...” hấn khó chịu hỏi, yết hầu cũng đau nhói như trái tim. “Em thật sự... tuyệt đối... sẽ không cho tôi một cơ hội nào nữa ư?”

Hấn nói đến vấn đề quá trực tiếp, Hàn Thắm ngược lại không thể đáp được gì, cô biết nội tâm của chính mình hoàn toàn khác với lời nói ra vô tình.

Nhớ rõ trước đây hấn khi phách cỡ nào, bộ dáng khôi hài làm sao, vậy mà giờ đây lại sa sút, mà hết thấy là sau khi coi bỏ hiểu lầm, hấn đã bỏ xuống cái tự ái, kiểu ngạo của mình để cầu xin sự tha thứ của cô. Câu nào hấn nói cũng tràn đầy hối lỗi cùng nuối tiếc, cô phải làm sao đây?

Đáp ứng hấn cũng không được, không đáp ứng cũng không phải, Hàn Thắm đơn giản không để ý đến hấn, xốc lên chăn bông liền ngã đầu nằm xuống giường, cô thực sự không muốn cùng hấn nhiều lời.

Không biết qua bao lâu, Hàn Thắm bắt buộc thân thể đã mệt mỏi của mình chìm vào giấc ngủ, nửa tỉnh nửa mộng, mơ hồ thấy hấn thay chiếc gối đầu mềm mại cho cô, rồi sau đó tiếng bước chân dần dần xa, có lẽ hấn đã ra khỏi phòng.

Một đêm mơ mơ tỉnh tỉnh nhanh chóng qua đi, khi Hàn Thắm mở mắt ra, trời đã sáng.

Đứng dậy, rồi lại ngồi lại trên giường, cô theo bản năng nhìn phía bên cạnh. xem có dấu vết có người khác ngủ nữa không, xem ra ngày hôm qua Lăng Dục Vĩ vẫn là tôn trọng ý nguyện của cô, không có cùng cô ngủ chung một giường.

Tay ngọc nhẹ nhàng xoa mắt, nhưng vẫn không có ý định rời giường, cô không thể nói lên tâm tình của chính mình hiện tại, là nhẹ nhàng thờ ơ hay là có chút tiếc nuối, tóm lại cô cảm thấy thật lạ lùng, ngực như có điểm không thoải mái, giống như là mất đi điều gì đó, cảm thấy có chút trống rỗng.

Hừ nhẹ một tiếng giáo huấn mình thật không có dũng khí, cô cố gắng phân chấn tâm tình rời giường, ở phòng nửa mặt chải đầu, thay đổi lại bộ quần áo công sở, mái tóc gọn gàng, cô đeo thêm đồ trang sức trang nhã cho tinh thần phấn chấn. Cô đã sớm có quyết định sẽ không thêm để ý đến người đàn ông xấu xa Lăng Dục Vĩ kia làm gì.

Thời gian đi làm còn một tiếng nữa, nhưng cô cũng không thể ở mãi trong phòng mà không đi xuống. Cánh cửa phòng vừa mở ra, cô chợt thấy có bóng dáng người đứng tựa vào cạnh cửa.

Hàn Thắm hoảng sợ, tập trung nhìn vào, nháy mắt nín thở, không thể có phản ứng gì thêm nữa.

Nguyên lai... Nguyên lai hấn thế nhưng không có rời đi, lại tựa vào bức tường cạnh cửa ngồi ngủ. Hàn Thắm tin tưởng dừng lại trước người vẫn còn đang mơ ngủ, hấn đang ngồi trên sàn nhà, tóc hỗn độn, dưới mí mắt còn mờ mờ thâm, lông mày thật sâu nhăn lại, như là ngủ thật sự không thoải mái.

Cô cho tới bây giờ chưa thấy qua bộ dáng nghèo túng đau khổ như vậy, mà thật đáng buồn là cô nhìn thấy hấn như vậy, quả thực cảm thấy rất đau lòng.

Nhìn không được vờ tay muốn lay cho hấn tỉnh lại, làm cho hấn có thể thoải mái nằm ngủ trên giường, nhưng mà vừa đụng tới hấn một khắc, cô lại lùi bước. Đánh thức hấn thì sao chứ? Cô có thể cùng hấn nói cái gì? Không phải là đã quyết định sẽ không để ý đến hấn rồi còn gì, nếu lại biểu hiện ra quan tâm, không có nghĩa là cô đã tha thứ cho hấn, rồi lại làm cho hấn dấy đưa hồi lý do ư?

Chậm rãi thu hồi tay lại, cô thở dài, vượt qua trước mặt hấn, bữa sáng cũng không ăn, cô liền cứ thế đi làm luôn.

Nhưng mà cô lại không thấy được, sau khi thân ảnh của cô biến mất, Lăng Dục Vĩ chậm rãi mở mắt, trong mắt là tràn đầy bi thương.

Hấn không phải là cố ý thi triển khổ nhục kế, chính là ngày hôm qua dù có cố gắng như thế nào, hấn cũng không thể đi vào cửa, cứ thế ở ngoài cho đến khi mệt ngủ đi. Đáng tiếc là cho dù cô nhìn thấy hấn như vậy, cũng đều không có một tia mềm lòng, một tia quan tâm. Hấn thật sự mất cô rồi sao? Bởi vì hấn không biết quý trọng? Liên cứ thế để cô dần rời xa hấn... Hấn vẫn nhớ rõ khi hai người mới quen biết nhau, hấn có bao nhiêu yêu quý cô, ái mộ cô, sau khi kết hôn, cho dù hận cô, nhưng tình yêu thì lại càng mãnh mẽ, mãnh liệt.

Lúc trước cô dứt khoát tiếp nhận việc hấn không muốn tiếp quản gia nghiệp, cô lại còn thay hấn sửa lại quỹ hội, để cho hấn có thể làm việc hấn muốn, mà hấn thì lại luôn ghét bỏ, nghi kỵ cô, đem hảo ý của cô xuyên tạc thành ác ý, hiện tại đúng là phong thủy thay phiên chuyển dạng, hấn nhận lại đúng những gì cô bị đối xử lúc trước, cái này không gọi là báo ứng thì gọi là gì?

Nhưng so với những gì cô làm vì hấn, những gì hấn chịu đã là cái gì?

Ngồi trên mặt đất ngẫm nghĩ, bỗng dung tay hấn hướng đến không trung, như là muốn chạm đến hương vị đã phai nhạt của cô, hấn muốn níu giữ, nhưng hết thấy đều quá muộn mất rồi.

Một loại không khí nhuộm màu tuyệt vọng nhất thời bao phủ lấy hấn, hấn không khỏi ngẩn đầu, nhìn trần nhà trắng toát, trong lòng lại khê đau...

Trần nhà được sơn lại màu rồi ư ? Nếu không vì sao hấn lại nhớ rõ ràng lúc trước được che kín bởi màu xám , có hoa nhỏ , sao giờ phút này lại mơ hồ nhìn không thấy ?

Quý hội văn giáo Lăng Uy lại một lần nữa được vận hành , bởi vì kinh phí được phân phối hợp lý , nên có thể sử dụng nhiều tài nguyên hơn cho việc từ thiện , tư liệu của Cần Cần dưới sự trợ giúp của La Tân đã nhanh chóng được chuyển đi để xử lý xin kinh phí.

Nhờ có sự cố gắng của Hàn Thấm cùng Lăng Dục Vĩ , chuyện của Cần Cần tự nhiên thuận lợi thông qua , bởi vậy Lăng Dục Vĩ đối với Hàn Thấm lại thập phần cảm kích , nhưng chính bởi vì cô không nghĩ tới hấn , nên hấn chỉ có thể một mình tiên phong đến trường học ở địa phương xa xôi thông báo tin tốt lành này.

-”A Nghĩa “ ! Giữa thời gian ăn cơm trưa , hấn đem bạn tốt kéo đến một góc vườn trường , cầm lấy văn kiện trên tay quảng cho hấn .” Cầm lấy , chuyện của Cần Cần được giải quyết xong rồi “

-” Thật sự ? “ A Nghĩa hưng phấn mở văn kiện ra .” Thật tốt quá , Cần Cần mong chờ chuyện này đã lâu rồi . cô bé nhất định sẽ vô cùng vui mừng cho xem !”.

Lăng Dục Vĩ trong lòng cũng vui sướng thay cho cô nhóc , chính là hiện tại thực sự hấn cười không nổi , chỉ có thể miễn cưỡng cử động khóe miệng .”
Như vậy thật tốt quá .Hiệu trưởng đang chờ tin tức từ quý hội đấy , cậu chưa đi báo cáo cho hiệu trưởng à ? “

-” Sớm muộn gì tôi cũng sẽ báo , chính là ...” A Nghĩa thấy hấn đột ngột muốn mở đầu sang chuyện khác , cảm giác đoán biết được điều gì đó , lên tiếng chặc chặc trong miệng .” Đây người anh em , bộ dáng của cậu như là gặp chuyện nguy cấp rồi đi ? Là mười ngày không ngủ , hay là hôm qua mới đi cướp ngân hàng ,lỡ động thủ chém giết vài người ?”

-”Tôi cho dù đi cướp ngân hàng cũng không phải chịu kết cục như hiện tại” Lăng Dục Vĩ cười khò.

-” Thế là vì chuyện tình với vợ cậu ? “ A Nghĩa nhìn đồng hồ , “ Thời gian nghỉ trưa chỉ còn có một nửa , cậu có thể than vãn khóc lóc một phen .Nói đi ! “

Do dự một chút , Lăng Dục Vĩ vẫn là đem chuyện gần nhất phun ra tâm tình của mình , cuối cùng kết thúc bằng một tiếng thở dài dài thườn thượt đầy chán nản . “ A Nghĩa , tôi là không thể cứu vãn được tình thế hiện tại với cô ấy nữa , phải không ? “

-” Sẽ không là như vậy đi ? “ Bởi vì A Nghĩa không biết Hàn Thấm , cho nên cũng không thể phát biểu liệu được . Nhưng mà xem tình hình thì thấy Hàn Thấm vì Lăng Dục Vĩ hy sinh quá nhiều , hấn là không có khả năng cô ấy không yêu hấn . “ Tôi đã sớm nói qua , thương tổn một khi tạo thành , có một ngày cậu hối hận cũng không kịp , hiện tại liền ứng nghiệm đi ? “

Lăng Dục Vĩ lườm hấn một cái .Thằng bạn tốt này không phải là đuổi ngựa chạy theo hấn , tiện thể cho hấn một đao sao ?

A Nghĩa mới không thèm để ý đến người bạn gieo gió gặt bão này ,” Cho nên hiện tại , cho dù cậu tìm cô ấy , cô ấy cũng chẳng thèm để ý đến cậu , sao chúng ta không nghĩ biện pháp , làm cho cô ấy không thể không để ý đến cậu,như thế không phải là tốt ư ? “

-”Tôi chỉ còn thiếu mỗi quỳ rạp xuống mặt đất cầu xin cô ấy , nếu có biện pháp như lời cậu nói , tôi còn sẽ thành bộ dạng như hiện tại sao ? “ Ngay cả hấn cũng tự cảm thấy chính mình hiện tại thoạt nhìn thâm không chịu được.

Hai thằng đàn ông bởi vì đứng một chỗ như vậy , thế nên sau khi ăn cơm no nên xong , Cần Cần đột nhiên xuất hiện , thấy được Lăng Dục Vĩ thì ánh mắt sáng lên.

-” Chú !” Cô bé vui vẻ tiến lên phía trước , vốn định đột ngột ôm một cái , nhưng vừa thấy mặt Lăng Dục Vĩ thì có chút giật mình , nhìn nhìn rồi đánh giá hấn . “ Chú , chú trông siêu giống gấu mèo ư !” (kun0 : tự xưng muốn edit là “ Chú , chú trông thế này... Gấu mèo phải gọi bằng cụ đấy =)))
..Nee: *gật gật* đúng thế a~)

A Nghĩa thiếu chú nữa là cười hớ hớ thành tiếng , Lăng Dục Vĩ chỉ có thể tức giận trả lời : “ Đúng vậy , chú là vì chuyện của cháu , cứ như thế chăm chỉ làm việc phục vụ , ngay cả vợ chú cũng chạy mất rồi đấy !”

Cần Cần nghiêng nghiêng đầu . “ Chú , ta nghe không hiểu “

Bởi vì nói lung tung nên đã bị A Nghĩa cho một khừ tay , hấn bị đau , cười khò với cô nhóc nói : “ Cần Cần , vợ chú cho cháu một suất học bổng , cháu có thể ra nước ngoài học vẽ tranh rồi !”

-” Thật vậy chăng ? Thật vậy chăng ? “ Cô bé hưng phấn cơ hồ muốn bay lên cao . “ Nha ! Cháu có thể xuất ngoại ! Cháu rất thích cô ấy nha !”

-” Cần Cần thân ái , vợ là của chú , không phải của cháu . “Nếu không phải tâm tình đang giật dẹo (kun0 : ta thích dùng từ này =))))) , Lăng Dục Vĩ nhất định sẽ phun ra một tràng cười . “ Bất quá cô ấy thật sự là rất tài giỏi , cháu thích cô ấy cũng là điều đương nhiên”

-” Chú , vợ của chú nhất định rất được đi ? “ Ánh mắt Cần Cần lóe ra niềm vui sướng .” Cô ấy trông như thế nào ạ ? “

-” Cô ấy rất được , xinh đẹp giống như tiên nữ ấy “ Điểm này , hấn cho tới bây giờ không bao giờ hoài nghi . “ Tóc của cô ấy rất dài , ánh mắt lại xinh đẹp sáng ngời , cái miệng nho nhỏ rất đáng yêu ...Cần Cần , cháu hỏi cái này làm gì ? “

-“ Cháu muốn vẽ một bức tranh cảm ơn cô ấy nha !” Đây là cách trực tiếp nhất , duy nhất phương pháp biểu lộ lòng biết ơn của cô nhóc.

-“ Như vậy à ...” Lăng Dục Vĩ sờ sờ đầu cô bé. Đột nhiên linh quang chợt lóe. “ Cần Cần, cháu có thể giúp chú một việc được không ? khi cháu tặng cô ấy cho chú ngồi bên cạnh ? ”

-“ Có thể a ‘ Cần Cần tự tin tràn đầy đáp ứng hấn.

-“ Này em trai , Cậu muốn làm cái gì vậy ? ” A Nghĩa khoi mào mi, tựa hồ như đoán được dụng ý của Lăng Dục Vĩ.

Quả nhiên , Lăng Dục Vĩ hướng hấn cười thần bí , vỗ nhẹ nhẹ đầu Cần Cần.

“ Muốn làm cho vợ tôi quay về bên tôi , phải nhờ cô nhóc thôi .A Nghĩa , đem Cần Cần cho tôi mượn một ngày đi ? ”

—

-“ Oa , Chú , nhà chú giống như toàn lâu đài ý, thật đẹp a !” Cần Cần tiến đến Lăng gia, lập tức bị toà nhà trang nhã cùng sang trọng mê hoặc .

-“ Chú sẽ cho cháu nhìn công chúa xinh đẹp trong toàn thành, lại mang cháu đi ăn một bữa tối thật là ngon, được không nhĩ ? ”

Bởi vì hấn mang văn kiện học bổng đến nhà cô nhóc, cho nên cha mẹ bé ngàn ân vạn tạ liền đáp ứng Lăng Dục cho Cần Cần đến nhà hấn ăn tối , thuận tiện giúp mặt nói lời cảm tạ đến người có công lao nhiều nhất – Hàn Thấm.

Vì thế, cô bé vừa vào đến ngôi nhà xa hoa liền chính mình ảo tưởng . “ Chú, tòa lâu đài này có quốc vương sao ? ”

-“ Đương nhiên là có chứ .” Ba hấn ở trên thượng trường sắc bén có tiếng, đảm bảo là có thể sánh với vị quốc vương giàu có nào đó.

-“ Kìa, có hay không có mẹ kế ác độc ? ” Không cần nói nhiều, hiển nhiên là Cần Cần đang nghĩ đến công chúa bạch tuyết.

Tuy rằng đây là đại bất kính . Nhưng Lăng Dục Vĩ không khỏi liên tưởng đến mẹ hấn khi nói với Hàn Thấm những câu lạnh nhạt . “ Hấn là... Cứ coi như thế đi ? ”

-“ Kìa có hay không... Công chúa đã trở lại ! ”

Lăng Dục Vĩ ngạc nhiên nhìn Cần Cần hai mắt đã sáng lên trông hướng đằng sau hấn , không khỏi cũng xoay người về phía sau xem

Cửa mở ra, thân ảnh của Hàn Thấm xuất hiện , trên tay cô vẫn còn tập tài liệu chưa buông , vừa thấy hấn cô đã lạnh lùng nói : “ Anh bảo với La Tân nhắc tôi về sớm , có chuyện gì quan trọng sao ? ”

Nói đến việc này, cô liền bức mình, La Tân làm việc cho quỹ hội một thời gian, rõ ràng là biết phong cách cùng ý niệm tài sản của Lăng Dục Vĩ, thế nhưng không hiểu vì sao lại cùng nhau kết bạn, bây giờ thì cơ hồ đều đứng về phía Lăng Dục Vĩ, bán đứng người bạn, người cộng sự nhiều năm hoạn nạn là cô đây. Thật là đáng giận mà.

Lăng Dục Vĩ nhìn ánh mắt của cô. Ý bảo cô nhìn Cần Cần đang đứng bên cạnh giới thiệu “ Cô bé là Cần Cần, bởi vì cô bé biết chuyện em đã giúp việc xin học bổng cho nên đến cảm ơn em ”

Nhìn đến cô bé đang cười vô cùng đáng yêu , Hàn Thấm hoãn hạ biểu tình , thân thể đang căng cứng dần dần được thả lỏng , lộ ra một cái mỉm cười . “ Xin chào , Cần Cần ”

Cần Cần nghe được công chúa nói chuyện cùng mình, thanh âm lại ôn nhu làm cho bé rất thích , rất rất sùng bái .” Công chúa, chị thật là xinh đẹp nha ! Em là đến cảm ơn chị đã giúp cho em có thể đi ra nước ngoài học về tranh , em có quà tặng chị nha !”

Lăng Dục Vĩ nhướn mi. Nhóc con kêu Hàn Thấm là chị , gọi hấn là chú , này không phải chứng tỏ rằng hấn già oi là già sao ? Đang muốn sửa lại cho đúng, Cần Cần lại kêu to đánh gãy suy nghĩ của hấn .

-“ Quốc vương bệ hạ ra rồi kìa ! ”

Vợ chồng Lăng Phú Quý đang cùng nhau đi ra , thấy cô bé hướng mình nói , ông nghe thấy Cần Cần xưng hô như thế, nét mặt già nua ngẩn ra . “ Quốc vương bệ hạ ? Là nói ông sao ? ”

-“ Đúng vậy “ Trong ảo tưởng của Cần Cần, người này cực kì giống quốc vương nha. “ Quốc vương, trông quốc vương giống y như trong truyện nha, thật là uy nghiêm “

Này không biết có tính là khen ngợi hay không nhĩ ? Lăng Phú Quý có chút dở khóc dở cười . Bất quá ông không có hứng thú cùng cô nhóc xa lạ này hàn huyên, ông nghiêm nét mặt đối diện với Hàn Thấm nói : “ Sớm như vậy con đã trở về ? Cùng Bách Uy hiệp đàm như thế nào rồi ? Lần này xí nghiệp Hàn thị cũng chính là đối thủ cạnh tranh lớn nhất , trong công ty mọi người đang chờ nhìn vào biểu hiện của con, trăm ngàn lần đừng để cho ba thất vọng “

Nhắc tới chuyện này, Hàn Thấm lại bắt đầu cảm thấy đau đầu, bất quá thần sắc như trước vẫn là bình tĩnh. ” Con biết, trước mắt hết thấy đều thuận lợi, điều kiện mà chúng ta đưa ra, so với xí nghiệp Hàn thị thì ưu đãi hơn rất nhiều ... ”

-“ A !” Cần Cần lại ngắt lời, lần này lên tiếng thì rất khùng bố. “ Mẹ kè, này nhất định là ý xấu của mẹ kè, có đúng như thế không hả chú ? ”

Hắn có thể nói đúng không ? Lăng Dục Vĩ khó xử cùng xấu hổ nhìn mẹ hắn đi ra, sắc mặt bà đã chuyển sang trắng bạch.

Một bên Lăng Phú Quý nghe cô bé nói ngôn ngữ trong truyện cổ tích, khoe miệng hơi hơi giương lên. Mà Hàn Thấm thì vội vàng quay đầu đi chỗ khác, sợ chính mình ở trước mặt mẹ chồng phì cười.

Lăng phu nhân biểu tình thật khó coi chất vấn : “ Con cái nhà ai thế hả ? Đang nói mẹ kè là ai ? ”

-“ Mẹ, cô bé là khách của con. ” Nhìn ra mẹ đã muốn phát hỏa (kunb0 : muốn há miệng phun lửa =>)) , Lăng Dục Vĩ lập tức giảng hòa.

Hàn Thấm khó có khi đứng cùng hắn một trận tuyến, đi đến bên hai người một lớn một bé, một tay che chở Cần Cần. “ Cần Cần là Lăng Dục Vĩ mang đến tìm con, cô bé ... Ách, óc tưởng tượng có vẻ phong phú, cho nên thuận miệng nói vậy, không phải là thật đâu ạ ”

-“ Là như thế thật sao ? ” Lăng phu nhân hí mắt cân nhắc xem có nên đem người đuổi ra hay không.

-“ Đương nhiên “ Lăng Dục Vĩ nhìn thấy Cần Cần lại muốn mở miệng nói gì, vội vàng che miệng của bé. Sớm biết rằng sẽ xảy ra chuyện này, hắn sẽ không cổ vũ cô nhóc lắm tưởng đây là toà lâu đài với những nhân vật gì gì đó trong truyện cổ tích.

“ Dục Vĩ ! ” Vì tránh cho xung đột. Hàn Thấm hướng cô bé ngàng nháy mắt. “ Chúng ta mang Cần Cần vào phòng đi, không phải là bé có quà tặng muốn tặng cho em ? ”

-“ Được “ Lăng Dục Vĩ cầu còn không được, thuận thế ôm lấy eo cô, một tay nắm lấy tay bé con, đem hai người vào trong phòng.

Hàn Thấm cảm nhận được bàn tay ấm áp của hắn, toàn thân lúc này đều cứng ngắc, nhưng cũng không thể đem hắn đẩy ra, đành phải ỉn nhẫn.

Lúc này Lăng mẹ đột nhiên lại lên tiếng “Mấy đứa chờ mẹ một chút “

Cái này không chỉ Hàn Thấm, Lăng Dục Vĩ cùng Cần Cần đều cùng nhau cứng người lại.

Lăng mẹ nhìn nhìn bọn họ ba người có bộ dáng giống nhau như đúc, thật có không khí của người một nhà, thế nên cũng lười so đo. “ Mấy đứa ... Nói chuyện nhanh nhanh một chút, còn phải đi ra ăn cơm đây ! ”

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Đi vào trong phòng, cho đến khi đóng cửa, ba người mới nhẹ nhàng thở ra, loại tình huống này còn diễn ra nhiều lần nữa nhất định sẽ đoán mệnh. -“Hàn Thấm, cảm ơn em đã giúp Cần Cần.” Lăng Dục Vĩ trong lòng có vô hạn cảm kích. Khó có được hai người ở chung hòa bình như vậy, xem ra hắn hôm nay mang Cần Cần trở về là đã đúng rồi.

-“Đương nhiên phải giúp, bởi vì cô bé là tôi tìm tôi.” Cô chẳng lẽ không biết đưa Cần Cần tới đây là mưu kế của hắn sao?“Tôi là vì cô bé, không phải vì anh.”

Lăng Dục Vĩ chỉ có thể cười khổ sờ sờ cái mũi. Ai kêu hắn biểu hiện quá tẻ, đã không còn đáng tin nhiệm “Em xem Cần Cần kia .”

Hàn Thấm khó hiểu hắn như thế nào đột nhiên lại nói sang chuyện khác, ánh mắt nhìn về phía cô bé. Chỉ thấy Cần Cần ngó nhìn xung quanh như là đang vào công viên, sờ sờ một chút drap trải giường trơn mượt, một chút lại áp tai vào tủ đựng quần áo, như là muốn nghe xem bên trong có cái gì bí ẩn.

Như vậy bộ dáng đáng yêu, làm cho hai người lớn phải bật cười, nhưng khi ánh mắt bọn họ lơ đãng giao nhau, Hàn Thấm tự nhiên thấy không thoải mái, quay đầu nhìn về phía tấm gương bàn trang điểm thấy hình ảnh hai người họ, đột nhiên sững sốt.

Bọn họ có bao nhiêu lâu không có như vậy đến gần rồi? Thậm chí gần đến mức hắn chỉ cần cúi đầu, là có thể dễ dàng hôn cô. Tay hắn tự nhiên khoát lên eo cô, nhưng mà cô cũng khôn có phát hiện, giống như chuyện hắn làm là thiên kinh địa nghĩa (thật bình thường) .

-“Anh.....Tay anh.....” Cô không được tự nhiên di chuyển thất lưng.

Lăng Dục Vi lúc này mới phát hiện hành động của chính mình , nhưng mà hấn tuyệt không muốn buông tay, hơn nữa hiện tại có Cẩn Cẩn ở đây, cô sẽ không phát giận đối với hấn. “Tôi cảm thấy này tư thế thực rất tốt.”

-“Rất tốt cái đầu anh.....” dừng mắng hấn, cô thân thủ muốn đẩy hấn ra, Cẩn Cẩn lại giống như cùng hấn thông đồng , trùng hợp đúng lúc này mở miệng.

-“Công chúa , em về chị cùng chú hai người một bức tranh , hai người ôm nhau giống như như bây giờ nha !”

Vì thế, Hàn Thấm nhất thời quên đẩy ra tay của cái tên xú nam nhân này.

-“Phải không? Có thể cho chị xem được không?” Ngoài miệng mặc dù hướng Cẩn Cẩn trả lời, nhưng ánh mắt hồ nghi lại quét về phía Lăng Dục Vi.

-“Tốt!” Cẩn Cẩn coi cặp nhỏ trên lưng xuống, từ bên trong lấy ra giấy vẽ tranh, mở ra ở trước mặt cô.

Điều này, không chỉ có Hàn Thấm sửng sốt, ngay cả Lăng Dục Vi mắt cũng choáng váng. Trong bức vẽ xác thực xác thực về hai người bọn họ, chỉ là bọn hấn hai tay không chỉ có ôm cùng một chỗ, thậm chí hai cái đầu còn dựa vào nhau rất gần, đang Thân mật hôn môi.

Hàn Thấm ánh mắt hoài nghi lại ngấm hướng hấn, giống như đang hỏi : Anh dạy?

Lăng Dục Vi vội vàng lắc đầu. Hấn là có kêu Cẩn Cẩn họa cho hấn, nhưng không kêu cô bé vẽ như vậy phiền tình a!

Cẩn Cẩn tự hào khoe kiệt tác của mình, hướng hai người nói:“Công chúa, chị có thể cùng chú làm hành động giống bức vẽ này chứ?”

-“Cái gì?” Hàn Thấm thiếu chút nữa đem Lăng Dục Vi đẩy ngã trên mặt đất, miệng cô hơi hơi run rẩy nói:“Cẩn Cẩn, chị và chú của em hiện tại không thích hợp làm cái..... này động tác.”

Cẩn Cẩn không phục phản bác,“Nhưng công chúa không phải là vợ của chú sao? Trên tivi đều diễn như vậy , chồng cùng vợ nên hôn nhau thân thiết mới đúng chứ!”

Hàn Thấm đuối lý. Hiện tại tivi đến tốt cùng là diễn cái gì vậy, làm sao có thể làm cho một cô nhóc sinh ra ý tưởng như thế này ? Ánh mắt bất mãn anh dạy?

Trời ạ! Cái này quả thực là tội thêm chồng chất, hấn chỉ có thể vô tội nhìn lại, yên lặng nói cho cô, hung thủ không phải hấn.

Xem hai người động tác cái gì cũng đều không có, Cẩn Cẩn mất hứng, cô bé đứng lên chu miệng:“Mau thân ái đi ! Nếu không công chúa cùng chú làm em thật tò mò nha, hai người cái nhau đúng hay không? Cho nên phải hôn nha, hôn xong sẽ tốt . Bằng không bức tranh em vẽ sẽ không muốn đưa cho hai người đâu .”

Nếu bọn họ vợ chồng hạnh phúc, hôn một chút cũng không có gì , nhưng hiện tại tình huống bất đồng, hơn nữa Hàn Thấm đau đầu nghĩ, đưa bức tranh cùng hôn môi có cái gì liên hệ? Chẳng lẽ có cô thể nói với cô bé , bức họa này chị không cần?

Nhìn người bên cạnh bối rối không thôi, Lăng Dục Vi sét đánh không kịp bưng tai hôn nhanh lên môi cô.“Cẩn Cẩn, như vậy được chứ?”

Hàn Thấm một chút chuẩn bị tâm lý đều không có đã bị trộm đi một cái hôn, cô mở lớn mắt trừng mắt hấn. “Lăng Dục Vi, anh làm sao có thể.....”

-“Hàn Thấm, ngay cả Cẩn Cẩn cũng đều sâu sắc phát hiện chúng ta không thích hợp, coi như là an ủi một cô nhóc, hôm nay ngưng chiến được chứ?” Giờ phút này, hấn thiệt tình cảm tạ Cẩn Cẩn cho hấn cơ hội này thân cận cô, cho dù một cái hôn chính là chuồn chuồn lướt nước , hấn cũng cảm nhận được thân thể cô khẽ run nhẹ, cô không phải thật sự là đối với hấn không còn cảm giác.

Cho nên hấn tuyệt không thể buông tha , chỉ cần cô còn có một tia tình cảm đối với hấn , hấn sẽ hảo hảo nắm chắc.

Hàn Thấm nói không lại hấn, chỉ phải cúi đầu không nói. Cô không thiện ý như vậy rõ ràng? Nếu càng để ý lại càng tưởng làm bộ như không cần, cô có phải hay không cố ý, ngược lại giống đang nói phục chính mình không cần để ý hấn?

-“Nào có nhanh như vậy, cháu không thấy được ! Mặc kệ, các người muốn hôn lâu một chút.” Cô nhóc lại yêu cầu.

Lăng Dục Vi hướng cô nhún nhún vai, như là muốn nói với cô , muốn đáp ứng yêu cầu của cô bé , bọn họ không thể không lại biểu diễn một lần nữa. Lần này Hàn Thấm không có mãnh liệt kháng cự, bởi vì cô muốn chứng minh chính mình đối hấn hôn là thờ ơ.

Bàn tay to dùng sức duỗi ra, làm cô cả người dán tại hấn trên người, Lăng Dục Vi cúi đầu, ôn nhu hôn lên môi cô, một tay kia đương nhiên cũng không quên che khuất Cẩn Cẩn ánh mắt. Vị thành niên xem cái mở đầu là tốt rồi, còn lại thì đồng không nên.

Nụ hôn này rất nhanh làm gọn lên tình cảm trong trí nhớ , lúc đầu vẫn là thật chậm , sau đó chuyển sang hôn mãnh liệt , cô bé tranh một bên la hét ầm ĩ, sớm bị bọn họ ném ra bên ngoài.

Bỗng nhiên, bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa. “Mấy đứa mau ra đây ăn cơm, đồ ăn đều đã nguội !”

Thanh âm Lăng mẹ truyền vào, nhưng mà đang đắm chìm trong hôn hai người căn bản không rảnh chú ý, như là sợ giây tiếp theo , loại này ngọt ngào lại

quen thuộc cảm giác dường như sẽ lập tức biến mất đi.

Lăng mẹ lại gõ cửa gõ cửa. “Mấy đứa đang làm cái gì vậy? Nhanh chút ăn cơm!”

– “Bọn họ đang thân ái, không rảnh ăn cơm!” Bị che khuất ánh mắt Cần Cần đơn giản tức giận giúp bọn hắn trả lời.

Những lời này giống cuộc gọi đánh tỉnh Hàn Thấm, cô một tay đẩy Lăng Dục Vĩ ra, bối rối lại thẹn thùng cúi đầu, dẫn đầu mở cửa ra khỏi phòng, đối với chính mình giữ không được cảm xúc mà tức giận.

Lăng Dục Vĩ đương nhiên sẽ không bóc trần tâm tình của cô, bất quá hắn cũng đối với của cô phản ứng là đã hiểu rõ, vì thế dường như không có việc gì vỗ vỗ đầu Cần Cần, “Đi thôi, chúng ta đi ăn cơm.”

Bước ra khỏi phòng, Cần Cần lại giữ chặt tay hắn, nghĩ ra điều gì đó vội nói: “chú, thầy A Nghĩa nói, nếu chú có thân thiết với công chúa, nhớ phải cảm kích thầy ấy nha!”

Xí nghiệp Lăng Uy cùng xí nghiệp Bách Uy của nước Mỹ gần nhất đang đàm phán đại lý thương phẩm. Bởi vì thương phẩm của Bách Uy xí nghiệp ở nước Mỹ lại lập kỷ lục mới, nên quyền làm đại lý thương phẩm lần này khiến cho tất cả thương nhân như hổ rình mồi, trong đó, Lăng Uy xí nghiệp có thể thắng nhất.

Xí nghiệp Hàn thị đương nhiên đang ra sức nỗ lực vì dự án lần này, chính là lúc trước xí nghiệp Hàn thị cùng công ty Đông Nam Á ký hiệp ước thất bại, tạo nên tổn thất rất lớn, khả năng cạnh tranh đương nhiên suy yếu. Nhưng trên thương trường, vẫn tung tin vịt Hàn thị “khả năng” giành phần thắng, tin vịt này liền rơi ở trên người Hàn Thấm.

Hàn Mẫn Văn đem con gái gả vào Lăng gia, Hàn Thấm cũng dần dần ở Lăng Uy xí nghiệp nắm giữ quyền lực, bởi vậy ai cũng nói không chính xác cô ở sẽ chọn bên nào. Nhưng mỗi khi có người đề cập hỏi Lăng Phú Quý, ông lại luôn mỉm cười, nói người trẻ tuổi có ý nghĩ của chính mình, ông không can thiệp.

Mà bản thân Hàn Thấm, sao lại không biết đây là ba chồng cố tình cho cô một khảo nghiệm. Đối với Hàn gia, trái tim cô đã sớm băng giá, cũng hoàn toàn cùng cô không còn quan hệ, về phần có thể hay không toàn tâm toàn ý giành lấy dự án cho Bách Uy xí nghiệp, điểm ấy không cần phải hoài nghi.

Bất quá bên trong xí nghiệp Lăng Uy lời đồn đãi bay đầy trời, mọi người nhìn cô với vẻ mặt kỳ lạ, tựa hồ như ngày mai cô sẽ đem công ty bán đứng, nhưng lại không ai dám ở cô trước mặt nói thẳng, làm cho cô cảm thấy rất phiền muộn.

Ngồi ở trong văn phòng, Hàn Thấm từ sáng sớm hôm nay đến giờ công tác hiệu suất một chút đều không có, xem văn kiện đến một nửa liền ngơ ngác nhìn trần nhà. Bách Uy xí nghiệp chuyển hiện tại đã sớm không phải phiền não hàng đầu của cô, hiện tại đứng đầu tiên, là cái tên Lăng Dục Vĩ kia.

Hoặc là nói, cái tên kia (ý chỉ tên Davy đó mà) vẫn luôn đứng thứ nhất, hiện tại chính là cùng cái tên thứ hai tiếp xa chênh lệch mà thôi.

Dùng tay gõ đầu. Cô làm sao có thể ngốc như vậy, ngốc như vậy chứ? Khinh địch như vậy liền trầm mê trong nụ hôn của hắn, hoàn toàn đã quên kiên trì cùng quyết tâm của chính mình! Không phải không cần lại thương hắn, không cần lại để ý đến hắn sao? Vì sao còn có thể đối với hắn dụng chạm hôn môi sinh ra phản ứng?

“Ai.....” Nếu là thật có thể nói không thương sẽ không yêu, cô cũng không cần như vậy mâu thuẫn.

Khẩu — khẩu — (tiếng gõ cửa)

La Tân gõ cửa mà vào, nhìn thấy bộ dáng không còn sức sống của cô, nhin không được trêu ghẹo nói: “Bách Uy xí nghiệp khiến cô phiền như vậy sao?”

– “Nếu đúng vậy thì tốt rồi.” Cô thà rằng phiền chuyện của Bách Uy, cũng không muốn nhớ tới cái con người đáng giận kia.

– “Cho nên cô phiền chuyện khác?” La Tân nếu có chút sờ ngộ trong nháy mắt, “Là người chồng hồng hóa đen của cô sao?” (Nee: Lăng ca giống tác kẻ =)]~)

– “Từ hình dung của anh thật phong phú!” Cô lườm hắn một cái.

– “Tôi chỉ là nói thật.” Theo ngay từ đầu thực yêu, đến bây giờ bức chính mình không thương, tên kia kia không phải từ hồng hóa đen sao? La Tân nhìn cô, chỉ có thể lắc đầu. “Tôi thực không hiểu, hai người nếu còn yêu nhau, vì sao muốn như vậy cho nhau tra tấn chứ? Đầu tiên là anh ta, hiện tại đối là cô?”

– “Anh nghĩ rằng tôi thích thế sao?” Chính là nói mát, hừ!

– “Không phải ta muốn thay hắn nói chuyện, cô đã đủ tức giận, không cần phải làm cho hai người thật sự quyết liệt.” La Tân vạch trọng điểm, “Ngay từ đầu hắn không tín nhiệm cô, hiểu lầm cô, là vì cô lừa gạt hắn chuyện trá đồi cho đầu, cô nên đối cái lập trường ngấm lại, nếu là cô, tâm phòng bị lớn như vậy, muốn làm không tốt phản ứng sẽ càng kịch liệt.”

– “Chẳng lẽ tôi xứng đáng bị anh ta khi dễ?” Cô thấy mình không đáng giá, là cô vì tình yêu này mà hạ xuống tự tôn, lần nữa nhượng bộ, nhưng hiện thực lại là một lần nữa bị đâm đạp, cô như thế nào có thể bớt tức giận được?

-“Hiện tại hiểu lầm đã được sáng tỏ, đổi lại bây giờ anh ta thực lòng xin lỗi cô, cô lại không tha thứ, cái này không phải vòng tuần hoàn tròn đũa ác sao? Cho nhau thương tổn sẽ chỉ làm cho hai người quan hệ càng thêm nặng nề. Cô giáo huấn lại anh ta, tôi tin tưởng là Dục Vĩ cũng ném đủ đau khổ rồi, về sau sẽ không tái phạm sai lầm giống vậy nữa.”

Hàn Thắm trầm ngâm suy nghĩ lời nói của hắn. Hai người đi đến tình thế hôm nay, chẳng qua là do hiểu lầm. Cả hai đều vì vậy mà thương tổn, cũng đều chiếm được giáo huấn, chẳng lẽ thật sự muốn kéo dài thêm nữa?

Huống chi căn cứ vào sự thật suy tính, cô cùng hắn hôn nhân là không có khả năng chấm dứt, nếu dùng lạnh lùng đối đãi với nhau như thế cả đời, cô chịu được sao?

-“Cô xem lại chính mình thiệt tình ngẫm lại, cô không thương anh ta sao? Nếu còn yêu, vì sao muốn dễ dàng buông tha? Chỉ cần mỗi người đều lui từng bước có thể hạnh phúc, cần gì phải kiên trì giận đối, làm cho lẫn nhau đều chịu khổ?” La Tân tiếp tục khuyên nhủ, cũng ở trong lòng suy nghĩ, chính mình xem như không làm thất vọng Lăng Dục Vĩ, nếu là quan hệ vợ chồng của bọn họ có điều cải thiện, hắn khẳng định sẽ kê công!

-“..... Anh để cho tôi suy nghĩ thêm.” Cô nhất thời còn không thể tiêu tan hết nổi bức tức, chỉ có thể làm cho thời gian đến hòa tan hết thảy.

La Tân không hề nói thêm gì nữa, còn lại chỉ có thể dựa vào chính cô nghĩ thông suốt mà thôi.

Lúc này thư ký đột nhiên thông báo, Hàn thị xí nghiệp tổng giám đốc Hàn Phong tới chơi, làm cho hai người hai mặt nhìn nhau.

-“Mời anh ta tiến vào.” Chỉ sợ là thiện giả không đến, Hàn Thắm sau khi nói với thư ký, quăng cho La Tân ánh nhìn lẫn nhau ngẫm hiểu.

Sau một lúc lâu, Hàn Phong bước vào. Hắn mặc tây trang gọn gàng, biểu hiện ra thân hình cao to của chính mình, mà Hàn gia bên ngoài truyền nhau nói tốt, nói hắn có khuôn mặt tuấn tú, trừ bỏ đôi mắt đào hoa giống tặc (tức là nhìn gian gian ý=)J~), kỳ thật hắn cũng được coi như công tử gia thể vững chắc, quả thật là có khả năng, nhưng điều kiện tiên quyết là, hắn đừng chính mình đem gia thế vững chắc ngã đổ.

Hàn Phong hôm nay đến, đúng là vì có chuyện. Hắn đến văn phòng, căn bản muốn gọi Hàn Thắm đem những người không liên quan ra ngoài, nhưng vừa thấy đứng ở bên trong La Tân cũng là “Người một nhà”, liền không có cổ kị.

-“Hàn Thắm, mày có biết tao hôm nay đến là có dụng ý gì chứ?”

-“Nguyện lắng nghe.” Dù sao sẽ không là cái gì chuyện tốt.

“Bách Uy xí nghiệp cái kia dự án, tao muốn mày tặng cho Hàn thị xí nghiệp.” Hắn đồng dạng mở miệng, giống như người khác dường như đang thiếu nợ hắn.

Hàn Thắm cùng La Tân liếc nhau, cô trấn định nói:“Trong công ty tự nhiên có quy tắc làm việc của công ty, ở đâu nghe đó, hết thảy là theo quy tắc, việc này tôi không có quyền.....”

-“Thúi lắm!” Hàn Phong vẫn tục đối chơi với vẻ ngoài đẹp trai của hắn, không kiên nhẫn nói:“Mày nghĩ rằng tao và mày không biết, Lăng Phú Quý đem dự án Bách Uy xí nghiệp giao cho mày phụ trách? Chỉ cần mày hơi chút buông tay, Hàn thị xí nghiệp nhất định lấy được dự án lần này.”

-“Anh muốn tôi làm chuyện chân ngoài dài hơn chân trong?” (ý là gián điệp) Hàn Thắm nhủ mày, trái tim lạnh dần tự hỏi vì sao chính mình lại có thể loại anh trai như vậy chứ, chỉ biết suy nghĩ tìm cách trốn của người ta. Hắn vì sao sẽ không lấy năng lực của chính mình, cùng cô cạnh tranh dự án này?

Hàn thị xí nghiệp nếu còn hắn duy trì, ngã bẻ cũng là không sai.

-“Mày không giúp tao chiếu cố mới là chân ngoài dài hơn chân trong! Mày cho là ba ba đem mày gả đến Lăng Uy xí nghiệp làm cái gì? Không phải là vì hôm nay? Nếu mày đồng ý giúp tao, về sau tao có thể ở ba trước mặt thay mày nói tốt vài câu, ông già cũng sẽ đối với mày tốt hơn.” Hàn Phong tự cho là mình hiểu Hàn Thắm lắm.

Bất quá Hàn Thắm căn bản không nhìn bộ dạng này của hắn. Cô trước kia giành được dự án so với Bách Uy xí nghiệp lần này còn lớn hơn, ba cũng không khích lệ cô nửa câu, hiện tại loại này giả mù sa mưa quan tâm, cô sớm sẽ không cần!“Tôi nói rồi, giải quyết việc chung, thứ lỗi cho, tôi không giúp được anh.”

-“Tốt lắm, mày không cần rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt! Tao cho mày vài ngày suy nghĩ, tháng sau chính vào ngày Bách Uy xí nghiệp quyết định đối tượng hợp tác, tao sẽ lại đến!”

Nói xong, Hàn Phong chạy lấy người, đẩy cửa mà ra, một chút phong độ cũng không có.

Cô bất đắc dĩ nhìn về phía La Tân.“Anh cảm thấy anh ta lớn như vậy vẫn cứ ngoan lược nói, cấp cao công ty họ lần sau vẫn sẽ ‘thân thiết’ với tôi?”

Như là hợp với tình hình, trên bàn Hàn Thắm điện thoại bỗng nhiên vang lên.

La Tân cười như không cười lấy tay chỉ điện thoại, một bên dùng khẩu hình miệng không tiếng động nói: Hiện tại!

-“Nghe nói, Hàn Phong đến công ty tìm con?”

-“Đúng vậy.”

-“Nó nói tôi dự án Bách Uy xí nghiệp ?”

-“Vâng..... Nhưng là.....”

-“Nó nói gì đó?”

Hàn Thắm bất đắc dĩ nhìn trước mắt vài vị lớn tuổi trong công ty. Ba chồng cô cũng không ở đây, nhưng đang ngồi đây là năm đồng sự cộng thêm một vị giám sát liền đủ đem cô mắng cái thôi đầu. Thật không biết nhóm người làm này sao có thể lợi hại như vậy, Hàn Phong mới xuất hiện không bao lâu, bọn họ liền lập tức tụ tập, dường như giống khai cái loại nhỏ ban giám đốc, nếu ở công ty nghiệp vụ mở rộng thượng, bọn họ cũng có thể như vậy hữu hiệu thì tốt rồi.

-“Anh ta nói gì đó cũng không trọng yếu, trọng điểm là, tôi sẽ không đáp ứng điều kiện hắn đưa ra.” Tuy rằng Hàn Phong vô sỉ đến tìm tới cửa muốn cô nhượng dự án, nhưng cô vẫn là muốn giữ lại hắn một chút mặt mũi cuối cùng.

-“Nghĩ cũng biết, hắn muốn dự án của Bách Uy xí nghiệp, tự nhiên cho cô không ít ưu đãi.” Đồng sự giáp cao thấp đánh giá cô. “Hắn đưa ra điều kiện gì?”

-“Không có điều kiện.” Nếu nói ba quan tâm coi như là một loại điều kiện, kia trên đời thiên luân chi nhạc không biết muốn dùng bao nhiêu tiền mới mua được đến. Cô không khỏi châm chọc nghĩ.

-“Cô đương nhiên sẽ không nói. Lúc trước Hàn Mẫn Văn làm cho cô gả tiến vào Lăng gia, không phải là vì muốn ngăn cản sao?” Đồng sự ắt khinh thường hừ lạnh. “Tôi xem, vẫn là kêu Lăng Phủ Quý đem này án tử giao cho người khác, chúng ta cũng mới có thể yên tâm một chút.....”

-“Không! Các người không thể như vậy cướp đoạt công việc của tôi, nói xấu nhân cách của tôi.” Hàn Thắm chịu đủ, cô động thân đi ra vì chính mình nói. “Tôi nói không có đáp ứng Hàn Phong điều kiện gì cả, anh ta muốn tới tìm tôi, cũng không phải tôi có khả năng khổng lồ, tôi tự nhiên sẽ dùng năng lực công tác biểu hiện, đem hết toàn lực được giành được dự án Bách Uy xí nghiệp để chứng minh trong sạch của tôi.....”

-“Ai có thể cam đoan?”

Đồng sự bình nhả lại mi, khác đồng sự cũng đều phụ họa.

-“Đúng vậy, ai có thể cam đoan cô không có tâm khác thường? Nếu là đội cho sự tình phát sinh sẽ không kịp.”

Hàn Thắm cứng họng. Đúng vậy, trừ bỏ chính cô ở ngoài, còn có ai có thể thay cô cam đoan? Ở Lăng Uy xí nghiệp, cô vẫn là bị cô lập, cho dù ba chồng có trao tặng quyền lực cho cô, cũng sẽ không cho cô cái gì trợ lực, chỉ như là điều hầu đem tiêu ung ném xuống vách núi, muốn cô dựa vào chính mình ở Lăng Uy xí nghiệp sống yên.

Giờ này khắc này, nội tâm chỉ có tràn đầy cảm giác vô lực, Bách Uy xí nghiệp dự án chỉ kém chưa tới cửa, cô tin tưởng có thể bắt, chẳng lẽ cô vì này trận cố gắng, sẽ không bị mấy vị bỏ lão này một câu gạt bỏ? Mà cô sẽ làm ra thành quả, cũng sẽ không có ai?

-“Tôi có thể cam đoan!”

Cửa phòng phút chốc bị đẩy ra, Lăng Dục Vi biểu tình nghiêm nghị đi vào phòng họp.

Từ La Tân điện thoại cho hắn, hắn liền chạy nhanh cũng giống như từ quỷ hội chạy tới, mới vừa rồi đã ở bên ngoài nghe xong thất thất bát bát, đối với này nhóm người không chứng thực liền phủ quyết năng lực Hàn Thắm, hắn cảm thấy thập phần, thập phần khó chịu!

-“Tôi cam đoan, Hàn Thắm là toàn tâm toàn ý vì Lăng Uy xí nghiệp làm việc; Tôi càng cam đoan, cô ấy sẽ không đáp ứng Hàn thị xí nghiệp gì điều kiện đưa ra cùng uy hiếp!” Đối đầu này những người này, Lăng Dục Vi phát hỏa cực đại.

Cô đã muốn bị quá nhiều ức khuất, nếu hắn ngay cả điểm này cũng không có thể cam đoan giúp cô, thì hắn xứng đáng là một thằng đàn ông, là chồng của cô sao?

-“Anh anh anh.....” Đồng sự nhóm bị hắn khí thế chấn trụ, lúng ta lúng túng nói không nói nên lời, cuối cùng đồng sự giáp dám bài trừ một câu, “Anh lấy cái gì cam đoan?”

-“Lấy tôi là con trai duy nhất của Lăng gia, mà vợ của tôi Hàn Thắm chính là người nối nghiệp Lăng Uy xí nghiệp, cho nên cô ấy tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện bất lợi cho công ty!”

Lăng Dục Vi cơ hồ muốn chọc giận, đối với hắn mà nói, khi dễ Hàn Thắm, so với khi dễ hắn càng làm người ta phần nộ. “Tôi càng cam đoan, lần này Bách Uy xí nghiệp dự án, cô ấy nhất định sẽ giành được, nếu không tôi tự nguyện bỏ 10% cổ phần của tôi ở Lăng Uy xí nghiệp!”

-“Dục Vi.....” Hàn Thắm động dung nhìn hắn, cơ hồ muốn khóc nức lên. Hắn đã muốn hoàn toàn tin nhiệm cô, không hề có một chút gì nghi kỵ sao? Nếu không như thế nào có thể không chút do dự lấy hắn sở hữu thân gia tài sản vì cô đảm bảo?

Hắn đối với cô thật tốt, cư nhiên chọn lúc thời điểm cô yếu ớt nhất, cần nhất hắn xuất hiện thời điểm, mà cô nhưng lại cũng không chịu thua kém vì thế mà thật sâu cảm động.

Cô đã muốn từ rất lâu, không biết bị người yêu thương, được người khác bảo hộ là cái gì tư vị !

-“Như vậy đủ chưa ?” Lăng Dục Vĩ sắc bén nhìn quét một vòng á khẩu không trả lời được đồng sự nhóm, rồi sau đó lôi kéo Hàn Thấm liền đi ra ngoài. “Tốt lắm, hội nghị đến vậy chấm dứt, tôi cùng cô ấy phải rời khỏi, thứ không phụng bồi!”

Đi ra ngoài phòng họp, hắn không nói một câu lôi kéo cô đi thẳng, Hàn Thấm cơ hồ muốn đuổi không kịp hắn cước bộ, nhịn không được nói: “Dục Vĩ, chậm một chút, tôi sắp té ngã.”

Hắn thể này mới phát hiện chính mình rất tức giận, lại đã quên phối hợp với cước bộ của cô, vội vàng đi chậm lại, biểu tình thả lỏng, tựa tiểu phi tiểu chuyển hướng cô. “Vừa rồi chồng của em, rất tuần tú chứ?”

Tuy rằng vẫn còn giận hắn, nhưng hắn vừa rồi giúp cô đại ân, Hàn Thấm không biết nên phản ứng như thế nào, chỉ có thể tức giận trừng hắn. “Anh muốn dẫn tôi đi đâu?”

-“Em đợi lát nữa sẽ biết.”

Vào thang máy, Lăng Dục Vĩ mang theo cô trực tiếp lên tầng cao nhất, cũng chính là chủ tịch văn phòng. Trong lúc Hàn Thấm không hiểu ra sao, hắn đem cô kéo vào văn phòng của ba, cùng ông mặt đối mặt.

-“Chuyện gì?” Tuy rằng là hỏi như vậy, nhưng Lăng Phú Quý sớm biết rằng mới vừa rồi đại khái đã xảy ra chuyện gì.

-“Con muốn thay Hàn Thấm xin phép.” Lăng Dục Vĩ mặc danh kỳ diệu trong lời nói dọa Hàn Thấm nhảy dựng.

Lăng Phú Quý khó hiểu nhíu mày, “Lý do ?”

-“Sự giả, công giả, sinh lý giả đều một. Hắn là xem như nghi bệnh đi? Vợ của con vừa rồi mặc danh kỳ diệu bị một đám người vây quanh, thể xác và tinh thần kiệt quệ, cho nên con muốn mang cô ấy đi chữa thương.” Vô luận như thế nào, Lăng Dục Vĩ đều nhất định phải bắt ba đồng ý. “Ba, cho dù là người máy cũng có thời điểm nghỉ ngơi, nhưng là ba xem Hàn Thấm, cô ấy vào công ty sau đó có buông tha công việc sao? Hiện tại làm cho cô ấy đi hít thở chút không khí được chứ?”

-“Ba, con không có —” Hàn Thấm xem biểu tình của ba chồng không đúng, sợ ông nghĩ đến cô muốn nhân hạ, vội vàng lôi kéo tay áo Lăng Dục Vĩ.

Lăng Dục Vĩ cũng không để ý cô, còn đánh gãy lời của cô, tiếp tục hướng phụ thân nói: “Huống chi căn cứ theo luật lao động, khi cô ấy ký vào bản hợp đồng ! Chờ Bách Uy xí nghiệp dự án này chấm dứt, cũng tương đương cô ấy thành công căn cứ chính xác sáng tỏ chính mình năng lực cùng trung thành, con hy vọng cô ấy về sau lượng công việc có thể hợp lý một chút, không cần lại thêm nhiều như vậy.”

Bàn tay to của hắn vỗ nhẹ lưng Hàn Thấm, làm dịu đi xao động của cô, mắt nhìn thẳng người ba, tỏ vẻ hắn muốn nói. “Cho dù muốn con cùng đám kia quản lý nhóm một đám ‘Câu thông’, muốn mọi người đừng đem công tác toàn quăng cho Hàn Thấm, con cũng không có vấn đề!”

Lăng Phú Quý nhìn con trai, lại nhìn con dâu, vẻ mặt sâu xa khó hiểu không biết suy nghĩ cái gì, càng làm cho Hàn Thấm khẩn trương hơn.

Ai ngờ cuối cùng, ông là người làm cho tất cả mọi người bất ngờ nhất khi mở miệng, nạt mang ý cười nói: “Ba đồng ý, con mang con bé đi đi!”

Điều này không khác gì là đáp ứng điều kiện Lăng Dục Vĩ đưa ra, cũng tương đương ông nguyện ý toàn tâm tiếp nhận, tín nhiệm Hàn Thấm. Hàn Thấm biết điều này đại biểu cho nhiều ý nghĩa, không khỏi cảm thấy cay cay mũi.

Đáng giận, đáng giận! Lăng Dục Vĩ chính là ngẫu nhiên vì cô xuất đầu một lần, lại như thế thật xuất sắc, làm cho cô cảm động không thôi, vì sao cô lại vô dụng như vậy, cứ chìm đắm vì hắn?

-“Như vậy sẽ không tính là bỏ trốn nha.” Hắn hướng cô vờ tay, chờ đợi cô trả lời. “Nguyện ý cùng anh đi chứ? Vợ yêu? ”

Động tác làm Hàn Thấm nhớ tới hai người khi mới quen biết, ông trời đem hai người duyên phận ghép lại. Nay ông trời làm cho cô trở thành vợ của hắn, đối với lời mời của hắn, trong nội tâm cô không nghĩ lại kháng cự chính mình, tự nhiên không có từ chối.

Tay nhỏ bé đặt trên bàn tay to, cô cười nhẹ. “Đi thôi!”

Cúi đầu nhìn xem trên người quần bò cùng áo phông, Hàn Thấm dường như đã từng nghĩ mình không còn cơ hội mặc lại nó.

Còn có thể giống như bây giờ hòa bình, ấm áp ngồi trong xe của hắn, giống như nằm mơ vậy, trong lúc hắn lái xe, đôi bàn tay thậm chí còn nắm chặt không buông.

Cô cảm thấy có chút không được tự nhiên, cũng có chút xấu hổ, dù sao trong lòng vẫn có điểm nhỏ nhỏ giận dỗi, hắn cứ tựa như lưu manh, cứ cầm lấy tay cô nói đi là đi, ngay cả làm cho cô thời gian lo lắng đều không có.

-“Dục Vĩ.....” Cô nhẹ nhàng muốn rút ra khỏi tay hấn, lại bị hấn cầm thật chặt.

-“Làm ơn, liền như vậy một ngày được không?” Thật vất vả bắt lấy cô, như thế nào có thể buông tay?“Xem như anh hôm nay ở đó cao thấp phân thượng, coi như cho anh phần thưởng đi?”

Quan sát một bên mặt hấn, Hàn Thấm cũng không muốn phá không khí hiện tại, “Được rồi. Anh đến tốt cùng muốn dẫn tôi đi đâu?”

-“Em không muốn biết anh bình thường hay làm cái gì sao?” Thừa dịp đèn đỏ chưa chuyển, hấn quay đầu hướng cô cười cười. “Anh phát hiện, chỉ có yêu là không đủ, chúng ta trước đây là hiểu nhau quá ít, cho nên mới thành nhiều hiểu lầm như vậy. Bất quá hiện tại bắt đầu vẫn còn kịp, đúng không?”

Hàn Thấm có chút đắm chiêu theo dõi hấn, cuối cùng vẫn là nở nụ cười.

-“Chúng ta một vòng quả thật luan quẩn rắc rối.” Như vậy tính hòa hảo sao? Cô không biết, bất quá hấn quả thật cho cô một lần nữa bắt đầu tin tưởng.

La Tân nói có lý, chỉ cần hai người còn yêu lẫn nhau, tiếp tục đối sẽ chỉ làm quan hệ càng ngày càng phá hư. Nếu là nguyện ý lui từng bước, hạnh phúc liền dễ như trở bàn tay, có sao mà không làm?

Xe đi hướng vào núi, cuối cùng đi vào một trường tiểu học trong núi, trường học không có tường bao quanh, mấy phòng học đóng bằng gỗ nằm trong rừng, chỉ có một đám nhỏ những đứa trẻ đi học.

Sau khi xuống xe, Hàn Thấm nghe được thanh âm nhỏ, sau đó là một trận hoan hô, trong phòng học chạy ra một đám những đứa nhỏ.

Nguyên bản còn mang theo mỉm cười Hàn Thấm dần dần cười không nổi, bởi vì đám trẻ con đáng yêu kia người người thế như chẻ tre hướng về phía cô, miệng còn hô cô là công chúa, chú cháu cái gì, rất có đại quân tiếp cận khí thế.

Tay nhanh chóng cầm chặt Lăng Dục Vĩ, đối mặt với sự nghênh đón nhiệt tình như thế, cô thật đúng là không biết phản ứng như thế nào.

Lăng Dục Vĩ xem cô khẩn trương thành như vậy, không khỏi tự nhiên bật cười. “Tuy rằng bọn chúng giống xe tăng chạy lại đây, nhưng đây là bọn nhỏ hoan nghênh em, đừng quá khẩn trương.”

Cô liếc trắng mắt. Thường ngày bị loại này hoan nghênh, đương nhiên tập mãi thành thói quen, mà cô sống trong hoàn cảnh lạnh lùng, tự nhiên sẽ không quen.

Cần Cần đi đầu tiên xông lên, ở xa xa trước hết hướng Lăng Dục Vĩ kêu to, “Chú ơi! Chú thật sự mang công chúa đến theo chúng cháu về?”

-“Đúng vậy!” Hấn cũng hai tay làm thành vòng, đặt ở bên miệng kêu trở về.

Hàn Thấm nghe xong bọn họ đối thoại, ngầm hiểu ánh mắt nhìn người đàn ông bên cạnh. “Nguyên lai anh sớm có âm mưu muốn dẫn tôi đến?”

-“Đúng vậy.” Hấn cũng không che dấu, “Em mỗi ngày đều ở trong phòng phòng làm việc, phải đối phó với một đồng người giả dối, không biết là rất buồn sao? Mang em đến cảm thụ một chút hơi thở núi rừng cùng những tấm lòng chân thật, em nhất định sẽ thích!”

Lúc này, đám trẻ đã muốn chạy đến trước mặt bọn họ, vây quanh cô nhón nháo, ầm ĩ một hồi. Hàn Thấm biểu tình cứng ngắc không biết nên như thế nào ở chung cùng các bé, chỉ có thể theo bản năng lộ ra mỉm cười.

Cùng cô có chút quen biết Cần Cần về mặt thiên chân hỏi cô: “Công chúa tỷ tỷ, chú nói, chị hôm nay là tới cùng chúng ta về, đúng hay không?”

-“Cái gì?” Cô khước mắt vừa kéo, “Sẽ không là muốn tôi đứng ở nơi đó vài giờ đồng hồ cho các em phác họa đi?”

Lăng Dục Vĩ nghe vậy cười to. “Không không không, hôm nay em phụ trách ra lệnh, anh sẽ để cho các bé về.”

-“Anh muốn chúng tôi.....” Cô chỉ vào chính mình, “Bao gồm tôi, thay anh về?”

Hấn giống như suy nghĩ sâu xa xoa cằm, “Hấn là không thể nói là phác họa. Tóm lại, hôm nay anh trở thành con rối của em, em muốn như thế nào làm như thế nào thì làm, muốn như thế nào họa liền như thế đó họa!”

Hàn Thấm còn chưa có hiểu được, Lăng Dục Vĩ cũng đã bắt đầu chỉ huy đám nhỏ, từ trong xe xuất ra mấy dụng cụ vẽ cùng giấy vẽ, dán lên tường ngoài phòng học, mà mọi người cũng hướng về cầm lấy sơn màu cùng bút vẽ, chuẩn bị bắt đầu vẽ tranh.

Mọi người ngồi ở bên ngoài cây cối che khuất, một bên hưởng thụ gió mát, một bên bắt đầu vẽ “Ngoạn” Lăng Dục Vĩ. Có lẽ chính là bởi vì hấn không ra đề tài cho bọn nhỏ vẽ, cho nên mới như vậy được hoan nghênh đi?

Hấn đứng ở trước tường, lưng áp vào tờ giấy, hai tay đang ngang tạo thành hình chữ đại, sau đó cười nói: “Ai muốn đến vẽ hình dạng của chú a? Làm cho công chúa quyết định nha!”

-“Cháu, cháu, cháu!”

Đám nhỏ nhón nháo giơ tay, ánh mắt chờ mong tất cả đều hướng về phía Hàn Thấm, khiến cô không thể tùy tiện lấy tay chỉ một đứa nhỏ, hấn liền cao

hứng phấn chấn tiến tới , cầm họa bút dọc theo Lăng Dục Vĩ toàn thân miêu ra một người hình, vẫn chưa thấy thỏa mãn, còn lôi kéo Hàn Thấm cùng nhau họa, đem Lăng Dục Vĩ thiên áo sơ mi màu lam cũng không cần thận nhiễm đen.

Bất quá hần hiển nhiên không thèm để ý, thực hăng say vẽ . Sau khi được hần chỉ dẫn, Hàn Thấm dần dần buông lỏng tâm , chỉ huy đám nhỏ vẽ hình người, vẽ tóc loạn lên, lông mi hình con sâu cùng đội mắt hình chiếc lá, xem Lăng Dục Vĩ vẽ mặt ra vẻ bắt đắc đi bộ dáng , cô cũng cười thoải mái, chơi rất vui.

-“Cháu vẽ cái mũi!” Cẩn Cẩn cầm lấy họa bút tiến lên, “Công chúa tỷ tỷ, cái mũi muốn họa bộ dáng gì nữa?”

-“Đương nhiên là cái mũi heo!” Hàn Thấm nhìn bộ dạng không thành người hình trên họa giấy , không khỏi bật cười, nghịch ngợm nói.

-“Uy uy uy! Anh giống heo sao?” Lăng Dục Vĩ giả bộ tức giận, hai tay chống thất lưng.

-“Giống!” các bé trăm miệng một lời, sau đó đồng thanh cười ha ha, ngay cả Hàn Thấm cũng gia nhập hàng ngũ vỗ tay tán thành .

Từ đầu đến chân họa xong rồi hình người, Hàn Thấm nghĩ đến trò chơi đã xong, không nghĩ tới chỉ chơi một nửa, tiếp theo cứ nhiên là vẽ hoa văn màu lên người , muốn các bé trực tiếp ở Lăng Dục Vĩ trên người vẽ tranh, đem hần giống như tờ giấy vẽ.

-“Này có thể hay không rất..... quá ?”

Hàn Thấm nghĩ vẫn còn không kịp đưa ra, một người đàn ông trung niên đã cười khanh khách đi tới, đưa vào tay cô cây bút .“Cô cũng đi họa đi! Hần hôm nay làm như vậy, là có dụng ý.”

Lăng Dục Vĩ biểu tình vô tội, thành mọi người giấy vẽ, mỗi người cướp đem lông mày hần vẽ thành râu lông, cái mũi họa thành heo, nhánh cây cắm ở hần trên đầu giống tuần lộc, trên chân cũng một vòng vòng có hoa văn uốn lượn giống rắn.....

Cuối cùng, ngay cả Hàn Thấm cũng chơi đùa rất vui , đem hần vẽ thành cái không đâu vào đâu. Thật vất vả trò chơi mới chấm dứt, Lăng Dục Vĩ đi vào bồn rửa tay đóng bằng gỗ , chuẩn bị tẩy đi trên mặt đủ mọi màu sắc.

-“Trời ạ!” Hồi tưởng khởi mới vừa rồi các bé hoạt bát, đáng yêu , còn có cái trò chơi đặc sắc kia , cô vẫn là rất muốn cười.“Hôm nay số lần tôi cười , cơ hồ phải bằng cả năm cộng lại.”

-“Tốt lắm chơi đi!” Hần trông đáng thương so với chính mình, “Chính là anh liên thâm.”

Nhìn hần hé ra vai mặt hoa, cô bật cười.“Mau tẩy đi!”

-“Chờ một chút!” Hần không biết từ nơi này xuất ra một tấm ảnh chụp , vỗ tay chính mình hé ra , sau đó đem ảnh chụp đưa cho cô .“Này cho em lưu làm kỷ niệm. Về sau anh nếu lại làm cái gì chuyện ngu xuẩn chọc giận em tức giận, em có thể lấy này ảnh chụp buồn cười uy hiếp anh.”

Hàn Thấm giật mình, rõ ràng hiểu được hần hôm nay mang cô đến nguyên nhân, còn có người đàn ông trung niên trong lời nói đặc thù dụng ý là cái gì.

Đây là tha lỗi, cũng là sám hối, hần liên tục bêu xấu để làm cho cô cười, là vì bù lại lúc trước hần làm cho cô khóc, hần dùng hần phương thức, từng giọt từng giọt tu bổ chỗ hỏng trong lòng cô .

Cô rốt cục tiêu tan, một đàn ông có thể buông tự tôn đến tận đây, chứng minh là hần quả thật yêu cô, cô nếu tiếp tục làm bộ làm tịch đi xuống, cuối cùng có được cái gì?

Về phía trước từng bước, cô dùng sức ôm hần, Lăng Dục Vĩ lại cứng đờ không dám ôm lại , trong miệng thảng kêu,“Đừng đừng đừng..... Hàn Thấm, anh trên người đều là màu nước, sẽ làm dơ em!”

-“Anh nghĩ rằng em và anh sẽ lại không hò hò nữa sao?” Cô tựa vào hần trong ngực nói.

Lời của cô, làm cho Lăng Dục Vĩ lập tức sáng tỏ tâm tình của cô, bàn tay to cũng bắt cháp, thật sâu đem cô ôm lấy, cuối cùng cô lại lần nữa trở lại trong lòng hần .

Đúng vậy, phía sau còn có cái gì hư ảo, có cái gì so với việc cô tha thứ cho hần quan trọng hơn?

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

Ngày mai, chính là ngày xí nghiệp Bách Uy nước Mỹ quyết định đối tượng hợp tác. Lãng Uy xí nghiệp tin tưởng tràn đầy, ở Hàn Thắm tính toán, cô cho rằng án tử này là nắm chắc, bất quá điều kiện tiên quyết là không thể có người tác quái phá được. Ở trong văn phòng, cô xem lại văn kiện ngày mai phải đưa đến Bách Uy xí nghiệp, càng xem, trong lòng cảm thấy càng sâu.

Khó trách Hàn thị không thể so với Lãng Uy, Lãng Uy đưa ra điều kiện, sẽ không biết nói so với Hàn thị hậu đãi bao nhiêu, càng miễn bàn bọn họ kế hoạch làm thật chu đáo, trong công ty cao thấp một lòng; Mà Hàn thị còn lại là mỗi người tranh công đùn đẩy, còn có một vị tổng giám đốc vĩ đại liều mạng luôn thành công gây rắc rối.

Mới nghĩ đến Tào Tháo, thư ký liền đánh điện thoại nội tuyến thông báo Tào Tháo đang ở dưới lầu. Đối với việc Hàn Phong lại tới chơi, Hàn Thắm trong lòng đều biết, bởi vì bị từ chối vài lần rồi, nên không cần phải bàn cũng biết hẳn hiện tại nhất định là bất mãn đến cực điểm.

Dù sao, hết thảy đại sự ngày mai đã định rồi, Hàn Phong mặc kệ nói cái gì đều đã quá muộn, đối với cô sẽ không có tác dụng uy hiếp được gì, vì thế cô quyết định gặp hẳn một mặt, nghe một chút hẳn còn có cái gì muốn nói.

So với lần trước bình tĩnh, lần này Hàn Phong thoát nhìn có chút hỗn hển, bất quá, dường như là nghĩ đến chính mình nhất định sẽ nói phục Hàn Thắm, vừa vào cửa, hẳn liền ngồng nghênh hướng sô pha ngồi xuống, quát nạt thư ký đi bưng trà lại.

“Anh còn có chuyện gì?” Hàn Thắm bắt đầu thu thập văn kiện, không cho hẳn có một chút ít cơ hội nhìn đến.

“Không cần đề phòng tao như vậy.” Hàn Phong cười lạnh. “Mày cho là lần này Lãng Uy xí nghiệp nhất định thắng sao?”

“Tôi không dám nói như vậy, nhưng ít nhất là có hy vọng.” So với Hàn thị xí nghiệp, cô tự nhận là Lãng Uy xí nghiệp cho dù đưa ra ba điều kiện ưu đãi, vẫn là có phần thắng.

“Phải không? Mày xác định như vậy?” Hẳn đột nhiên đứng dậy, đi đến trước bàn công tác của cô, hai tay chống trên bàn, cực uy hiếp tới gần cô. “Tao hôm nay đến, là muốn nói cho mày một tin tức, tin tức này còn không có tuyên bố, bất quá tao có nguồn truyền tin trước nên đã biết.”

“Chuyện gì?” Cô hoài nghi hẳn lại giờ hành vi trộm cắp gì rồi.

“Mày có biết hay không, Hường Thành gia cụ phá sản.” Vì chứng minh, Hàn Phong còn cầm một phần văn kiện ném tới trước mặt cô.

Hàn Thắm ra vẻ trấn tĩnh, trong lòng lại bất an mở văn kiện nhìn kỹ. Quả nhiên hẳn nói đúng vậy, Hường Thành gia cụ tựa hồ bị người xấu cố ý vét sạch, thành ra có nguy cơ không thể cứu lại tài vụ.

“Chuyện này anh làm sao mà biết được?” Cô phải khẳng định văn kiện này không phải do hẳn làm giả.

“Mày không cần quan tâm tao làm sao mà biết, nếu mày hoài nghi như thế, mày cứ cho người đi điều tra đi, tuy nhiên đây đúng là sự thật.” Dù sao không phải ngày mai thì chính là ngày kia, Hường Thành gia cụ sẽ công khai tuyên bố phá sản, hẳn cũng chả thêm giả tạo làm cái gì. “Tao muốn nói là, Hường Thành gia cụ do bà già kia luôn luôn nắm giữ, mày biết chứ?”

Hàn Thắm biết “bà già kia” trong miệng hẳn chính là mẹ của Hường Kinh, bà luôn luôn nổi tiếng là khôn khéo giỏi giang, từ sau khi cha Hường Kinh qua đời, vẫn do chính tay bà chấp chương quyền kinh doanh công ty.

“Nếu tính đến trình độ hà khắc của bà già khôn khéo kia, nếu Hường gia phá sản, mà Hàn Ngữ lại một chút việc đều không thể giúp, mày nghĩ Hàn Ngữ ở Hường gia còn có sống tốt sao?”

“Hường Kinh sẽ bảo vệ nó……”

“Tên kia óc còn không mang nổi mình óc, hơn nữa nó hiện tại vì chuyện Hường Thành gia cụ phá sản giống như ngọn nến hai đầu thieu, mày cho là nó còn có thể để ý chuyện vợ mình bị mẹ khi dễ như thế nào?” Hẳn cười đến âm hiểm. “Hàn Thắm, hiện tại giúp được Hàn Ngữ, chỉ có tao.”

Cô lạnh lùng thốt: “Tôi có thể giúp em ấy!”

“Mày có thể? Dựa vào cái gì? Về điểm này mày còn không đủ để nhét kẽ răng gọi ngân hàng?” Nếu không có mười phần nắm chắc, Hàn Phong cũng sẽ không lấy chuyện này đảm đương lợi thế. “Hường Thành gia cụ lớn như vậy, trừ phi mày dùng đến công khoản của xí nghiệp Lãng Uy, nếu không cũng chả giúp đỡ được cái gì. Nhưng là mày có thể chứ? Lão già Lãng Phú Quý khôn khéo kia, sẽ giải quyết theo ý mày sao?”

Hàn Thắm cau mày. Cô biết điều này là không thể, ba chồng tuyệt đối sẽ không đồng ý! Tuy rằng trên công việc, ông ấy tiếp nhận cô, nhưng ông vẫn là một thương nhân, tổn hại tới lợi ích, ông ấy sẽ không làm.

“Nhưng mà tao có thể giúp Hàn Ngữ, chỉ cần mày nói một câu, tao có thể dùng lực lượng của xí nghiệp Hàn thị giúp Hường gia, lại nhờ ba đi nói đôi lời, cho dù Hường Thành gia cụ đang bất mãn, nhưng bởi vì chúng ta là nhà mẹ đẻ Hàn Ngữ, nó ở Hường gia nói chuyện cũng có cái dựa vào, mà bà già kia, ít nhất sẽ xem tiền của ba mà đối với nó không quá đáng.”

Trợn trừng mắt nhìn hẳn, Hàn Thắm không thể tưởng được anh trai của mình đúng là như thế, lấy hôn nhân của em gái mình đến uy hiếp cô, giống như hạnh phúc của các cô đối với hẳn mà nói cũng không trọng yếu, chỉ có lợi ích của hẳn mới trọng yếu nhất.

“Anh muốn cái gì?” Tuy rằng hiểu được tính cách tư lợi của anh trai, căn bản sẽ không nguyện ý hỗ trợ Hường gia, nhưng lo lắng cho em gái cô vẫn là

nghe rằng nghiên lợi hỏi mục đích của Hàn Phong. “Tao nghĩ muốn gì à, vẫn là giống nhau thôi.” Nhìn thấy có vẻ đã đạt tới hiệu quả, hắn đắc ý cười. “Tao muốn mày đem án tử của xí nghiệp tặng cho xí nghiệp Hàn thị!”

“Tao muốn mày đem án tử của xí nghiệp tặng cho xí nghiệp Hàn thị!”

Câu nói uy hiếp này của Hàn Phong, giống máy quay đĩa phát ở trong lòng Hàn Thẩm quanh quẩn cả một ngày, lại giống như khối đá lớn nặng nề đặt ở trên lòng cô, làm cô thờ không nổi.

Bởi vì cùng Bách Uy xí nghiệp bàn luận văn kiện về vấn đề sở hữu đều xong xuôi, cô không cần tăng ca, cho nên sớm trở về nhà , Lăng Dục Vĩ ngược lại thành người về trễ nhất nhà.

Ngồi yên ở trong phòng ngủ, cô nhìn căn phòng to, một loại cảm giác trống rỗng trào dâng. Từ sau khi cùng Lăng Dục Vĩ cảm tình biến tốt đẹp, cô mới phát hiện nguyên lai chính mình thực cần hắn đến an ủi nội tâm bất an của cô.

Trước bữa cơm tối, hấn rút cục trở về, Hàn Thấm thấy hấn vào phòng, không nói hai lời liền xông đến ôm chặt hấn, cái gì cũng nói không nên lời.

-“Làm sao vậy?” Hấn phát hiện cô có điểm không thích hợp.

Hàn Thắm lắc lắc đầu. Cô có thể nói anh trai lại tới uy hiếp cô sao?

Huống chi, chuyện này cũng quan hệ đến Lăng gia, nhưng mà hấn lại giúp không được gì, cô không nghĩ làm cho hấn nhiều hơn suy nghĩ, cho nên thật sự không mở miệng được.

-“Không có gì, ba mẹ đang chờ chúng ta xuống ăn cơm! Đi thôi!”

Cô lôi kéo Lăng Dục Vĩ ra khỏi phòng, hắt lại nhìn chằm chằm bóng dáng cô, có chút đăm chiêu.

Trên bàn com, không khí không có chút thoải mái, ngược lại có chút nặng nề.

Từ trước tới nay Lăng Dục Vi ở nhà, luôn sắm vai nói giỡn, làm cho trong nhà hai người phụ nữ cười không thể ngừng, nhưng mà hôm nay, Lăng mẹ vẫn là trêu chọc con cái, nhưng là Hàn Thâm chính là miễn cưỡng loan loan khóe miệng, mọi người đều cảm giác ra trong lòng cô có việc.

-“Hàn Thâm!” Vẫn trầm mặc Lăng Phú Quý đột nhiên mở miệng, “Hôm nay Hàn Phong lại đây tìm con?”

Trong lòng cô cả kinh, lúng ta lúng túng trả lời: “Đúng vậy, ba.”

Đem phản ứng của đặt trong mắt, Lăng Dục Vĩ rốt cục hiểu được nguyên nhân khiến cô buồn bực không vui, trong lòng không khỏi thay cô khổ sở. Hàn gia đối với con gái như cô, quả thực là quá phận cứ ta cần ta cứ lấy, từ khi Hàn Thẩm gả đến Lăng gia, bọn họ chưa từng quan tâm tới cô, chỉ cần xuất hiện chính là chỉ thấy điều không tốt, ngay cả hắc đều nhìn không được.

Lăng Phú Quý dùng đũa, nhìn thẳng vào cô nói: “Mặc kệ Hàn Phong nói với con cái gì, con không cần phải để tâm vào, tóm lại có Lăng gia làm của hậu thuẫn cho con, biết không?”

Cha chồng ngữ khí thân nhiên, đã có chân thật đáng tin cùng quan tâm tới cô. Đây là cảm giác được trường bối yêu thương sao? Vì sao cho tới bây giờ cô không được cảm nhận từ cha ruột của mình? Hàn Thấm cảm thấy trong lòng ảm áp, rốt cục lộ ra nụ cười chân thật đầu tiên trong buổi tối hôm nay.

-“Con biết ạ , ba.”

Lăng Dục Dĩ tình tế quan sát biểu tình biến hóa của cô, cũng theo cô tươi cười mà cười. Đang nghĩ đợi lát nữa muốn như thế nào an ủi cô, mẫu thân đã bao bọc đột nhiên từ trên trời giáng xuống một cái, đánh cho hắn một tiếng kêu to.

-“Còn ngây ngô cười cái gì? Còn không mau gấp thức ăn cho vợ đi, không thấy vợ con cái gì cũng chưa ăn à?”

Hắn ngoan ngoãn nghe lệnh, nhấc đĩa gấp thật nhiều đồ ăn vào trong bát Hàn Thấm.

Cô cảm nhận được mẹ chồng đối với cô thành kiến đã mềm hoá, không khỏi nói nhẹ “Cảm ơn mẹ!”

Nói năng chua ngoa tâm tính dẫu hũ (gống câu khẩu xà tâm phật ý), đột nhiên như vậy ôn nhu, Lăng mẹ thật đúng là chưa quen, đành phải giả vờ che giấu: “Còn không ăn nhiều một chút! Xem cô gầy thế kia, về sau mang thai sinh con như thế nào chịu được?”

Không khí gia đình ấm áp hoà thuận vui vẻ, quả thật làm cho Hàn Thấm nội tâm tốt hơn rất nhiều, tươi cười cũng dần dần nhiều hơn. Mặc kệ xí nghiệp Lăng Uy như thế nào, ít nhất ở Lăng gia, mọi người đều hoàn toàn tiếp nhận cô, cho nên đối mặt với uy hiếp của Hàn Phong, cô như thế nào có thể khuất phục, dĩ thương tổn quan tâm người nhà của chồng mình ?

Sau khi ăn xong, Lăng Dục Vĩ đưa cô vào phòng, đem cô ấn ngồi ở trên giường, sau đó hấn ở bên cạnh cô ngồi xuống, cùng cô tâm sự.

–“Nói đi, Hàn Thấm, đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Em hôm nay thật sự thực không thích hợp, có phải hay không cùng Hàn Phong tới tìm em có liên quan?”

-“Em.....” Do dự một chút, cô vẫn là không chống lại sự thâm tình của hắn, đem chân tướng sự việc hôm nay Hàn Phong tìm tới cô nói một lần. Vừa nói, nước mắt liền nhịn không được rơi xuống “..... Em thật sự thực hâm mộ anh, có ba mẹ tốt như vậy, nhưng mà cha và anh của em, chính là người như thế.....”

-“Đứa ngốc! Bọn họ hiện tại cũng là ba mẹ em mà!” Hắn đau lòng ôm chặt cô. “Em chỉ cần nhớ rõ, mặc kệ phát sinh chuyện gì, đều có người chồng là anh ở phía sau chống đỡ, ba vừa rồi cũng nói, toàn bộ Lăng Uy xí nghiệp đều là hậu thuẫn của em, đừng khóc, được không?”

-“Em trước kia không phải hay khóc như vậy.....” Hiện tại cô có người đau lòng vì cô, có thể ý lại nói hết, không biết vì sao tình cảm liền trở nên đặc biệt yếu ớt, một chút việc nhỏ đã nghĩ muốn rơi nước mắt.

Vì muốn ngừng nước mắt của cô lại, Lăng Dục Vĩ hôn cô, hôn tới trong miệng là nước mắt mặn mặn của cô, lại dùng tràn đầy tình yêu ôm đầu cô áp vào lòng. Người phụ nữ nhỏ bé này làm sao có thể như vậy chọc người, rõ ràng ngay từ đầu cô chỉ dùng cường thế kiêu ngạo phong thái hung hăng đem hắn mê đảo a!

Theo cái hôn sâu sắc, thuần túy an ủi dần thay đổi, Lăng Dục Vĩ đem cô áp đảo ở trên giường, nhẹ nhàng cởi bỏ y phục của cô, tay cũng không tự chủ, vuốt ve thân thể trắng mịn mềm mại của cô, hắn hôn nhẹ nhàng lên da thịt trắng không tì vết, thẳng đến cô phát ra vong tình rên rỉ.

Không biết khi nào thì, áo bị cởi xuống, một cảm giác mát ủa đến thân thể, làm cô run nhè nhẹ. “Dục Vĩ..... Em sợ, đừng ở hôm nay được không.....”

Hiểu được trong lòng cô giãy dụa, hơn nữa chuyện Hàn Phong còn ở trong lòng cô, Lăng Dục Vĩ cho dù đã muốn vận sức chờ phát động, cũng phải chịu đựng nhịn xuống, chính là gát gao ôm lấy cô, đem chính mình âm áp truyền cho cô.

“Yên tâm, anh biết em còn không có chuẩn bị tốt, anh sẽ không bức em. Tin tưởng anh, em gặp được khó khăn, anh sẽ có biện pháp thay em giải quyết.”

Hai giờ sau đó, Hàn Thấm đi tới Bách Uy xí nghiệp, làm kế hoạch báo cáo quý đại lý thương phẩm, hy vọng lần này có thể thành công lấy được quyền làm đại lý. Hàn Phong lại tiếp tục uy hiếp, cố ý vô tình tổn thương cô, hôm nay buổi sáng hắn lại gọi điện tới nói, muốn cô thông minh nhìn ra mà làm.

Tuy rằng Lăng Dục Vĩ muốn cô tin tưởng hắn nhất định có thể giúp cô giải quyết vấn đề nan giải, cô lại không biết hắn muốn làm như thế nào. Cô phải người điều tra, Hường Thành gia cụ quả nhiên ở buổi chiều hôm nay tuyên bố phá sản, chuyện này khó có thể vẫn hồi, cô cơ hồ đã hoảng đến hoang mang lo sợ, không biết theo ai.

Cô biết chính mình tuyệt sẽ không bán đứng Lăng gia, bán đứng Lăng Uy xí nghiệp. Nhưng mà em gái cô làm sao bây giờ? Lúc trước nếu không phải cô đưa ra trao đổi chủ rế, Tiểu Ngừ cũng không gả đến Hường gia đi, nay nếu Tiểu Ngừ bởi vậy chịu khổ, cô thật khó tha thứ cho mình.

Lúc này, cửa được mở ra, Lăng Dục Vĩ đột nhiên xuất hiện, cũng là đứng ở cửa, không có lập tức đi vào bên trong.

“Dục Vĩ!” Cô đứng lên, bước nhanh hướng hắn đi đến. Hắn xuất hiện tựa như trên biển mờ mịt thấy thuyền cứu nạn, cho cô thật lớn cảm giác an toàn.

-“Em đoán, Anh mang ai tới?”

Lăng Dục Vĩ che chắn, Hàn Thấm còn không có thấy rõ ràng, một bóng người nhỏ nhắn đã nhắm phía cô, đem cô ôm chặt.

-“Chị! Em thật nhớ chị nha!” Hàn Ngừ ôm chặt lấy người chị đã lâu không thấy mặt, cơ hồ muốn rơi lệ.

Hàn Thấm cũng gát gao hồi ôm lấy cô, nhìn đến em gái, làm cô có loại cảm giác an tâm. Xem ra Tiểu Ngừ cũng không có quá như cô tưởng tượng, thậm chí sắc mặt còn so với trước khi lấy chồng tốt hơn một ít.

Đi theo phía sau Hàn Ngừ, là Hường Kinh -chồng của em gái. Hàn Thấm lướt qua đầu vai em gái nhìn xem, Hường Kinh cùng Lăng Dục Vĩ cũng có vẻ ngoài cao to, chính là Lăng Dục Vĩ cao gầy, mà Hường Kinh còn lại là cường tráng. Hắn ngũ quan đoan chính, mày rậm mắt to, mũi cao thẳng, ngăm đen làn da cùng kiện mỹ cơ bắp làm người ta khó có thể tưởng tượng, hắn sẽ chính là nhà thiết kế dụng cụ.

-“Xin chào.” Hắn hướng cô đánh thanh tiếp đón, “Muốn tôi giống Hàn Ngừ gọi cô là chị, tôi thật sự không có biện pháp, cho nên tôi liền thẳng kêu tên cô đi?”

-“Được” Hàn Thấm buông em gái ra, tiếp đón mọi người ngồi xuống.

-“Tôi còn tưởng chờ cậu bảo tôi một tiếng anh rế, chẳng phải là không có hy vọng sao?”

Lăng Dục Vĩ trêu chọc Hường Kinh, được đến một cái quả đấm, đều là người phóng khoáng, ở hai ba câu nói chuyện liền gần gũi hơn.

-“Chị, chúng em là nghe anh rế kể lại tất cả, mới riêng tới tìm chị.” Hàn Ngừ giải thích ý đồ đến.

-“Dục Vĩ đã nói hết với em?” Hàn Thấm thờ dãi. “Thực có lỗi, Hường Thành gia cụ chuyện, lấy lực lượng cá nhân của chị không giúp gì được nhiều, nhưng mà.....”

“Không sao.” Hường Kinh tay giơ lên ngừng lời nói kế tiếp của cô. “Chuyện Hường Thành gia cụ, tôi sẽ có biện pháp ứng phó, nếu ngay cả loại sự tình

này đều phải cô thay chúng tôi phiền não hộ, tôi còn xem là đàn ông sao?”

Hàn Ngữ ánh mắt yêu mến nhìn về phía chồng mình, cảnh này trước mặt dừng ở Hàn Thấm trong mắt, mười phần an ủi. “Ý anh là chỉ tài vụ của Hương Thành gia cụ không thành vấn đề?”

“Không, Hương Thành gia cụ phá sản đã muốn là kết cục đã định, hôm nay buổi chiều sẽ cử hành phóng viên hội.” Hương Kinh thần bí cười. “Bất quá trước phá rồi sau đó lập, không phải sao?”

Xem hán còn cười được, Hàn Thấm tâm treo trên cao cũng từ từ thả lỏng.

Vì gia tăng sự tin tưởng cho cô, Lăng Dục Vĩ thay cô hỏi: “Tôi nghĩ Hàn Thấm quan tâm nhất không phải công ty, mà là Hàn Ngữ đi? Hương Thành gia cụ phá sản sau, lão yêu bà nhà cậu..... A không, cậu có thể cam đoan mẹ cậu sẽ không giận chó đánh mèo Hàn Ngữ chứ?”

“Tôi cam đoan.” Hương Kinh liếc trắng mắt Lăng Dục Vĩ một cái. Cho dù mỗi người đều biết mẹ hán là thương trường thượng nổi danh lão yêu bà, hán cũng không cần như vậy cố ý nói thẳng ra! “Tựa như anh bảo hộ vợ anh như thế nào, tôi cũng sẽ bảo hộ vợ tôi như thế, cam đoan cô ấy sẽ không bởi vì chuyện này mà bị thương tổn.”

“Tốt lắm.” Chiếm được đáp án vừa lòng, Lăng Dục Vĩ hướng Hàn Thấm nhủ mày. Hàn Phong uy hiếp, liền đơn giản như vậy đã xong.

Hàn gia hai chị em ngồi trò chuyện, bởi vì sắp đến giờ kí ước, hết nhóm phóng viên này đến nhóm phóng viên khác ủa đến, cho nên chỉ có thể vội vàng giải tán.

Tiến bước em dâu, em rể, Lăng Dục Vĩ nhẹ nhàng nhìn Hàn Thấm trên ghê nói: “Em đã chuẩn bị sẵn sàng để xuất chinh chưa, vợ yêu?”

Hán an bài hết thấy những chuyện này, khiến cô cảm động vô cùng. “Cám ơn anh, Dục Vĩ. Bất quá trước khi xuất chinh, có phải hay không còn thiếu một nghi thức đặc biệt?”

“Nghi thức gì vậy?” Nhìn ánh mắt của cô, hán có chút chờ mong.

Hàn Thấm không nói hai lời liền hôn. Nụ hôn này, biểu đạt không chỉ là lòng biết ơn cùng cảm động, càng nhiều, là vợ chồng trong lúc khó khăn luôn tin lẫn nhau hỗ trợ tình yêu.

“Một, hai, ba..... Chúc mừng Hàn phó tổng khai hoàn trở về!”

Một trận tiếng vỗ tay hoan hô đem dọa Hàn Thấm mới từ Bách Uy xí nghiệp trở lại công ty. Cô nhìn khắp văn phòng đang ủng hộ cô, còn có Lăng Dục Vĩ đang đứng trước mặt, cô bỗng nhiên hiểu được.

Hán là chuyện cô thành công mang về quyền đại lý cho xí nghiệp Bách Uy đã được truyền tin về đây? Cho nên mọi người mới có thể hưng phấn như vậy. Dù sao vì chuyện này, mọi người toàn lực ủng hộ, cô luôn là người đi đầu chăm chỉ lại tăng ca không biết mệt, cho nên hôm nay tin vui truyền đến mọi người ăn mừng một chút cũng là điều đương nhiên.

“Hàn phó tổng, chúc mừng cô thành công, cô quả nhiên rất có tài năng!”

“Đúng vậy! Xưng cô là cô vợ bản lĩnh trên thương trường từng không là quá đi!”

Mọi người mỗi người một lời khích lệ cô, làm cho Hàn Thấm có chút ngượng ngùng. “Đây đều là thành quả mọi người khơi cổ gắng, không phải công lao của một mình tôi.”

“Kỳ thật.....” Mỗi đơn vị quản lí đột nhiên ra tiếng, mặt mang hỏ thẹn thừa nhận, “Hàn phó tổng, nói thực ra, khi cô vừa tiếp nhận dự án này, mọi người cũng không phục cô, cũng không giúp cô, chúng tôi là có chút ô nhiễm tâm tính chế giễu, còn đem mọi công tác đều giao cho cô, không thể tưởng được cô dưới tình huống như vậy cự nhiên thành công, thật sự rất giỏi a.”

“Đúng vậy. Bởi vì quan hệ với xí nghiệp Hàn thị.....” Một vị khác quản lí cũng nhảy ra tự thú. “Chúng tôi ngay từ đầu không phải thực tín nhiệm cô, thực có lỗi. Bất quá, vừa rồi Lăng tiên sinh đã giải thích cho chúng tôi, chúng ta mới biết được cô gặp phải khó khăn lớn như vậy, hơn nữa chủ tịch cũng xác nhận, quả nhiên cô thành công mang lại dự án lớn như vậy cho xí nghiệp Bách Uy.”

“Chủ tịch?” Cô lại lấp bắp kinh hãi. Cha chồng nguyên lai cái gì đều biết?

“Đúng vậy.” Quản lí về mặt bội phục. “Kỳ thật lúc ấy chúng tôi từng tập thể đi tìm chủ tịch kháng nghị, ông ấy nói ông ấy sẽ không đem công ty giao cho người không có năng lực, chờ dự án này qua đi, mọi người sẽ hiểu được cô là người như thế nào, cho nên chúng tôi mới nguyện ý tạm thời quan sát tình huống.”

Nguyên lai..... Hàn Thấm thế này mới hiểu được Lăng Phú Quý dùng chủ lương khổ. Đây một cái dự án, thí nghiệm không chỉ là của cô năng lực cùng độ trung thành, đồng thời cũng là từng bước hoàn hảo giúp cô thu phục lòng người trong công ty, cũng chỉ có ông ấy mới có thể nghĩ ra loại biện pháp một tên trúng hai đích này.

Cho dù là người không thích chịu thua như cô, cũng không thể không cảm thán, so với tâm cơ của cha chồng, cô thật sự quá non.

-“Em hiện tại mới biết được ba có bao nhiêu mưu kế đi?” Lăng Dục Vĩ nhẹ nhàng bên tai cô thở dài, “Bất quá hôm nay cũng không phải là ngày ba biểu hiện, cũng nên để cho con trai là anh đi?”

“Có ý tứ gì?” Cô lại bị hấn khiến cho không hiểu ra sao.

“Bởi vì hôn nhân của chúng ta bắt đầu thật sự rất không lãng mạn, cho nên ba mới có thể đối với em có điều hiểu lầm.” Hấn thần bí cười, “Ba thực hiện, chính là ở mặt ngoài phục tùng, nhưng theo anh thực hiện, sẽ làm mọi người từ trong lòng nhận thức sự tồn tại của em.”

-“Anh thực hiện?” Cô tò mò, “Anh muốn làm như thế nào?”

Lăng Dục Vĩ đột nhiên nhảy lên mặt bàn, hướng mọi người lớn tiếng nói: “Các vị, thỉnh mọi người hãy nghe tôi nói một câu.” Hấn vỗ vỗ tay, hấp dẫn ánh mắt của mọi người. “Tin tưởng mọi người đều biết, lúc trước tôi cùng Hàn Thắm, là vì xí nghiệp đám hỏi mà kết hôn.”

Động tác khoa trương, thành công làm cho mọi người nhìn hấn, vì thế hấn tiếp tục nói: “Cho nên, mọi người khinh thường Hàn thị xí nghiệp cùng Lăng Uy xí nghiệp dùng lợi ích trao đổi, cho rằng tình cảm vợ chồng chúng tôi hấn là thực mỏng, vì vậy đã không ủng hộ cô ấy, đúng không?”

-“Hiện tại sẽ không.” Các nhân viên nam cúi người hổ thẹn đáp ứng.

-“Tôi hiện tại muốn nói cho mọi người, chính là –” Hấn bỗng nhiên lại nhảy xuống mặt bàn, ôm Hàn Thắm, “Tôi yêu Hàn Thắm, yêu, rất yêu. Hơn nữa chúng tôi trước khi kết hôn đã quen biết nhau, cho nên cuộc hôn nhân này của chúng tôi, cũng không phải là một cuộc hôn nhân hữu danh vô thực, tôi sẽ như vậy mãi yêu thương cô ấy, bởi vì tôi sẽ luôn dành tình yêu cho cô ấy, luôn tín nhiệm cô ấy, như vậy mọi người hiểu chưa?”

-“Hiểu được!” Nguyên lai là tình yêu thật sự a! Mọi người hưng trí bừng bừng đồng thanh hòa tiếng chúc mừng.

-“Hôm nay, ngay tại nơi này, tôi muốn hướng Hàn Thắm tỏ lộ hai sự kiện, này cũng là tôi nợ cô ấy.” Hấn thâm tình chân thành nhìn về phía Hàn Thắm đang kinh ngạc che miệng lại. “Chuyện thứ nhất, lúc trước khi kết hôn, anh đối với em có một chút hiểu lầm, bởi vậy làm một việc, đã nói lời thương tổn em, anh rất muốn giải thích. Em có thể tha thứ cho anh chứ?”

Nguyên lai còn có này tin tức! Mọi người nín thở chờ Hàn Thắm trả lời.

Chỉ thấy trong mắt cô ngẩn lẹ, chậm rãi gạt đầu, cơ hồ muốn nói nhưng nói không ra.

-“Em.” Cô cố gắng đè nén cảm động, ức trụ xúc cảm nghẹn ngào nơi cổ họng. “Em đã sớm tha thứ cho anh.”

Mọi người tuân ra tiếng hoan hô, mà Lăng Dục Vĩ như trút được gánh nặng cười, lại duỗi tay lên ý bảo mọi người im lặng. Hấn còn có một sự kiện chưa nói đâu a!

“Chuyện thứ hai, nếu mọi người đều hoài nghi chúng ta hôn nhân là do ích lợi quan hệ, hôm nay anh liền đánh vỡ này lời đồn.” Hấn không báo trước đột nhiên quỹ gối xuống, từ trong áo khoác lấy ra một đóa hoa hồng cùng một chiếc nhẫn, vươn tay về phía cô. “Hàn Thắm, tuy rằng em đã là vợ của anh, nhưng anh vẫn còn thiếu em một câu, em nguyện ý gả cho anh chứ?”

-“Nguyện ý! Nguyện ý! Nguyện ý.” Mọi người đánh trống reo hò đứng lên. Loại trò hay này nhưng là trăm năm khó gặp a!

Hàn Thắm vô cùng hạnh phúc, khó khăn mới có thể cầm lấy hoa hồng tay hấn. “Em nguyện ý, Dục Vĩ.”

Cô mang theo thanh âm khóc nức nở, còn có lệ rơi xuống, cũng cảm động trong văn phòng thiết nhiều đồng nghiệp. Trong nháy mắt này, cô thật lâu tới nay vất vả cùng trả giá, còn có tình yêu cập sự nghiệp trên đường nhấp nhô, mọi người giống nhau đều có thể cảm động lay, cũng thiết tình vứt bỏ thành kiến, tiếp nhận người có thể là tương lai tổng giám đốc thiếu phu nhân tương lai.

Trái tim tràn ngập tình yêu thay cô đeo nhẫn, Lăng Dục Vĩ đến gần cô, ở bên tai cô thấp giọng nói: “Anh thực may mắn, lúc trước lấy được người vợ là em, mà không phải Hàn Ngừ.”

Bạn đang đọc truyện *Cô Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10

Bởi vì thua xí nghiệp Bách Uy, Hàn thị mặc dù không có nguyên nhân này cũng chưa chắc gượng dậy nổi, nhưng Hàn Phong lại nóng lòng tìm kiếm các đại lý thương nghiệp khác, mà mắt nhìn công việc của hấn có hạn, thế nên đầu tư thất bại, không thu được lợi nhuận, làm cho xí nghiệp Hàn thị nay lại càng bị thâm hơn.

Hàn Mẫn Văn với khuôn mặt già nua vẫn phải muối mặt đến Lăng gia và Hường gia vay tiền. Xí nghiệp Lăng Uy và doanh nghiệp cá nhân của Hường Kinh vì nể mặt quan hệ thông gia nên cũng cấp tiền cho xí nghiệp Hàn thị, thế nhưng Hàn Phong là cái đồ bại hoại gia tử, không sớm thì muộn, xí nghiệp Hàn thị cũng chẳng còn gì mà Hàn Thắm cùng Hàn Ngữ, nhìn thấy ba mình chỉ có nhìn thấy tiền mới đối với họ có chút quan tâm, trong lòng cũng chỉ có cảm thán. Hàn Thắm ở trong công ty, địa vị ngày càng lên cao, mỗi người đều thừa nhận năng lực của cô, thậm chí có mấy lần, khi cô đi cùng với Lăng đồng tham gia party, nhóm đại lão trong thương giới đều khen ông đã cưới về được cô con dâu tốt, có năng lực. Thái độ của Lăng mẹ thì cũng càng ngày càng tốt, thậm chí còn có thể tham khảo ý kiến của Hàn Thắm, thay đổi trang phục, khiến cho bà càng thêm vẻ cao quý sang trọng.

Bởi vì bây giờ không còn bận rộn như trước, thời gian của Hàn Thắm được dãn ra, vô cùng thoải mái. Ngược lại, đức ông chồng – Lăng Dục Vĩ vì kiếm kinh phí cho quỹ hội, hết làm việc về tranh lại mở triển lãm, công việc chồng chất, mấy ngày liền đều về rất trễ.

Hôm nay, Hàn Thắm về nhà, sau khi tắm gội xong, ngồi ở trước gương bôi kem dưỡng da, không khỏi tưởng niệm công tác bận rộn của ông chồng yêu quý, không biết đến bao giờ mới xong công việc để trở về đây.

Mới nghĩ đến, cửa phòng đã lén lút bị mở ra, một đôi bàn tay to từ phía sau bỗng nhiên ôm lấy cô làm cô sợ hãi tới mức kêu ra tiếng.

Từ gương nhìn ngược lại nhìn thấy hình ảnh một người đàn ông bướng bỉnh đang cười, cô không khỏi hồn dổi đánh yêu hấn một cái.

– “Làm gì mà dọa người thế a!” Cô từ gương lườm hấn một cái.

– “Vợ ơi, vợ thật thơm...” Hấn ngửi được mùi hương hoa trên thân thể vừa tắm xong của vợ, nhịn không được cắn nhẹ vào chiếc cổ trắng mịn của cô.

– “Anh đừng nháo, rất ngứa...” Cô cười bẽn lén trốn sự công kích của hấn, không thể tưởng được hấn đột nhiên hôn cô, làm cho cô không có cơ hội để trốn tránh.

Hàn Thắm theo bản năng đáp lại hấn, cánh tay trắng như ngọc cũng đặt lên lưng hấn, nhẹ nhàng vuốt ve, hai người bọn họ dường như hôn thể nào cũng không đủ, nhiệt tình như hỏa muốn tiếp xúc nhiều hơn.

– “Vợ yêu...” Lăng Dục Vĩ dường như đối với cơ thể cô vô cùng khao khát. Tay đã xâm nhập thăm dò, sâu kín nói: “Anh đã nhịn rất lâu rồi...”

Hàn Thắm thiếu chút nữa bị ngữ khí ai oán cùng biểu tình của hấn làm cho bật cười. Kì thật chuyện tình cảm của hai người tiến triển cực nhanh, đối với chuyện giường chiếu, cô có rụt rè cũng không có ý nghĩa, huống chi đối với phương diện không có kinh nghiệm này, cô cũng rất ngạc nhiên, không biết cái tư vị như mất hồn này có giống như những lời đồn đại hay không, sẽ như thế nào?

Lại nói bên ngoài còn có ba chồng, mẹ chồng mỗi ngày đều nhắc đi nhắc lại suy nghĩ muốn ôm cháu nối dõi tông đường!

– “Anh chờ em một chút” Cô hướng hấn nháy mắt mấy cái, từ trong tủ quần áo cầm ra cái gì đó, rồi nhanh chóng đi vào nhà tắm.

Sau một lúc lâu, khi Hàn Thắm lại một lần nữa xuất hiện, Lăng Dục Vĩ cảm thấy choáng váng, thiếu chút nữa từ trên giường ngã xuống.

Trên người cô mặc một bộ nội y gợi cảm, chất liệu tơ sa mỏng manh căn bản không thể nào che được cảnh xuân, làm cho hấn nhìn xem máu mũi đều nhanh muốn phun ra. Nguyên lai... Nguyên lai, vợ hấn ngày thường toàn mặc trang phục công sở sang trọng với váy dài nên nhìn không ra... ai ngờ lại có dáng người đẹp như vậy, hấn càng nhìn càng thấy rực lửa, thật là khó nhịn nha.

Cô lại còn ung dung đi đến bên hấn, cực kì dụ hoặc nằm xuống giường, hướng hấn ngoắc ngoắc ngón tay.

Nhìn thế này mà không làm gì, thì chỉ là hành động của kẻ ngốc. Hấn nhanh chóng cởi bỏ quần áo của chính mình, rồi nhanh chóng tặng cô một nụ hôn thật dài, thật thân thiết, siêu nồng nhiệt.

Hàn Thắm nhiệt tình như hỏa đáp lại hấn, hai tay ôm lấy đầu hấn rất dịu dàng. Lăng Dục tại trên người cô thăm dò từng tác tốt đẹp, hưởng thụ làn da nõn nà mang lại cảm giác trơn trượt, nghe thấy thanh âm trầm thấp quyến rũ của cô bên tai, hấn có loại cảm giác thỏa mãn của đàn ông, hận không thể yêu cô nhiều hơn nữa, làm cho cô có thể hưởng thụ cảm giác ngọt ngào khi hai người giao triền thân mật cùng lưu luyến.

– “Em thật đẹp...” Nội y gợi cảm rốt cục bị hấn cởi bỏ hoàn toàn “Vô cùng đẹp...” Ở trước mắt hấn là thân thể đẹp nhất mà hấn từng nhìn thấy, hấn đem chính mình thành bút, liên tục chạm vào làn da trắng nõn không tí vết kia, khiến cho cô hưng phấn lạnh run, thở dốc không thôi.

Ngay tại khi Lăng Dục Vĩ chuẩn bị tiến dần từng bước, hấn đột nhiên đình chỉ hành động, ve mặt lạ kì nhảy xuống giường, bắt đầu lục tìm quần áo mặc lại trên người.

– “Anh làm sao vậy?” Hàn Thắm khó hiểu. Rõ ràng không khí đang rất tốt nha.

– “Hiện tại không được” Nhớ tới lần trước khi đưa Cần Cần về, hấn sắp thành lại tiếc nuối thất bại, hôm nay tuyệt đối không thể phát sinh một lần. “Anh đi nói trước với mẹ, hôm nay chúng ta không ăn bữa tối, đừng đến gọi chúng ta!”

Nghe vậy, Hàn Thắm cũng hồi tưởng lại chuyện trong phòng lần trước, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng lên “Anh đừng bảo là anh sẽ đi nói với mẹ. chúng ta trong phòng làm cái gì đấy hở?”

– “Mẹ sẽ không để ý” Đi đến trước cửa, hấn nghịch ngợm cười bộ dáng then thùng của cô. “Huống chi, mẹ đợt ngày này đã thật lâu rồi”

-“ Người này biến thái” Cô không thuận theo, cầm lấy gối quăng về phía hắn, nhưng chỉ quăng được đến trước cửa phòng.

Nhắc chiếc chăn bông lên, cô chuẩn bị đi xuống giường, đột nhiên cửa phòng lại bị mở ra, làm cho cô sợ hãi chạy trốn lại giường.

-“ Đứng rồi “ Lãng Dục Vĩ đi rồi còn quay lại, làm cho đầu của cô bị chôn ở giữa nửa thân trần, hắn còn cười cợt, ý xấu ẩn trong đôi mắt cười “ Anh còn thuận tiện nói cho mẹ, bữa sáng ngày mai chúng ta cũng không ăn “

Phanh ! Lần này gối đầu lại bay qua, khiến cho khuôn mặt tuần tú của hắn bị lãnh đủ !

Cổng chính sân bay Đào Viên .

Vì đi đến Pháp nhận giải thưởng, Cần Cần phải xuất ngoại, ở đây đưa tiễn có ba mẹ của Cần Cần, một thầy giáo, và thầy A Nghĩa, cô bé hưng phấn ở bên mọi người nói chuyện cười đùa, miệng nói liến thoắng một chút cũng không ngừng, không nhìn ra một chút khăn trương như người ta khi xuất ngoại.

-“ Thầy A Nghĩa, chú cùng công chúa xinh đẹp khi nào mới tới vậy ? “ Bé đã muốn chờ lâu thật lâu nha, chờ đến mốc meo sắp biến thành cây nấm hương rồi. “ Bọn họ nói là sẽ đến tiễn Cần Cần nha “

-“ Ách .. Hắn là sắp tới rồi đi ? “ A Nghĩa cười đến xấu hổ. Ai biết cặp vợ chồng kia đến giờ này mà còn chưa tới, không biết đang làm cái gì a ?

Lại một lúc lâu sau nữa, Cần Cần không bình tĩnh dậm dậm chân, bỗng nhiên khi quay đầu thì nhìn thấy Hàn Thấm và Lãng Dục Vĩ đang vội vàng chạy tới.

-“ Thật có lỗi, thật có lỗi, chúng ta đến muộn một chút “ Khi nói những lời này Lãng Dục Vĩ còn thở gấp gấp.

-“ Vị tiên sinh này, các người không chỉ là “ một chút “ thôi đâu, phải là rất, rất muộn đấy chứ ? “ A Nghĩa tức giận nói : “ Các người đến tốt cùng đang làm cái gì, làm sao có thể đến muộn lâu như vậy ? “

-“ Bởi vì đêm qua chúng ta ở trên giường —“ Lãng Dục Vĩ đang muốn mở miệng giải thích, lại bị Hàn Thấm cho ăn một khủ tay.

-“ Xem tivi quá muộn ! “ Hàn Thấm dễ dàng tiếp được lời nói của hắn, sợ hắn lại thật sự nói với A Nghĩa chuyện tế nhị này.

Xem tivi ? Lãng Dục Vĩ có chút buồn cười nhìn dáng vẻ khăn trương của cô, không khỏi nổi lên tâm tình muốn đùa cô. “ Còn có buổi sáng hôm nay chúng tôi cũng ...”

-“ Nhòm tivi a ! “ Lại tiếp tục tiếp lời, Hàn Thấm ra vẻ đứng đắn hướng về phía A Nghĩa cường điệu : “ Cho nên không cẩn thận đã quên mất thời gian, thành thật có lỗi “

A Nghĩa nhíu mày xem thường. Đôi vợ chồng này quả thật là giấu đầu hở đuôi !” Chương trình gì mà đáng xem đến thế vậy a, ngay cả chuyện Cần Cần xuất ngoại quan trọng như vậy cũng có thể đến muộn ? “

-“ Tin tức a “ Hàn Thấm nói.

-“ Điện ảnh a “ Lãng Dục Vĩ đồng thời nói.

A Nghĩa không biết nên khóc hay nên cười khi nhìn đôi vợ chồng tự bào chữa đến dờ hoi này.

Lãng Dục Vĩ để tránh cho cái người phía sau sẽ hướng hắn nổi giận, đành phải bắt đắc dĩ nói “ Đêm qua xem film, sáng nay thì xem tin tức a “

-“ Xin hỏi hôm nay có cái tin tức gì quan trọng a ? “ A Nghĩa lại hỏi.

Cái này hai người đều không thể nói ra được gì. Bọn họ làm thế quái nào biết hôm nay tin tức có gì quan trọng đây, cả đầu chỉ có trí nhớ đêm qua, nhưng làm thế nào có thể nói cho hắn, vì thế chỉ có thể xấu hổ hai cái mặt ngượng ngùng cười haha .

A Nghĩa có cơ hội có thể trêu chọc Lãng Dục Vĩ, làm sao có thể dễ dàng buông tha cho chứ, cố ý tới gần hắn thấp giọng nói ‘ Ta xem, các người ngay hôm qua là làm cái việc tạo người đi ! “

Cuối cùng, hắn bị một quả ám quyền (đánh lén =))) mới chịu chấm dứt cái đề tài hại đầu óc này. Cần Cần nhìn thấy người lớn nói chuyện của người lớn, không thuận theo nên cố ý nắm lấy tay áo của Hàn Thấm. “ Công chúa, chị cùng chú rất là chậm chạp nha, em chờ hai người rất lâu rồi đó nha “

-“ Thật xin lỗi, Cần Cần “ Hàn Thấm ngồi xổm xuống, vờ tay sờ sờ đầu cô bé. “ Chị cùng chú chuẩn bị quà muốn tặng cho bé nha ! Cùng là chúc mừng tranh của bé đoạt giải, mặt khác cũng cầu chúc cho bé ngày sau học tập có thể bình an, thuận lợi “.

-“ Thật sự ? “ Cần Cần cao hứng đến độ nhảy cẫng lên.

-“ Thật sự “ Lãng Dục Vĩ tiến lên ôm lấy thắt lưng của Hàn Thấm, trên tay khác là một cái túi rất to.” Ở đây, chú cùng công chúa ... ách cùng cô lựa chọn, bé nhìn thử xem “

Tò mò tiếp nhận gói quà, Cần Cần mở gói to ra, nhìn xem bên trong có cái gì, nhin không được hưng phấn mà thét chói tai ra tiếng : “ Là dụng cụ vẽ

tranh ! Nguyên một bộ dụng cụ vẽ tranh ! Thiết là đẹp nha ! “

Cô bé xông lên phía trước ôm lấy hai người , tay nhỏ nhỏ không đủ dài, nhưng ý cảm kích thì lại tràn đầy quanh hai người bọn họ.

-“ Cảm ơn chú, cảm ơn công chúa ! Cháu rất thích a “

-“ Thích là tốt rồi ! “ Lăng Dục Vĩ ôm bé lên “ Đúng rồi, cháu muốn gọi vợ chú thì phải gọi là cô , không thể gọi là chị !”

-“ Vì sao ? “ Bé không rõ nha .

-“ Bởi vì cái kiểu này nghe qua, chú so với vợ chú thật là già a !”

-“ Chú vốn có vẻ già a ! “ Cô bé đương nhiên cho rằng như thế .

Lăng Dục Vĩ đau khổ, không biết nên giải thích cho cô nhóc này như thế nào a, xưng hô như thế thật là bất đồng a .Hàn Thắm thương thức vẻ mặt của hân , mỉm cười sung sướng (=)))))

Lúc này ba mẹ Cần Cần cùng thầy giáo đi cùng đã ở đầu khác ngoắc Cần Cần, giờ nhập cảnh đã đến rồi. Cần Cần không tình nguyện từ trong lòng Lăng Dục Vĩ chui ra , cùng đi theo thầy giáo vào cửa hải quan.

Đi vào cửa trong nháy mắt, cô bé đột nhiên quay đầu , nước mắt rơi đầy mặt hướng mọi người vẫy tay . “ Ba mẹ , thầy A Nghĩa , chú, còn có công chúa ... cô , con rất nhanh sẽ trở lại, đến lúc đó con sẽ vẽ được thật nhiều tranh cho mọi người nha ! “

Mọi người đều hướng về phía về vẫy tay nói lời từ biệt, cho đến khi thân ảnh của cô bé biến mất ở trong hải quan mới thôi.

Nhìn xem bộ dáng mọi người lưu luyến không rời, A Nghĩa tiến lên vỗ vỗ vai Lăng Dục Vĩ “ Cậu lại giúp được một đứa nhỏ để nó có tiền đồ sáng lạn a “

-“ Cái này không phải là công lao gì của tôi , đây chính là các bé có tài năng “ Hân hướng A Nghĩa cười cười. “ Huống chi trong chuyện này , Hàn Thắm là người có công đầu , dưới sự chinh đốn quỹ hội của cô ấy, có thể trợ giúp được cho nhiều người hơn nữa “

-“ Đúng vậy, Hàn Thắm, thật sự cảm tạ cô . Tôi chưa từng thấy ai lại tốt bụng , nhiệt tình lại xinh đẹp như cô đâu “ A Nghĩa đối với cô giơ ngón tay cái lên.

-“ Không, kì thật tôi cũng không có làm gì đâu “So với Lăng Dục Vĩ luôn toàn tâm toàn trí hỗ trợ lĩnh vực này, cô chỉ có thể xem như một thương nhân , không dám chiếm đoạt danh hiệu nha.

Ánh mắt cô tự nhiên hướng về phía chồng, hân liền gắt gao nắm lấy bàn tay cô , hai người nhìn nhau cười , vợ chồng ăn ý cùng thâm tình , ngay cả một động tác nhỏ như vậy cũng tràn ngập yêu thương.

A Nghĩa nhìn thấy thì vô cùng cảm thán . “ Hai người có thể có ngày hôm nay , tôi cũng tận lực giúp đó a “

-“ Tôi biết . Tôi thật không biết nên cảm tạ cậu hay mắng cậu đây .Kế hoạch của tôi thiếu chút nữa là bị cậu phá hủy “ Lăng Dục Vĩ nghĩ đến việc Cần Cần đưa bức tranh cho Hàn Thắm liền cảm thấy buồn cười. Hân vốn định tiến hành đoạt lại tâm của Hàn Thắm dần dần , không nghĩ tới Cần Cần lại bị tên này chỉ điểm, khiến cho cái kế hoạch của hân bị nhảy vọt , may mắn cuối cùng cũng thuận lợi thành công “ Cậu rút cuộc thu mua cái tiểu gián điệp Cần Cần kia khi nào vậy ? “

-“ Sơn nhân * người rừng *còn có diệu kế. Không cần cảm kích tôi quá , Rượu đầy tháng, nhớ mời tôi đến ăn là được rồi “

-“ Rượu đầy tháng ? “ Lăng Dục Vĩ không biết nên khóc hay nên cười trừng hân . “ Hân là không nhanh như thế đâu ! “

-“ Phải không ? “ Nhún vai , A Nghĩa có chút buồn cười nhìn Hàn Thắm đang ầm ứ cùng xấu hổ, cố ý hướng bạn tốt của hân nháy mắt ám muội . “ Hai người trở về sau xem nhiều tivi vào, rất nhanh là tôi có thể đến uống rượu đầy tháng đời thứ ba của Lăng gia rồi. “

Lăng Dục Vĩ liếc trắng mắt, thế nhưng câu tiếp theo của A Nghĩa còn khiến cho con chó đi qua cũng phải giật mình.

- ‘ Đúng rồi, hai người là ở cùng ba mẹ đi ? Thời điểm xem tivi . nhớ rõ âm lượng giảm một chút a ! ‘

Lăng Phú Quý tự mình mời phóng viên dự họp, tuyên bố con dâu Hàn Thắm tiếp nhận chức vụ tổng giám đốc xí nghiệp Lăng Uy .

Bởi vì Hàn Thắm vừa xinh đẹp, năng lực lại tốt , nhân viên của xí nghiệp Lăng Uy đối với cô vô cùng yêu quý , vị trí này ngoài cô ra không ai có khả năng đủ tài, đủ đức đảm nhận. Hàn Thắm đối với việc này chỉ có thể vô cùng cảm động, cô rút cục đã qua những ngày vất vả trả giá, bây giờ cô đã được mọi người thừa nhận , được mọi người công nhận năng lực của mình , rút cục nơi đây là nơi cô có thể phát huy hết năng lực , sở trường của mình rồi.

Về vị trí lúc trước cô từng làm – phó tổng giám đốc xí nghiệp Lăng Uy , tự nhiên là được chuyển giao cho trợ tá đắc lực nhất – La Tân .Có hân hỗ trợ cùng với những nhân viên cần cù luôn cố gắng , Hàn Thắm quản lý công ty ngày càng tốt, mang đến nhiều thắng lợi cho xí nghiệp Lăng Uy , khiến cho xí nghiệp ngày càng phát triển không ngừng.

Mà nhờ có vợ giúp , Lăng Dục Vĩ cũng có thể toàn lực thực hiện sự nghiệp từ thiện nghệ thuật. Có lẽ có người sẽ cảm thấy đôi vợ chồng bọn họ tựa hồ sai vị trí , nhưng hẳn tuyệt đối không để ý đến cái nhìn của người ngoài , dù sao vợ yêu của hắn cảm thấy thoải mái , hắn liền nghe theo. Hàn Thấm cho rằng làm việc ở xí nghiệp, cô có thể phát huy hết sở trường vốn có của mình , hắn sẽ ở phía sau , yên lặng nhìn cô , tập trung cho công việc từ thiện. Với vợ chồng họ, như thế là ai vào vị trí ấy, vô cùng thích hợp a .

Hôm nay , Lăng Dục Vĩ lén lút đi vào xí nghiệp Lăng Uy , khi đi vào phòng của tổng giám đốc , phát hiện thấy vợ yêu của mình đang ngồi trên ghế ngủ gật.

Hắn liền đi đến bên cạnh, ở bên tai cô nhẹ nhàng trêu chọc : “ Chủ tịch đến kìa ”

Hàn Thấm lập tức mở to mắt , ngồi bật dậy , hết nhìn đồng lại ngó qua tây , phát hiện chỉ có đức ông chồng gian trá đang đứng ở bên cạnh, không khỏi tức giận lườm cho một cái. “ Anh thật đáng ghét , toàn làm người ta sợ không thôi à ! ”

-“ Khó gặp được khi thấy vợ yêu nhàn hạ thôi mà ! ” Hắn cúi đầu hôn cô một cái.

-“ Em mới không phải ...” Sửng sốt một chút , cô liền trốn tránh thay đổi đề tài . “ Anh tìm em có chuyện gì sao ? ”

Lăng Dục Vĩ ý vị thâm trường cười.” Em đã quên hôm nay ngày gì à ? ”

Ngày gì nhi ? sinh nhật chồng ? Sinh nhật cô ? Lễ tình nhân , Lễ Noel , hay là sinh nhật ba mẹ chồng đi ?

-“ Ai, ngày trọng yếu như vậy , thế mà cự nhiên em lại quên , vẫn là có ông chồng này nhớ rõ thôi ”

Hắn nhú mày, vẫn không nói cho cô đáp án .” Vợ yêu quý của tôi ơi , anh bình thường đi đến công ty đều là vào phòng của em, em không hẳn hạnh đón tiếp anh sao ? ”

Hắn lại vươn tay , mỗi lần khi hắn tìm cô là đều dụ dỗ cô trốn việc , hắn đều giữ cái chiêu này. Đáng tiếc, Hàn Thấm than là chính mình rất yêu hắn rồi, vì thế vươn tay , chạm vào bàn tay to lớn của hắn.

-“ Đi thôi ”

Lăng Dục Vĩ thần bí lái xe mang cô đi đến trước một tòa nhà lớn ở khu phố đông dân , cho dù cô có ép hỏi hắn như thế nào hắn cũng nhất định không nói là muốn làm cái gì.Ngừng xe tại trước cửa lớn , hắn còn che mắt của cô lại , dẫn cô đi vào một nơi thanh âm ồn ã náo nhiệt.

Thăng cho đến khi hắn dừng bước , cô đột nhiên thấy xung quanh lại trở nên lặng ngắt như tờ.

Vừa muốn lên tiếng đặt câu hỏi , Lăng Dục Vĩ đã ở bên tai cô nói : “ Chuẩn bị tốt để nghênh đón kinh ki chưa vợ yêu ? ”

Lăng Dục Vĩ bỏ tay ra , Hàn Thấm nhìn thấy hình ảnh trước mắt , lập tức cảm động nói không ra lời , hốc mắt cũng đỏ hồng.

-“ Chúc mừng kỉ niệm ngày kết hôn , vợ yêu ” Hắn thân thủ nhanh nhẹn đỡ gáy của cô, nhẹ nhàng tặng cô một nụ hôn , tất cả mọi người trong hội trường cũng đi đến, chúc mừng hạnh phúc bọn họ.

-“ Anh làm sao có thể .. Anh làm việc này khi nào ...” Cô hai mắt đầm lệ mông lung nhìn những thứ trước mắt.

Nơi mà Lăng Dục Vĩ mang cô đi đến chính là hội trường triển lãm cá nhân , trên tường tất cả đều là những bức tranh hắn vẽ , mà nhân vật chính trong những bức tranh chỉ là một người , chính là cô.

Ngay cả chính cô cũng không biết, nguyên lai mình có nhiều tư thái , diện mạo khác nhau như vậy , có khóc, có cười, hoặc ngồi hoặc nằm , tất cả hắn đều vẽ lên cô mang thân thái rất đẹp , biểu hiện rất tuyệt vời 100 % , nhưng cũng có thể thấy qua những bức tranh, tình cảm của hắn đối với cô là chân thật , là hoàn toàn không muốn rời xa , biểu hiện ra đến 1000 % , 1 vạn % cũng chả hết.

-“ Vợ à, anh nhớ rõ anh sớm nói với em muốn triển lãm tranh đi ? ” hắn ngán ám chỉ, vạn ám chỉ không nghĩ tới cô ngây ngốc không có đoán được. “ Lần này chủ đề triển lãm tranh là “ Người yêu ” mỗi một bức tranh đều là những tác phẩm không thể mua được.”

-“ Anh .. anh quả thực ... ” Hắn luôn như vậy, làm cho cô cảm động không thể không chế được , hại cô không thể không yêu cho được.

-“ Bởi vì , anh từng không cẩn thận xé rách bức tranh vẽ em ” Đối với sự kiện kia, hắn vẫn còn canh cánh trong lòng .” Cho nên anh vẽ nhiều như vậy trả cho em, em có vừa lòng không ? ”

Lúc này Hàn Thấm căn bản đã nói không nên lời, chỉ có thể dùng vẻ mặt đã tràn đầy nước mắt để đối mặt. Cô nhìn thấy tân khách đến xem tranh đều là bạn tốt của cô , thậm chí cả Tiểu Ngừ, cả ba mẹ chồng cũng đến a .

Lăng Dục Vĩ nắm chặt bàn tay cô, mỗi bước lại giới thiệu cho cô mỗi bức tranh , nói cho cô biết tranh đó hắn vẽ ở đâu, tại thời điểm nào nắm giữ phong thái của cô.

Thăng đến khi bức tranh cuối đều xem ra, Hàn Thấm mới có thể không chế cảm xúc

Hai vợ chồng lúc này thâm tình nhìn nhau, không lâu sau La Tân đột nhiên xuất hiện, ở sau lưng hai người nói lời chua xót (=))) “ Tôi phải làm công việc của phó tổng giám đốc nhanh nhanh chóng mặt đến chết, thế mà không tưởng tượng được tổng giám đốc lại cứ nhiên ở đâu cùng ông chồng thể hiện yêu đương a ? ”

- “ Bằng không tôi chuyển giao cho anh cái vị trí kia để làm cái gì ? ” Cô cũng bắt chước học theo Lăng Dục Vĩ làm người xấu. “ Anh hiện tại ở đây, cũng là trốn việc đi ? ”

- “ Ai da, mệt cho tôi vì hai người vượt lửa qua sông, còn tưởng tổng giám đốc sẽ có ít nhiều thương xót a ! ” La Tân làm bộ thờ dài lắc đầu, đưa bộ văn kiện trên tay cho Lăng Dục Vĩ. “ Cảm lấy này, cái anh muốn đó, biển Caribbean đúng không ? ”

- “ Cái gì biển Caribbean ? ” Hàn Thâm khó hiểu.

- “ Vợ ơi, chúng ta tựa hồ còn chưa đi hưởng tuần trăng mật đi ? ” Lăng Dục Vĩ thừa nhận, đây đều là lỗi của hắn, cho nên hắn đã lên nhờ La Tân hỗ trợ. “ Nghe nói em rất thích phong cảnh ở biển Caribbean, cho nên anh đặt trước hành trình tuần trăng mật vào tháng sau, xin hỏi là anh có vinh dự được là người đồng hành cùng em không ? ”

- “ Anh... anh luôn đi trước một bước ! ” Rốt cục là hắn tặng cho cô bao nhiêu kinh hi đây. Hàn Thâm tiến lên ôm hắn, cảm động vô cùng.

- “ Khụ khụ, này tôi hỗ trợ vé máy bay và khách sạn tình nhân, có thể cũng ôm tôi không ? ” Cùng mấy nữ thủ trưởng làm việc nhiều năm như vậy, thế mà hắn chưa được cái gì nha ! Đã có cơ hội này, thuận tiện lại còn trêu chọc được Lăng Dục Vĩ kia, cứ sao không làm ?

Hàn Thâm buông chồng yêu quý ra, cũng hào phóng ôm ôm La Tân, thuận tiện ghé vào lỗ tai hắn nói một câu, coi như là giúp ông chồng báo thù.

- “ Cảm ơn anh, La Tân, tháng sau khi tôi đi hưởng tuần trăng mật, việc công ty lại phiền toái nhờ anh rồi ”

La Tân tức đến không thể khống chế được sắc mặt, thật là đau đớn mà !!! Vợ chồng bọn họ còn cười haha hô hô với nhau nữa kìa. haizzzz

Cùng mọi người hàn huyên một lúc, Hàn Ngữ đột nhiên đi tới.

- “ Anh rể, chúc mừng anh ! lần này triển lãm tranh thật phần thành công, anh vẽ chị thật đẹp nha ” Cô thật sự hâm mộ đôi vợ chồng thâm tình này.

- “ Còn có chị, chúc mừng chị chiếm được hạnh phúc a ”

Hàn Thâm cười trả lời : “ Chúng ta đều hạnh phúc, không phải sao ? ”

Hàn Ngữ chỉ cười không nói, nhưng cho dù có che dấu, nụ cười vẫn lộ ra nhè nhẹ cô đơn.

- “ Tiểu Ngữ, em làm sao vậy ? ” Hàn Thâm miễn cưỡng phát hiện. “ Em cùng Hường Kinh có chuyện gì sao ? Vì sao anh ấy không đến cùng em ? ”

- “ Anh ấy bận chút công chuyện ” “ Chẳng lẽ cô có thể nói thật ra, Hường Kinh hiện tại đang ở cùng người khác ? ” Chị, chúng em không có việc gì ”

“ Em nghĩ rằng chị không hiểu gì về em sao ? ” Cô bắt đầu lo lắng, cho tới bây giờ đứa em gái này luôn tươi cười, mà hôm nay trông rất lạ.

- “ Chị, chuyện của em em sẽ tự mình xử lý, chị không cần lo lắng cho em ” Nếu chị gái hiện tại đang hạnh phúc như vậy, sao cô có thể để chuyện của mình làm chị bận tâm được.

- “ Em thực sự trưởng thành rồi ” Hàn Thâm tin tưởng đã là lúc mình không cần phải quá lo lắng cho Hàn Ngữ, Hàn Ngữ có cuộc sống của chính mình, cô tin em cô có thể tự mình vượt qua được.

Có tiếng nói vọng lại, ba mẹ chồng cũng đi tới, ba chồng xem ra mặt mũi hồng hào, vì triển lãm của con trai thành công, ông cũng là mở mày mở mặt đi ?

- “ Tổng giám đốc xí nghiệp Lăng Uy, phó tổng giám đốc cũng ở đây, không biết khi nào thì tổng công ty chuyển đến nơi này ? ” Lăng Phú Quý nhìn con dâu.

Lăng Dục Vĩ vội vàng hát đệm. “ Ba, ba là chỉ tịch mà cũng ở đây đấy thôi, trên làm hi dưới theo thôi ”

- “ Cái đứa nhỏ này, kết hôn xong thì liền biến thành thê nô ! (ô sin của vợ =))) Thật là không biết di truyền từ ai ! ” Ông xoay người hướng cô con dâu đang mang về mặt vô cùng xấu hổ. “ Nghe nói tháng sau con muốn đi biển Caribbean, cứ nghỉ ngơi cho tốt đi, công ty có ba lo được rồi ”

- “ Con thật sự có thể đi à ? ” Cô nhăn nhó lên “ Cảm ơn ba ”

- “ Vì sao không thể đi ? ” Lăng Phú Quý không hiểu phản ứng của con dâu.

- “ Kì thật ... Con cũng có một tin tốt muốn báo cho mọi người ... ” Hàn Thâm nhìn mọi người xung quanh một vòng. “ Con đang có thai ”.

Phản ứng nhất thời của mọi người là ngây ra như phồng, đáng thương nhất là Lăng Dục Vĩ như ngớ người ra trong khi hắn là thủ phạm, hắn còn ngây ngốc hỏi : “ Hàn Thâm, em mang thai ? Trong bụng có tiểu bảo bảo ? ”

Cô buồn cười nhìn ông chồng đang sững sờ “ Ờ, mới có một tháng, cho nên lúc nào em cũng buồn ngủ “

Này lời nói như quả bom nguyên tử cỡ bự nổ bùng một cái làm tỉnh mọi người, mỗi người đều vui mừng, mở miệng nói –

- “ Vậy con còn đi cái gì hải Caribbean ? Tháng sau con ở lại công ty đi ... A không, ở nhà dưỡng thai đi ! ”

- “ Mẹ muốn về nhà hầm canh gà, Hàn Thấm, con ăn gà ? Hay là muốn uống canh cá ... ? ”

- “ Chị, chúc mừng chị ! ” “

- “ Trời ạ, thế này thì tôi phải làm nhiều việc hơn ư ? Phó tổng giám đốc ... ôi ôi tôi phải làm thế nào đây ... ”

- “ Anh được làm ba ? Anh được làm ba ... ! Anh là ba ... ”

Hàn Thấm thú vị trước phản ứng của ai giống ai của mọi người, nhưng tất cả đều là đối với cô tràn đầy yêu thương, cô cảm thấy hiện tại như thế này thật là hạnh phúc.

Rất cục ròi khỏi Hàn gia không có tình yêu gia đình, bằng sự cố gắng của mình, cô đã đến được với hạnh phúc .

[Hoàn]

Bạn đang đọc truyện *Có Dâu Không Nên Là Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.